

2

מדינת ישראל

משרד הממשלה

משרד

מס. ל.ט.

מסכד רוקה

יוסף מפיני

ארכה

9/7/88 - 20/7/88

תיק מס'

2

מחלקה

שם תיק: היועץ המדיני לראש הממשלה - ארה"ב

מזהה פנימי: 4607/2-א

מזהה פריט: R00034c8

כתובת: 2-111-2-4-8

תאריך הדפסה: 10/08/2020

דחיפות: מילדי	סגירות ישראל/ווישינגטון טופס פרוק	קף: 1
סוג: שמר		כתוב: 1
תאריך וזמן מעור: 17:45 20.7.88		אל: מצפ"א
כס' פרוק: המשרד: בטחון:		דע: מקש"ח - משחב"ט
455 415		כאת: קיסור לקונגרס

בית הנבחרים: נשק לכווית

בתחילת השבוע הבא תתקיים התייעצות בקרב חברי ועדת המשנה לאירופה ומז"ת להחליט מה הצעד הבא: חירינגים או הצבעה על החצעה שהגיש לארי סמית', או צעד אחר. בינתים בניגוד לאמור בשלנו 303 (332 לבטחון) מה-14 ליולי, שלשום נרמז למשרדו של לארי סמית' שמעד הממשל לא תהיה נכונות לפשרה. מאידך, מייק ואן-דוזן מעריך שלא תהיה נכונות מצד הממשל (או הכווייתים) להתפשר בענין סוגי המבריק אבל יש אפשרות לפשרה מסוג אחר כגון בדרישת התחייבות בכתב מהכווייתים לגבי מיקום המטוסים, הטלת הגבלות על קצב העברתם וכו'.

טובה הרצל
טובה הייז

4	1	2	1	1	3	3	2	תפוצה: שמה פה
מ	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	

14 34/4

דתיפות:	שגרירות ישראל / וושינגטון טופס פרוק	קד: 2
סוג:		סתיו: 2
תאריך וזמן תכנון:		אל:
כס' פרוק:		דע:
הפסד:		כאת:
398		

בוטידות האזורים מחייב פעולה מדינית והסברתית מקפת מיד לאחר הבחירות לנשיאות. כאשר
 נב להקבע בהתאמה במשך ארבע שנים לא רק במרכז, אלא באזורים בתוך מאמץ הדברור בכל
 חלקי ארצה עם מנהיגים פוליטיים מדינתיים, ארגוני שחורים ומיעוטים אחרים, וכן עם
 ג'קסון עצמו ואנשיו. פעולה זו צריכה להעשות גם על ידי ארגונים יהודיים, אך גם
 על-ידינו ישירות. אין לי כל ספק שההדברות העקיפה שהיתה עם ג'קסון ומחנהו באמצעות
 פעילים יהודיים כמו אן לואיס, סטוארט אייזנשטדט, מנהיגי הריפורמים ועוד, ובאמצעות
 חברי קונגרס שחורים דידותיים כמו ביל גריי, צ'רלי רנגל ולואי סטוקס, גרמו לסיתון
 ניכר של עמדתו לעומת '84 ואזנו את השפעת הארגונים הערבים האמריקנים. כמו כן
 עזרו והגעים דרך האיגודים המקצועיים ומנהיגי איגודים שחורים. מגעים אלה צריכים
 להמשך. שכן אם יבחר דוקקיס יהיו בממשלו ממלאי תפקידים בכירים שחורים, וגם לג'קסון
 תהיה השפעה מסויימת, אם כי לא בלעדית.

 דניאל בלוק

תפוצה:

דתיפות:	שגרירות ישראל / וושינגטון טופס פרוק	דף: 2
סוג:		כתיב: 2
תאריך וזמן תבולה:		אל:
כס' פרוק:		דע:
המסד:		
398		כאת:

בוטידות האזורים מחייב פעולה מדינית והסברתית מקפת מיד לאחר הבחירות לנשיאות. כאשר
 נכח להשקיע בהחמצות במשך ארבע שנים לא רק במרכז, אלא באזורים בתוך מאמץ הדברור בכל
 חלקי ארצה עם מנהיגים פוליטיים מדינתיים, ארגוני שחורים ומיעוטים אחרים, וכן עם
 ג'קסון עצמו ואנשיו. פעולה זו צריכה להעשות גם על ידי ארגונים יהודיים, אך גם
 על-ידינו ישירות. אין לי כל ספק שההדברות העקיפה שהיתה עם ג'קסון ומחנהו באמצעות
 פעילים יהודיים כמו אן לואיס, סטוארט אייזנשטדט, מנהיגי הריפורמים ועוד, ובאמצעות
 חברי קונגרס שחורים דידותיים כמו ביל גריי, צ'רלי רנגל ולואי סטוקס, גרשו למיתון
 ניכר של עמדתו לעומת '84 ואזנו את השפעת הארגונים הערבים האמריקנים. כמו כן
 עזרו המגעים דרך האיגודים המקצועיים ומנהיגי איגודים שחורים. מגעים אלה צריכים
 להמשך. שכן אם יבחר דוקקיס יהיו בממשלו ממלאי תפקידים בכירים שחורים, וגם לג'קסון
 תהיה השפעה מסוימת, אם כי לא בלעדית.

 דני בלור

תפוצה:

2/2

Rejected Planks on Taxes, Weapons and Mideast

Special to The New York Times

ATLANTA, July 19 — These are the minority reports to the platform that were considered today but not accepted by the Democratic National Convention.

Fair Taxes

The Democratic Party pledges not to propose tax increases on middle and low income Americans. Instead, we will return taxes on the very richest Americans to their 1977 levels and restore corporate taxes to their pre-Reagan levels.

No First Use

After consultation with our allies, we will adopt a policy of "no first use" of nuclear weapons, as the Soviet Union has already done, stating clearly that the only purpose is to deter a nuclear attack on the U.S. or our allies. The doctrine of first use fosters first-strike weapons which leads both sides to keep their weapons on hair-trigger alert, increasing the danger of war by accident or miscalculation.

Middle East

... That this country, maintaining the

special relationship with Israel founded upon mutually shared values and strategic interests, must provide new leadership to deliver the promise of peace and security through negotiations that has been held out to Israel and its neighbors by the Camp David process. We should end the impasse in the Middle East by adopting a policy which establishes peace based on mutual recognition, territorial compromise, and self-determination for Israelis and Palestinians. Only such a peace will guarantee the security of Israel, the realization of Palestinian aspirations and regional stability.

A

Excerpts From the Democratic Platform: A 'Revival of Hope'

399

Special to The New York Times

ATLANTA, July 19 — Following are excerpts from the Democratic platform, "The Restoration of Competence and the Revival of Hope," proposed tonight at the Democratic National Convention in Atlanta, as provided by the Democratic National Committee:

WE THE PEOPLE OF THE DEMOCRATIC PARTY OF THE UNITED STATES OF AMERICA,

In order to initiate the changes necessary to keep America strong and make America better, in order to restore competence, caring and incorruptibility to the Federal executive branch and get it working again fairly for all Americans, and in order to secure for our children a future of liberty and opportunity,

Hereby pledge our party, our leaders, our elected officials and our every individual effort to fulfilling the following fundamental principles for all members of the American family.

WE BELIEVE that all Americans have a fundamental right to economic justice in a stronger, surer national economy, and economy that must grow steadily without inflation, that can generate a rising standard of living for all and fulfill the desire of all to work in dignity up to their full potential in good health with good jobs at good wages, and economy that is prosperous in every region, from coast to coast, including our rural towns and our older industrial communities, our mining towns, our energy producing areas and the urban areas that have been neglected for the past seven years. We believe that, as a first-rate world power moving into the 21st century, we can have a first-rate full employment economy, with an indexed minimum wage that can help lift and keep families out of poverty, with training and employment programs — including child care and health care — that can help people move from welfare to work, with portable pensions and an adequate Social Security System, safeguarded against emasculation and privatization, that can help assure a comfortable and fulfilling old age, with opportunities for voluntary national public service, above and beyond current services, that can enrich our communities, and with all workers assured the protection of an effective law that guarantees their rights to organize, join the union of their choice, and bargain collectively with their employer, free from anti-union tactics.

AS

3/7

399

Taking Charge of Economy

WE BELIEVE that the time has come for America to take charge once again of its economic future, to reverse seven years of "voodoo economics," "trickle down" policies, fiscal irresponsibility, and economic violence against poor and working people that have converted this proud country into the world's largest debtor nation, mortgaged our children's future by tripling our national debt, placed home ownership out of reach for most young families, permitted the risk of poverty and homelessness on the streets of America, reduced the buying power of working men and women, and witnessed the decline of our industrial, natural resource and mining base, the unending tragedy of family farm foreclosures, an unhealthy dependence on foreign energy and foreign capital, and the increasing foreign ownership of our land and natural resources.

WE BELIEVE that it is time for America, within a strong commitment to fiscal responsibility, to reassert progressive values and re-invest in its people, to invest in new priorities, in lifelong education and training, in targeted economic development, in a healthy small business community and in retooled American industry; that it is time for the broad revitalization of hometown America, involving financial institutions in the provision of crucial credit by encouraging special commitments in exchange for bailing out those that are falling, reforming and expanding community reinvestment laws, and reversing the trend of financial concentration and deregulation, all combining to reverse the insecurity that has increasingly troubled our workers and their families in this rapidly changing society that has left some communities and regions behind. There is no good reason why the nation we love, the greatest and richest nation on earth, should rank first among the industrialized nations in output per person but nearly last in infant mortality, first in the percentage of total expenditures devoted to defense but nearly last in the percentage devoted to education and housing.

WE BELIEVE that Government should set the standard in recognizing that worker productivity is enhanced by the principle of pay equity for working women and no substandard wage competition for public contracts; by family leave policies that no longer force employees to choose between their jobs and their children or ailing parents; by safe and healthy workplaces, now jeopardized by seven callous years of lowered and unenforced occupational safety standards for American workers; and by major increases in assistance making child care more available and affordable to low and middle income families, helping states build a strong child care infrastructure, setting minimum standards for health, safety, and quality, and thereby enabling parents to work and their children to get an early start on their education and personal fulfillment.

WE BELIEVE that America needs more trade, fair trade, an Administration willing to use all the tools available to better manage our trade in order to export more American

4/7

399

goods and fewer American jobs, an Administration willing to recognize in the formulation and enforcement of our trade laws that workers' rights are important human rights abroad as well as at home, and that advance notice of plant closings and major layoffs is not only fundamentally right but also economically sound. We believe that we can and must improve our competitiveness in the world economy, using our best minds to create the most advanced technology in the world through a greater commitment to civilian research and development and to science, engineering and mathematics training, through more public-private and business-labor cooperation and mutual respect, through more intergovernmental partnerships, and through a better balance between fiscal and monetary policy and between military and civilian research and development. We further believe in halting such irresponsible corporate conduct as unproductive takeovers, monopolistic mergers, insider trading, and golden parachutes for executives by reinvigorating our antitrust and securities laws, reviewing large mergers, and discouraging short-term speculation taking place at the expense of long-term investment.

WE BELIEVE that the education of our citizens, from Head Start to institutions of higher learning, deserves our highest priority; and that history will judge the next administration less by its success in building new weapons of war than by its success in improving young minds. We believe that this nation needs to invest in its children on the front side of life by expanding the availability of pre-school education for children at risk; to invest in its teachers through training and enrichment programs, including a National Teacher Corps to recruit teachers for tomorrow, especially minorities, with scholarships today; to commit itself for the first time to the principle that no one should be denied the opportunity to attend college for financial reasons; to insure equal access to education by providing incentives and mechanisms for the equalization of financing among local school districts within each state; to reverse cuts made in compensatory reading, math and enrichment services to low income children; and to expand support for bilingual education, historically black and Hispanic institutions, the education of those with special needs, the arts and humanities, and an aggressive campaign to end illiteracy.

WE BELIEVE that illegal drugs pose a direct threat to the security of our nation from coast to coast, invading our neighborhoods, classrooms, homes and communities large and small; that every arm and agency of government at every Federal, state and local level — including every useful diplomatic, military, educational, medical and law enforcement effort necessary — should at long last be mobilized and coordinated with private efforts under the direction of a national drug "czar" to halt both the international supply and the domestic demand for illegal drugs now ravaging our country; and that the legalization of illicit drugs would represent a tragic surrender in a war we intend to win. We believe that this effort should include comprehensive programs to educate our children at the earliest ages on the dangers of alcohol and drug abuse, readily available treatment and counseling for those who seek to address their dependency, the strengthening of vital interdiction agencies such as the U.S. Coast Guard and Customs, a summit of Western hemispheric nations to coordinate efforts to cut off drugs at the source, and foreign development assistance to reform drug-based economies by promoting crop substitution.

WE BELIEVE that the Federal Government should provide increased assistance to local criminal justice agencies ... and assume a leadership role in securing the safety of our neighborhoods and homes. ...

WE BELIEVE that we honor our multicultural heritage by assuring equal access to gov-

A

5/7

ernment services, employment, housing, business enterprise and education to every citizen regardless of race, sex, national origin, religion, age, handicapping condition or sexual orientation . . . We further believe that we must work for the adoption of the equal rights amendment to the Constitution; that the fundamental right of reproductive choice should be guaranteed regardless of ability to pay; that our machinery for civil rights enforcement and legal services to the poor should be rebuilt and vigorously utilized; and that our immigration policy should be reformed to promote fairness, nondiscrimination and family reunification and to reflect our constitutional freedoms of speech, association and travel. We further believe that the voting rights of all minorities should be protected, the recent surge in hate violence and negative stereotyping combatted . . . and the lingering effects of past discrimination eliminated by affirmative action, including goals, timetables, and procurement set-asides.

WE BELIEVE that the housing crisis of the 1980's must be halted — a crisis that has left this country battered by a rising tide of homelessness unprecedented since the Great Depression, by a tightening squeeze on low and moderate income families that is projected to leave seven million people without affordable housing by 1993, and by a bleak outlook for young working families who cannot afford to buy their first home. We believe that steps should be taken to insure a decent place to live for every American. We believe that homelessness — a national shame — should be ended in America; that the supply of affordable housing should be expanded in order to avoid the projected shortfall . . .

Access to Health Care

WE BELIEVE that all Americans should enjoy access to affordable, comprehensive health services for both the physically and mentally ill, from prenatal care for pregnant women at risk to more adequate care for our Vietnam and other veterans, from well-baby care to childhood immunization to Medicare; that a national health program providing Federal coordination and leadership is necessary to restrain health care costs while assuring quality care and advanced medical research; that quality, affordable, long-term home and health care should be available to all senior and disabled citizens, allowing them to live with dignity in the most appropriate setting; that an important first step toward comprehensive health services is to insure that every family should have the security of basic health insurance; and that the HIV/AIDS epidemic is an unprecedented public health emergency requiring increased support for accelerated research on, and the expedited F.D.A. approval of, treatments and vaccines, comprehensive education and prevention, compassionate patient care, adoption of the public health community consensus on voluntary and confidential testing and counseling, and protection of the civil rights of those suffering from AIDS or AIDS-Related Complex or testing positive for the HIV antibody.

WE BELIEVE that the last seven years have witnessed an unprecedented assault on our national interest and national security through the poisoning of our air with acid rain, the dumping of toxic wastes into our water, and the destruction of our parks and shores; that pollution must be stopped at the source by shifting to new, environmentally sound manufacturing and farming technologies; that the Federal Government must promote recycling as the best, least costly way to solve the trash crisis, aggressively enforce toxic waste laws and require polluters to be responsible for future clean-up costs; that this nation must redouble its efforts to provide clean waterways, sound water management and safe drinkable ground water throughout the country; that our national parks, forests, wildlife refuges, and coastal

42

6/7

399

zones must be protected and . . . that all off-shore oil drilling in environmentally sensitive areas should be opposed; and that regular world environmental summits should be convened by the United States to address the depletion of the ozone layer, the "greenhouse effect," the destruction of tropical forests and other global threats and to create a global action plan for environmental restoration.

WE BELIEVE that all Americans, producers and consumers alike, benefit when food and fiber are produced not by a few large corporations and conglomerates but by hundreds of thousands of family farmers obtaining a fair price for their product; that the disastrous farm policies of the last seven years, despite record Federal spending, have forced hundreds of thousands of families from their farms while others are struggling to survive; and that a workable agricultural policy should include supply management, reasonable price supports, soil conservation and protection of rural water quality, credit and foreclosure relief, the return of federally held foreclosed lands to minority, beginning and restarting farmers, the development of new uses and markets for American farm products, improved disaster relief, and the revitalization of rural America through new Federal support for rural health care, housing, education, water supply and infrastructure. We further believe that no person should go to bed hungry and that we must renew the fight against hunger at home and abroad . . .

Shaping an Energy Policy

WE BELIEVE that a balanced, coherent energy policy, based on dependable supplies at reasonable prices, is necessary to protect our national security, insure a clean environment, and promote stable economic growth and prosperity, both nationally and in our energy producing regions; that the inevitable transition from our present, nearly total dependence on increasingly scarce and environmentally damaging non-renewable sources to renewable sources should begin now; that such a policy includes increased cooperation with our hemispheric neighbors, filling the Strategic Petroleum Reserve, promoting the use of natural gas, methanol and ethanol as alternative transportation fuels, encouraging the use of our vast natural gas and coal reserves while aggressively developing clean coal technology to combat acid rain, and providing targeted new incentives for new oil and gas drilling and development, for the development of renewable and alternative sources of energy, and for the promotion of energy conservation. We believe that with these changes the country could reduce its reliance on nuclear power while insisting that all plants are safe, environmentally sound and assured of safe waste disposal.

WE BELIEVE that this country's democratic processes must be revitalized: by securing universal, same day and mail-in voter registration as well as registration on the premises of appropriate Government agencies; by preventing the misuse of at-large elections, the abuse of Election Day challenges and registration roll purges, any undercounting in the national census, and any dilution of the one-person, one-vote principle; by ending discrimination against public employees who are denied the right to full political participation; but supporting statehood for the District of Columbia; by treating the off-shore territories under our flag equitably and sensitively under Federal policies, assisting their economic and social development and respecting their right to decide their future in their relationship with the United States; by empowering the Commonwealth of Puerto Rico with greater autonomy within its relationship with the United States to achieve the economic, social and political goals of its people, and by giving it just and fair participation in Federal programs; but assuring and pledging the full and equal access of women and minorities to elective office and party endorsement; and by minimizing the domination and distortion of our elections by moneyed interests. . . .

WE BELIEVE in a clear-headed, tough-minded, decisive American foreign policy that will reflect the changing nature of threats to our security and respond to them in a way that reflects our values and the support of our people, a foreign policy that will respect our Constitution, our Congress and our traditional democratic principles. . . .

WE BELIEVE that our national strength has been sapped by a defense establishment wasting money on duplicative and dubious new weapons instead of investing more in readiness and mobility; that our national strength will be enhanced by more stable defense budgets and by a commitment from our allies to assume a greater share of the costs and responsibilities required to maintain peace and liberty. . . .

WE BELIEVE in an America that will pro-

7/7 399 000

mote peace and prevent war — not by trading weapons for hostages, not by sending brave Americans to undefined missions in Lebanon and Honduras, not by relaxing our vigilance on the assumption that long-range Soviet interests have permanently changed, not by toasting a tyrant like Marcos as a disciple of democracy, but by maintaining a stable nuclear deterrent sufficient to counter any Soviet threat, by standing up to any American adversary whenever necessary, and sitting down with him whenever possible, by making clear our readiness to use force when force is required to protect our essential security commitments, by testing the intentions of the new Soviet leaders about arms control, emigration, human rights and other issues, and by matching them not merely in rhetoric but in reciprocal initiatives and innovation, which takes advantage of what may be the greatest opportunity of our lifetime to establish a new, mutually beneficial relationship with the Soviet Union, in which we engage in joint efforts to combat environmental threats, explore peaceful uses of space and eradicate disease and poverty in the developing world, and in a mutual effort to transform the arms race that neither side can win into a contest for people's minds, a contest we know our side will win.

Curbing Nuclear Arms

WE BELIEVE in following up the INF Treaty, a commendable first step, with mutual, verifiable and enforceable agreements that will make significant reductions in strategic weapons in a way that diminishes the risk of nuclear attack by either superpower; reduce conventional forces to lower and equivalent levels in Europe, requiring deeper cuts on the Warsaw Pact side; ban chemical and space weapons in their entirety; promptly initiate a mutual moratorium on missile flight testing and halt all nuclear weapons testing while strengthening our efforts to prevent the spread of these weapons to other nations before the nightmare of nuclear terrorism engulfs us all...

WE BELIEVE this country should work harder to stop the supplies of arms, from both East and West, that fuel conflict in regions such as the Persian Gulf and Angola. Deeply disturbed that the current Administration has too long abandoned the peace process in the Middle East and consistently undermined it in Central America, we believe that this country, maintaining the special relationship with Israel founded upon mutually shared values and strategic interests, should provide new leadership to deliver the promise of peace and security through negotiations that has been held out to Israel and its neighbors by the Camp David Accords and to Central America by the Arias Peace Plan, which calls for an end to the fighting, national reconciliation, guarantees of human rights, democracy, and security, enabling the United States and other nations to focus on the pressing social and economic needs of the people of that region. We further believe in pursuing a policy of economic cooperation instead of confrontation with Mexico and our other hemispheric friends...

WE BELIEVE the apartheid regime, in South Africa to be a uniquely repressive regime, ruthlessly deciding every aspect of public and private life by skin color, engaging in unrelenting violence against its citizens at home and promoting naked aggression against its neighbors in Africa. We believe that the time has come to end all vestiges of the failed policy of constructive engagement, to declare South Africa a terrorist state, to impose comprehensive sanctions upon its economy... and to determine a date certain by which United States corporations must leave South Africa.

IN SUM, WE BELIEVE it is time for America to change and move forward again... to turn away from an era in which too many of America's children have been homeless or hungry and invest in a new era of hope and progress, an era of secure families in a secure America in a secure world.

WE BELIEVE the American dream of opportunity for every citizen can be a reality for all Americans willing to meet their own responsibilities to help make it come true...

Additions to Platform

These sections were added yesterday:

Comprehensive Budget

We believe that it is time for America to meet the challenge to change priorities after eight years of devastating Republican policies, to reverse direction and reassert progressive values, to re-invest in its people within a strong commitment to fiscal responsibility...

Prenatal Care, WIC, Head Start

We further believe that our nation faces a crisis of under-investment in our children, particularly in the early years of life. Strong, healthy babies with early opportunities that foster intellectual, emotional and physical growth begin school with an enhanced foundation for learning. There are few better investments for this country than prenatal care, infant nutrition and preschool education, and there are few more successful programs than WIC, Head Start, and prenatal care. We know what works; yet these successful programs have been starved for funds...

Lebanon and the Persian Gulf

We support the sovereignty, independence, and territorial integrity of Lebanon with a central government strong enough to unite its people, maintain order and live in peace in the region. We are committed to Persian Gulf security and freedom of navigation of international waters, and to an end to the Iran-Iraq war by promoting United Nations efforts to achieve a cease-fire and a negotiated settlement, through an arms embargo on the combatants.

Central America

[WE BELIEVE IN] an end to the fighting, national reconciliation, guarantees of justice, freedom, human rights and democracy, an end to support for irregular forces, and a commitment by the Central American governments to prevent the use of their territory to destabilize others in the region. Instead of the current emphasis on military solutions we will use negotiations and incentives to encourage free and fair elections and security for all nations in the region. We will cease dealing with drug smugglers and seek to reconcile our differences with countries in Central America, enabling the United States and others countries to focus on the pressing social and economic needs of the people of that region.

דף: 1	שגרירות ישראל / וושינגטון טופס פרוק	דתיפות: מ י ד י
כתוב: 3		סוג: ס ו ד י
אל:	לשכת שה"ח . לשכת המנכ"ל , מצפ"א	תאריך וזמן תעור: 18.7.88 - 19:00
דע:		כס' פרוק: הפסרד:
כאת: הציר-יועץ		363

סיכום חלק אי משיחת השגריר עם מרפי - 15.7.88
(חלק' של ושאנה הרע"מ ב-187 אוג'ואל בנסרה)

בחלק זה שהתקיים ב-15.7.88 בשעה 15:30 השתתפו מצידם הירש וביגוס ממחלקת ישראל ומתני.

מרפי שב וציין נושא הגרושים והבריאות בשטחים ושאל אם נוסף דבר-מה מאז שיחת הציר עם וולקר.

באשר למכירות הנשק, אמר מרפי שאינו יודע כיצד יהיה נושא המכירה המיידית לכווית. מרפי ציין שכווית אינה שותפה לטכסוך ויש לה תוכנית שמצדיקה המכירה. הידיעה על הפטו המכירה הגדולה לטעוזה לבריטים גם היא תרמה את שלה ואין זה נראה כל כך טוב מבחינת הנבחרים לקראת הבחירות. אחרי הפגישה עם השגריר עמד מרפי להפרד מהנסיך הכווייתי. ובמשך הזמן ינסו "לעבוד" על הגבעה אצל דה-קונצ'יני וחבריו ומקווה שתהיה התקדמות עד ספטמבר.

מרפי ציין שאיפא"ק מתנגדת במרץ (*vigorously*) והשגריר אמר שאינו משוכנע שהמתנגדות היא "במרץ".

מרפי השיב שאיפא"ק הפך להיות מוסד שרוצה להצדיק עצמו בכל מחיר.

השגריר אמר שישראל חייבת להביע דאגחה (*Concern*), שלה, אך ישראל גם מבינה האינטרס וההשיבות שיש לארה"ב באיזור. איפא"ק מנסה למצוא מודוס אופרנדי.

מרפי : ארה"ב הגישה חבילה ואיפא"ק רוצה להוציא טילי "המבריק" אך איננו פסימיים לגמרי. אם לא תמצא נוסחה לגבי הנשק, הכווייתים יאמרו "תודה" וילכו לאחריים שאין זרושים צפיקוח ולא התחייבויות. יש לזכור שלרשות מדינות המפרץ עומד הכסף ואולי

תפוצה:

4 1443 4 1 1 3 1 2
 שנה יהיה שיהיה
 ביון 4300

דף: 2	שגרירות ישראל / וושינגטון טופס פרוק	דתיפות: מ י ד י
כתוב: 3		סוג: ס ו ד י
אל:		תאריך וזמן חבור:
דע:	2/3	כס' פרוק: הפסד:
כאת:		363

איפא"ק לא עשתה שרות טוב לישראל כאשר חסמה הנשק למדינות הנפט. ירון היא ענין אחר, וארה"ב עוד מקווה שיקנו הנשק שלהם בבריטניה. יש לזכור שמכירת נשק משנה גם את כוח ההשפעה המדיני שיש לארה"ב.

השגריר : למלך יש עוד נושאים אחרים שיכול לתלות עליהם הקולר לאי מכירת נשק.

מרפי : זו היחה טעות שב-1985 נסתה ארה"ב לקשור^{at} מכירת הנשק לתהליך השלום. מרפי עבר לנושא דברי בסאם אבו-שריף ואמר שדבריו אינם הצהרת מדיניות *policy statement* כי אי אפשר לצפות להצהרה כזו מארגון שבור. אבל הבה נניח לאבו-שריף ונשאל לאן מנהיגי ישראל חותרים במגיעיהם עם הפלסטינים בשטחים. עד מחצית יוני, עת יציאתו לחופשה, לא היה ידוע לו על מגעים כאלה.

השגריר : פרט לפגישות שהביט.

הירש התערב ואמר שהדיאלוג^{at שוב} הוא בעל משמעות מועטה.

מרפי האם הנטייה לא להפגש היא בגלל האינתיפאדה.

השגריר : הפלסטינים אומרים "אם אתם רוצים לשוחח עם מישהו, גשו נא לאשייף".

מרפי התעניין אם היו דוגמאות, כמו נסיונות עמירב לפני שנה והחשובה של השגריר היא שאין לצפות לדברים בסמוך לבחירות. אחת הגישות לשיחות בארץ היא בקונטקסט של ירדנים ופלסטינים. שומעים גם על התענינות מחודשת מצד הירדנים.

מרפי הירדנים מתנדנדים מצד לצד.

השגריר כך סבור גם שהביט. ראש עיריית חברון ואחרים אמרו שהרגישו שיש בירדן גורמים שרוצים לחדש הענין בישיע.

תפוצה:

דתיפות: מ י ד י	שגרירות ישראל / וושינגטון טופס פבוק	ק: 3
סוג: ס ו ד י		פתוך: 3
תאריך וזמן חבור:		אל:
כס' פבוק: הפסרד:	363 3/3	דע:
		כאת:

channels

הירש : תוכנית הפיתוח קיימת אך אין

מרפי : חשדות חוסיין גדולים ויש צורך בהתמדה בנסיונות כלפיו.

הירש : שמא יש אחרים כגון חכיים ואישים אחרים ולאן דווקא שהביט ?

השגריר: יש שינוי באינתיפאדה. מהפגנות המונים לפעילות מעטים כולל שריפות. פעולות אלה גרמו שגם אלמנטים יוניים יחשבו שנית והדבר מקשה על מציאת דיאלוג. הפלסטינים אומרים - באמצעות עיתונאים - "אם אתם מעוניינים לדבר עמנו ראו-נא דרישותינו בכרוזי האינתיפאדה".

מרפי סבור שאמרי הבחירות המשימה תהיה פתיחת *channels*. מכאן עבר מרפי לענייני המפרץ. הוא אמר שלא היו לו הפתעות גדולות. הבחריינים - יש להם נואנים לגבי סכסוך ישראל-ערב והמפרץ. גם בכווית ובסעודיה עלה נושא הסכסוך. בכווית, בין השאר, בשל נוכחות הפלסטינים שם. הרגשתו של מרפי היא שאיראן והנעשה בה אינם כל כך מובנים לצד הערבי במפרץ ממסקט ועד לבגדאד. אין שם רגישות לכך.

לארה"ב, אמר מרפי, יש צורך אסטרטגי בדיפלומטיה בנוסף לנוכחות הצי. גם לעיראקים צריכה להיות אסטרטגיה ולא רק לשוב ולהזכיר החלטת מועבייט 598, אם כי החלטה זו ואזכורה על ידם חשובים.

לדעת מרפי, הכלי לכך הוא מזכ"ל האו"ם, אך העיראקים אינם נותנים בו אמון, אולי בגלל שהמזכ"ל "סודרי" ע"י האיראנים והם מעלו באמונו בסתיו שעבר כאשר הוא החפתה להאמין שהאיראנים התמתנו. אך, אין מישהו אחר שיכול לקבוע אסטרטגיה.

לגבי מקרה המטוס - באיראן עצמה יש באותה מידה ביקורת על איראן כמו על ארה"ב. עד לפני המקרה, ערביי המפרץ חששו באותה מידה מנצחון עיראק כמו ההיפך מכך. הכווייתים באורח ישיר והשאר פחות. מעין הרגשת "האח הגדול".

מ ח נ י

תפוצה:

18.7.88

אליהו

אני רוצה לכתוב לך (לפי הוראות)

אני רוצה לכתוב לך את כל מה שיש לי

Tom Pines וכו' וכו' וכו'

אני רוצה לכתוב לך את כל מה שיש לי

אני רוצה לכתוב לך את כל מה שיש לי

אני רוצה לכתוב לך את כל מה שיש לי

אני רוצה לכתוב לך את כל מה שיש לי

אני רוצה לכתוב לך את כל מה שיש לי

אני רוצה לכתוב לך את כל מה שיש לי

אני רוצה לכתוב לך את כל מה שיש לי

אני רוצה לכתוב לך את כל מה שיש לי

JUL 18 '88 14:36 CONSULATE OF ISRAEL CHICAGO

P. 01

12

התקן הכללי
צפן 1 מתוך 2 יפ"י

ש י ק א ג ז
נר: 41
תאריך: 18/7/88
דחיסות מידי

מל"מ

שיקאגו

אל: מצפ"א

דע וושינגטון

סקר ה"שיקאגו טריביון" על הפועלים לבחירות לנשיאות.

- 1) ה"שיקאגו טריביון" ערך משאל שחקף 1507 אנשים המתגוררים בחמש המדינות המאכלסות שליט מתושבי ארצ"ב - קליפורניה, נ"י, אילינוי, טקסס ונבציג'הון מחוים 60% מכלל הרוב הדרוש לבחירת המועמד לנשיאות.
- 2) הסקר העלה ש-50% מעדיפים למשרת הנשיא את המושל דוקאקיס על פני 39% החומכים בסגן הנשיא בוש. דוקאקיס תוביל ברוב קולות בין הנשאלים מדינות קליפורניה, נ"י ואילינוי, בפלורידה הוא פיגר אחרי בוש, ובטקסס חלוקת הקולות חיתה שווה.
- 3) דוקאקיס זכה לתמיכה מאסיבית של 82% מהנשאלים חכויים ובוש רק ל-12%. דוקאקיס זכה לתמיכה כל החוגים למעט "הגרעין הקשה הרפובליקאי" הכולל את השמרנים, חברי המפלגה הרפובליקנית ולבנים מחדרם. עם זאת ראוי לציין כי רק 46% מהנשאלים שתמכו בדוקאקיס ציינו את עמדתם כ"איתנה".

מוקס

- 12 -

ט	ה	ה	א	א	א	א	א
2	3	3	3	1	1	1	2

210302 pm 2 on (4)

★

Bush vs. Dukakis on selected issues

Regardless of how you may vote, please tell me whether you feel George Bush or Michael Dukakis would be better on each issue.

Bush Dukakis

Helping the poor and disadvantaged	15%	85%
Protecting the environment	18%	82%
Improving the quality of education	20%	80%
World and high-tech defense spending	23%	77%
Producing good economic results	25%	75%
Handling the Iran oil issue	27%	73%
Handling the high approach on nuclear defense	32%	68%
Negotiating with the Soviet Union	38%	62%

Margin of error: ± 3 percentage points
© 1988 The Chicago Tribune

★ Tribune Poll

Bush vs. Dukakis on selected qualities

Regardless of how you may vote, please tell me whether you feel George Bush or Michael Dukakis would be better on these qualities.

Bush Dukakis

Experienced, well-prepared	18%	82%
Steady, reliable	20%	80%
Would handle a crisis well	22%	78%
Strong, gets things done	25%	75%
Upright, optimistic	27%	73%
Honest, can be trusted	30%	70%
Care about people like you	32%	68%
Has both ideas, new approaches	35%	65%

Margin of error: ± 3 percentage points
© 1988 The Chicago Tribune

13

שגרירות ישראל ברושינגטון
סוכס מברק

מסמך	1	דף	אל: מצפ"א
תאריך	19	חז"ח	דע: מזכיר הממשלה
מסמך	1112088	יוכי	מאת: עתונות, רושינגטון
המשרד:			

1/4 373

הגב' פולארד

ראו נא הכתבה בלוס אנג'לס טיימס 18-7-88 בעניינה.

יוסי אל
יוסי אל

-2-

2
3
1
2
3
3
2

אבא
מין
א'א'א
א'א
א'א
א'א
א'א

1

To Free a Spy's Wife

2/4
373

*It's Bernard Henderson's Most Difficult Selling Job:
Building Sympathy for His Jailed Daughter*

By STEPHEN BRAUN and RONALD J. OSTROW, *Times Staff Writers*

NEW YORK—The telephone calls come at least once a day to the drab office suite inside an anonymous high-rise building at the edge of Manhattan's garment district. For Bernard Henderson, the man at the receiving end, they are at once intensely personal and strictly business.

The caller is his daughter, Anne Henderson-Pollard, wife of Jonathan Jay Pollard, the former U.S. Navy intelligence analyst convicted of spying for Israel and sentenced a year ago to life imprisonment. She dials each day from a federal prison hospital in Rochester, Minn., where she, too, is serving time—a five-year term for aiding her husband.

As father and daughter speak, a prison tape recorder runs. Government monitors regularly listen in.

Their talks touch on trivial matters—greetings from friends, a cousin's latest art show, the prison's faulty air-conditioning system. But at the heart of every conversation is the difficult business of getting the Pollards out of jail.

Heads Lobbying Effort

Over the last year, Henderson, a veteran New York public relations man whose clients have included Teamsters and motor oil makers, has become the linchpin of a campaign that most seasoned publicity hands would shun. Bolstered by a network of loyalists and aided by prominent civil libertarian brothers Alan and Nathan Dershowitz, Henderson heads a lobbying effort aimed at freeing his daughter and reducing Pollard's prison term.

It is a monumental task. The Pollards' notoriety, their guilty pleas and steadfast allegiance to Israel—coupled with the U.S. government's insistence that spies should be dealt with harshly—have made them remote and unsympathetic figures during a period of escalating public concern about espionage.

But the movement appears to be reviving interest in the Pollard affair, a sensitive issue that vexed American Jews for months after the couple's arrest three years ago. Claiming thousands of petition

signatures for the couple's freedom and planning rallies in New York, Los Angeles and other major cities, supporters have made inroads among Orthodox Jews and ardent Zionists. The affair is also provoking renewed discussion among mainstream Jewish leaders, whose worries about questions of loyalty still prompt many to condemn the Pollards for placing Israeli interests above American security.

Pollard supporters portray the couple as American Dreyfusses, victims of vendetta and government-sanctioned anti-Semitism. They allege that Anne Henderson-Pollard, 27, has grown dangerously ill in prison because of poor medical treatment by authorities. Her husband, 32, who is being held in a protective cell at the nation's highest-security prison in Marion, Ill., went on a four-day hunger strike last week to protest her condition.

Health Issue Clouded

Federal officials acknowledge Henderson-Pollard's illness, but describe her treatment as exemplary. The health issue has been clouded by her isolation in the prison hospital where she undergoes weekly tests.

Authorities also dismiss talk of anti-Semitism. But national Jewish leaders are nervous about its use by the Pollards' supporters, fearing the charge is becoming, as one rabbi said, "an automatic response."

After a year of virtual silence, the fact that the American Jewish community is again rehashing the Pollard affair is taken by Bernard Henderson as no small victory. His optimism appears fashioned from a P.R. man's bravado and a father's earnest devotion. But midway through a well-rehearsed recitation of the VIPs he has buttonholed for the cause, his eyes suddenly moisten.

"It's been tough getting people to listen," he said. "Sometimes, you want to just let it all out, but you have to take your emotions and pull back."

Portly and harried, Henderson, 54, wears weariness like a bad suit. His hair has grayed considerably since his daugh-

ter's arrest. His eyelids are puffed. He devours Kools, breathing loudly in smoker's gasps. On weekends, he often works the phones and fax machine in his office, sleeping fitfully on an old sofa.

News releases have to get out. Calls must be fielded. He is constantly short copies of "A Spy's Story," the book he wrote last year to vindicate the Pollards and defray their legal expenses. And he must always stay on top of things for his daughter. During calls, she peppers her father with advice, eager for new signs of support.

"We've got the rally tonight," he tells her during one conversation. "I got a letter from another prison friend of yours. . . . Yeah, I'll talk to the attorney. . . . By the way, I was on the radio this morning in Florida. . . ."

Like her father, Anne Henderson-Pollard knows the value of publicity. When she was arrested in the Washington apartment she shared with her husband on Nov. 22, 1985, she was working as a public relations consultant.

"She really had a knack for the business," said Henderson, an Idahoan of Scottish-Irish Protestant extraction who started out as a mine engineer. He and his wife, Elaine, from a New York Jewish family, raised their daughter in a New Jersey suburb. "Anne was a model child,"

he recalls. "She always had a happy disposition. Her school work was nothing but straight A's. Discipline with Anne was simply saying, 'Anne, don't do that.'"

When his marriage dissolved in the late 1970s, Henderson took his daughter to Washington, where he was press secretary for the Teamsters for several years. After finishing high school, Anne Henderson-Pollard worked as a secretary, then as a publicist for the National Rifle Assn.

She showed little interest in Judaism or Israel until 1981, when she met Pollard, who had been assigned to Washington as an analyst with the Navy's anti-terrorism unit after graduating from Stanford. Pollard was a voracious reader whose apartment was stacked with more than 1,000 books. He was also a passionate Zionist, son of an Indiana microbiologist whose Lithuanian family was nearly wiped out in Nazi concentration camps.

After living together for several years, the Pollards were married in August, 1985, during a European trip. (Prosecutors later claimed it was partly underwritten by Israel for Pollard's spy activities.) Anne Henderson-Pollard had by then adopted her husband's staunchly pro-Israel views. "Anne became devoted through Jonathan," said Philip Landa, a friend of hers from New York who came

to admire Pollard. "They are both very bright intellectually and as she learned, she was moved."

Three months after their wedding, the Pollards were in jail. Prosecutors said Pollard had done "grave damage" to U.S. security. He was accused of stealing more than 1,000 classified documents—mostly analytical studies and satellite photographs—and of delivering them to Israel in return for at least \$45,000 in cash and other favors. Though not charged with spying, Anne Henderson-Pollard was charged with hiding a suitcase stuffed with stolen documents and with using other embezzled papers to help her publicity business.

The couple pleaded guilty—Pollard, to a count of conspiring to deliver military information to Israel, his wife to lesser charges of being an accessory "after the fact" and conspiracy to receive embezzled government property. In March, 1987, a federal judge sentenced Pollard to a life term without parole. Anne Henderson-Pollard was given two 5-year terms to be served concurrently. She is eligible for parole after 46 months.

Henderson and other relatives had urged the couple to accept a plea bargain agreement with prosecutors. In return, they expected leniency. When the maximum sentences were handed down, Henderson was devastated.

"She is being punished because she loves her husband and she stood by him," he said. "My daughter was convicted of something that millions of people in this country are guilty of—standing by their loved ones."

The "Justice for the Pollards" movement began from those seeds of despair. But it did not get off to a rousing start. The American Jewish community, the most obvious group for Henderson to turn to, had little sympathy. Among mainstream leaders, the Pollard affair was more than an embarrassment; it raised thorny questions about where their loyalties lay. Many responded with unsparing criticism of the couple and the Israeli government.

"There was virtually unanimous

feeling that this was a stupid adventure which should not have been undertaken," said Rabbi Alexander Schindler, president of the Union of American Hebrew Congregations.

In Israel, however, the Pollards were heroes. An Israeli "Citizens for Pollard" group was raising funds for the couple's defense. Henderson found ample "support and donations" there. Dissatisfied with the legal outcome, the Pollards turned to new lawyers—Alan and Nathan Dershowitz, whose civil libertarian reputations lent cachet to the cause. "A name like Dershowitz is likely to attract many more groups," said Rabbi Schindler.

New Issues

It was not long before the Pollards had new issues as well. Henderson claims that his daughter lost 40 pounds during three months in the Washington City Jail. Transferred to a federal prison in Lexington, Ky., she developed new health problems, her father said.

She had abdominal ailments dating back to 1981. Dr. Herbert Moskowitz, a Washington digestive specialist quoted in Henderson-Pollard's legal motions, said that she has a stomach ailment known as *biliary dyskinesia*, in which food lies undigested in her stomach. During flare-ups of the ailment, she is prey to ulcers and bleeding and hobbled by stomach and chest pains.

Once in federal hands, her health began to seriously deteriorate, supporters claim. Nathan Dershowitz said that prison officials refused to provide her with medication that would provide relief and prevented her from being treated by her own specialist.

In a motion filed in May with a federal appeals court, Dershowitz used her health as grounds to ask for her freedom. A reply by prosecutors is pending. About the same time, Henderson-Pollard was moved to the federal prison hospital in Rochester, Minn., where she is being tested by specialists at the Mayo Clinic. Her father visited her that month. "She was hunched over like an old woman," he said.

Henderson offers two photographs of his daughter: One, taken

after her 1985 wedding in Italy, shows a plump, red-haired, matronly woman grinning shyly near a Venice canal. The other is a blurry prison identification shot taken last December. Henderson-Pollard's face is thin and sallow, her hair matted. "That's the result of her excellent medical care," Henderson said bitterly.

Conceding her illness, Justice Department officials have declined to comment directly on complaints about her treatment. But they contend in letters and court papers that she is well-treated. In a note sent in April to two Philadelphia supporters of the Pollards, John L. Martin, chief of the department's Internal Security Section, wrote that she "has received constant and thorough medical attention," including "every appropriate medical examination and test."

Last December, prosecutors wrote in a court memorandum that prison doctors were in regular contact with Dr. Michael Goldberg, Henderson-Pollard's current stomach specialist. Goldberg declined to discuss her case, citing doctor-patient privilege. Prosecutors added that prison doctors are also "investigating" the possibility of giving her the medications she requested—but cautioned that they have not been approved by the Food and Drug Administration.

Prosecutors also suggest that Henderson-Pollard's claims of excess weight loss are exaggerated. Former U.S. Atty. Joseph E. DiGenova, who headed the Justice team before resigning from his post last March, insists that doctors placed her on a diet as part of her treatment. Later, when she complained about further weight loss, "she refused to be weighed," DiGenova said.

The gulf between the two accounts of her health is not easily bridged. Henderson-Pollard is unavailable for interviews and each side blames the other for the situation.

Dershowitz says that federal officials block access to her because of unjustified fears that she will spill classified secrets. "Are they trying to put her in a box for the rest of her life?" he fumed.

But DiGenova cites a 1986 plea-

bargain agreement signed by the Pollards that forbids prison officials from allowing them to give direct interviews because of a "blurt-out factor." The agreement reads: "Should Mrs. Pollard . . . provide information for purposes of publication or dissemination, she hereby agrees to first submit said book, writing or information to the Director of Naval Intelligence for pre-publication review. . . ."

Federal officials blame her unavailability on her own refusal to sign the prison releases that would make her records and statements public. Written and telephoned requests to prison officials seeking access to Henderson-Pollard have been met by similar rebuffs.

New Veins of Sympathy

Pollard loyalists have used the emotional issue of her treatment to mine new veins of sympathy in Jewish communities. From its New York base, the "Justice for the Pollards" network has spread in recent months to Orthodox and Zionist strongholds in Long Island, Philadelphia, Baltimore, Miami, New Haven, Conn., Chicago and Los Angeles.

In Chicago, the sister-in-law of a noted Orthodox rabbi claims to have filled petitions with 50,000 names. Los Angeles supporters are preparing for an August rally. Last April, Hannah Storch, a Baltimore real estate agent, held a rally for the Pollards; 400 came. "People don't want to believe it," she says. "But we're making progress!"

The revival of interest in the Pollard affair, even among limited factions of the American Jewish community, has resurfaced a debate that many mainstream leaders had hoped had been put to rest. Some Jewish community newspapers are again running opinion

columns about the case. And Henderson-Pollard's health and related issues are again being brought up—although quietly—during internal discussions among national Jewish organizations.

"The feeling was—and still is among many people—that they [Pollards] ought to receive the inevitable consequences of their acts," Rabbi Schindler said. "The reason that there are some second thoughts is because of reports that she is exceedingly sick. There is a certain amount of compassion."

Rabbi Marc Tanenbaum, director of international relations for the American Jewish Committee, said that "questions are being raised about her health and the length of their sentences. The issue emerges when there are free discussions in our group and, from what I've heard, among other groups as well."

At rallies, Pollard supporters shock their audiences by casting government agencies and officials in an anti-Semitic light. They tell of reports from the couple about harassment in prison and accuse government officials of anti-Jewish and anti-Israel statements.

During a gathering in a Long Island synagogue, Carol Pollard—Jonathan Pollard's sister—raised gasps as she claimed that her brother's Navy colleagues made anti-Jewish slurs and that in prison he was served pork and peanut butter on Passover—when such foods are restricted.

Government officials brusquely reject the charges, noting that three prosecutors involved in the cases are Jewish. "I'm not even going to dignify that [subject] by responding to it," former prosecutor DiGenova said.

National Jewish leaders like

Schindler and Tanenbaum say there is danger in unsubstantiated charges of anti-Semitism. "Without facts, I worry that this could become an automatic response to anything," Schindler said. "They should be careful to have the facts before they make statements."

Movements often feed more on emotion than on facts. Earlier this month in Lawrence, Long Island, Bernard Henderson stood before an audience of 400 in a cavernous synagogue auditorium and peered over reading glasses at a page of notes. "I'm going to try and concentrate on my heart, on Anne," he said.

Driving out from Manhattan, Henderson had pecked several boxes of "A Spy's Story" in the trunk of his car. Once inside the synagogue lobby, he laid several dozen books out on a linen-topped table. Two hours later, after fiery speeches and a reception over coffee and cake, the mound had shrunk to a single stack.

The books had to be autographed. "Much thanks," Henderson wrote over and over in steady script, "for your support of me and my children."

4/4
375

✱

טודי

** ירצא **
**
**
**

חוזם: 7,10917
אל:ני/533,בטחון/222
מ-:המשרד,תא:170788,חז:1545,מ:מ,סג:טו
תח: @ גט:ארבל
נד: @

טודי/מיודי

נ.מ. 5890 - 216.04

אל:נאום ניו יורק
ירפה, יששכרון,
דע:לובראני/משהב'ט ת'א,לשכת שהב'ט

פגישת גולדינג - שהב'ט (14.7). נכחו מצידם ממקד יוניפיל קנוטסן, קרנפט ובטנהיים. מצידנו אורי לוברני, ראש אמ"ן, ממקד יחידת הקישור, שליש שהב'ט וביין. גולדינג הזכיר הרעיון להקדמת הדיון על חידוש מנדט יוניפיל ליום ששי 22 דנא. בשונה מבשיחתו אתמול עם שה"ח אמר עתה כי טמק אם המזכ"ל יוכל לסיים דוח'ו עד אז ובכלל טמק אם יש בכך תועלת.

ביין העיר כי הרעיון הלבנוני לדיון לא שיגרתו' בנסיון להגיש להסדרי בטחון חדשים לא בא במועד הנכון. זהו תרגיל ל ג'ומייל לקראת הבחירות - ואין כל בטיס לדיון כזה עתה. היה לו מקום - אם וכאשר תקום ממשלה לבנונית אחרי הבחירות שתשלוט בכוחות ובשטח. (רצוי שבזה זר תשוחחו גם עם אוקון). גולדינג סיפר כי בלבנון שודרת אופטימיות לגבי הבחירות וזאת בעקבות פגישות ג'ומייל עם אסד וחדאס. בדמשק ניתן שרעא תיזרון לגולדינג ולמיו יש הסכם בין שני הנשיאים שלמרות חילופי הדעות ביניהם ביחס לרפורמה בחוקה ונושאים אחרים, ינסו יחד להביא לבחירות תקינות. הסדרים, לדבריו, הובטחו לרטן את חיזבללה - והסכנה העיקרית לבחירות, לכן, היא מצד ג'עג'ע וכוחותיו. חוששים שמא ישראל מעוניינת בפילוג לבנון ותעודד את ג'עג'ע למעילות מזיקה. למזכ"ל עניין בהסדר בנושא לבנון שכן האו"ם משקיע

6406 288

מסמך מס' 310007

1954
1955
1956
1957
1958
1959
1960
1961
1962
1963
1964
1965
1966
1967
1968
1969
1970
1971
1972
1973
1974
1975
1976
1977
1978
1979
1980
1981
1982
1983
1984
1985
1986
1987
1988
1989
1990
1991
1992
1993
1994
1995
1996
1997
1998
1999
2000
2001
2002
2003
2004
2005
2006
2007
2008
2009
2010
2011
2012
2013
2014
2015
2016
2017
2018
2019
2020
2021
2022
2023
2024
2025

משרד החוץ-מחלקת הקשר

למי בקשת לבנון כ-200 מליון דולר לשנה בהחזקת יונימיל. שהביט הגהיר כי מזיניות ישראל היא שלא להתערב בבחירות ברור שיש מועמדים רצויים לנו יותר מאחרים אך לא נתערב ולא נסכן חיי הייל אחד למען הבחירות בלבנון. דבריו של שרעא אין כל בסיס - ולא סביר שהוא מאמין בוצינות שישראל תומכת בג'עג'ע. כל שאנו רוצים הוא שתהיה ממשלה לבנונית שתשלוט בכוחות ובשטח.

גולדינג מעיר כי זו גם מטרת האוי"ם. שהביט העיר כי חשוב שייבחר נשיא שיוכל להתגבר על הבעיות ולהביא לרגיעה ולצבא שיוכל לשלוט. השאלה היא האם ניתן להביא ג'ומייל ונביה ברי להסכמה. גולדינג אמר כי הם מנסים להגיע להסכם לגבי דרום לבנון. שהביט מגיב שמנסים להגיע להסכם דווקא על אותו שטח שעליו אין הם שולטים.

גולדינג טוען כי עתה הזמן מתאים למעולה. הלבנונים רוצים שלא יהיה דיון שיוגרתו בחיזור מנדט יונימיל. אמל שולט פחות או יותר בשטח. נכבשו גם עם אבו דאוד וגם הוא טוען שזהו הזמן להתקדמות בדרום - חיזבללה נחלש שם וכן ערמאת יש לראות את אמל בגוף המסוגל להביא ליציבות בדרום לבנון.

שהביט חולק על כך רק אתמול (13.6) היתה לנו שוב התנגדות עם חיזבללה. בכל השטח ממשעה ומיידון, ערב טלים וברוך עד ברעשית יש עדיין כוחות של חיזבללה. גולדינג מגיב שדווקא לכן ראוי לחזק את אמל באיזור זה - בדרך לברעשית. כפרה היא איזור של חיזבללה אך אמל מוכן ממנו למעול שם. אמר כי 'חונן' ע"י שהביט שיש למעול צעד צעד ויש להמתין כשעה חודשים כיצד מתמתח כל צעד. מאז מינוי מוצבי אל-חוקבאן עברו כבר תשעה חודשים והתוצאות חיוביות. בשיחה עם לוגרני פירט כי מציעים מינוי שלוש נקודות בדרך לברעשית.

הביט טוען כי היו התנגשויות ליד רשאב ורומית לחוקבאן נרצה לראות עוז כיצד מתמתחים העניינים.

גולדינג טוען כי ירי הקטיושות לא בא מחוקבאן. שהביט מסכים כי לא נראה שבתנאים הקיימים ראוי להביא עתה לשינוי בהערכות. המאבק בין אמל וחיזבללה נמשך - אמל זכה בדרום ואף בגבול איזור הבטחון. אך נכשל במזרח ואף בדרום האזור ואף במערב בירות בכוחות דוויזיה סורית הוא הצליח דווקא במקומות הקרובים לאיזורנו כשאמל משתמש באיום ישראלי כדי לשכנע התושבים לשמור על השקט. איזור אל-חוקבאן הוא דוגמא טובה לכן. מעמד שני כוחות אלה בלבנון ייקבע בבירות ולא בדרום. הסורים צריכים עוד להוכיח שהם מסוגלים לשלוט על אמאל בבירות - ולא לדחוף

... ..
... ..
... ..
... ..

... ..
... ..
... ..
... ..

... ..
... ..
... ..
... ..

... ..
... ..
... ..
... ..
... ..
... ..
... ..
... ..

... ..
... ..
... ..
... ..
... ..
... ..
... ..
... ..
... ..
... ..
... ..

משרד החוץ-מחלקת הקשר

אותו. משם לזרום.

ברי חלש, זיראני - הנכרז ממנו - הוא המתאם עם חיזבללה. אמל הפטיז ובחירות את רוב השטח לחיזבילה ועתה הוא מונה לזרום שם הוא חזק יחסית רק בגלל נוכחות ישראל.

גולדינג טוען שבזרום אמל חזק, והתושבים תומכים בו כנכוח המעניק בטחון יחסי. זהו לכך הכוח שעליו אנו יכולים לבנות.

שהב"ט מגיב כי הסורים היו רוצים להביא להסכם בין ברי לחיזבללה. ברי כנראה מסכים לכך ואילו דאוד מתנגד. לאור חולשת אמאל אין מקום להסכם עימו עתה כי הסכם כזה עלול להביא לחזרת חיזבללה לשטח.

גולדינג מעיר כי אם יימשך המצב הנוכחי בברעשית - כולל דם בתים ע"י צד"ל וצה"ל - ייחלש אבו דאוד, עברנו תשעה חודשי נסיון ויש עתה מקום להמשיך. לדעתו חזרת צה"ל וצד"ל לקו שהחזיק בזמנו חזאו היתה מונעת התנגשויות מיותרות ומעוררת תזוזה חיובית.

שהב"ט אומר כי מאבקנו נגד חיזבילה רק מחזק את דאוד.

גולדינג מעלה בעיה שריפת יבולים ע"י צד"ל בברעשית וטביעתה. עובר לנושא הידוש מנדט יוניפיל ה"לא שיגדתי". וסימל שג'ומייל מוכן לחזש שיחות נקורה.

שהב"ט שואל את מי ישלח לנקורה. הכרטר של יוניפיל במערב הוא נביה ברי. אם אר"ם מסוגל להביא למגישה בינינו לבין אמל באיזור המערבי - נהיה נכונים לשקול זאת - שיחות ישירות או בסיוע האר"ם, ללא כל תנאים מוקדמים. גולדינג אומר כי ישמחו אם יוכלו לשכנע את אמל לכך.

גולדינג מעיר כי אמל חושש מתגובת חיזבללה. שהב"ט אומר כי לא נעשה שום נסיונות על חשבון בטחון ישראל. נהיה נכונים לצעדים ריאליסטיים - אך זה לא המצב בברעשית - ולא נשכ לשוחות בנקורה. ההסדר בחוקבאן הושג אמצעות שיחות נציגי האר"ם עם אמל. אנו נכונים לשוחח מיד עם הכוח הממשי באיזור. אך שיחות בנקורה בראשות ג'ומייל, המיועדות לתקשורת בלבד, אין להן כל משמעות. עם אמל במערב, אפשר לשקול מגעים ענפים קיימים כל הזמן ונתמון בשיחות ישירות כאלה עימם.

בנושא הבערת היבול - הנושא לא היה ידוע לנו. אנו מתנגדים לשריפת יבול וצמחים בכל מקום. נבדוק וננסה להשפיע להפסקת השריפות.

גולדינג מעלה נושא הידריות בברעשית נגד עמדות איריות (עמדה 20-6). נאן היה ירי מכונן ולא היקלעות לחילוכי ירי.

שהב"ט מציע שהנושא ייפתר בשיחות בין האלוף מלד למפקד

THE FIRST PART OF THE DOCUMENT IS A LETTER FROM THE DIRECTOR OF THE BUREAU OF THE CENSUS TO THE CHIEF OF BUREAU OF ECONOMIC ANALYSIS, DATED OCTOBER 1, 1941. THE LETTER IS CONCERNED WITH THE PREPARATION OF THE NATIONAL INCOME ACCOUNTS FOR THE YEAR 1940.

THE SECOND PART OF THE DOCUMENT IS A LETTER FROM THE CHIEF OF BUREAU OF ECONOMIC ANALYSIS TO THE DIRECTOR OF THE BUREAU OF THE CENSUS, DATED OCTOBER 1, 1941. THE LETTER IS CONCERNED WITH THE PREPARATION OF THE NATIONAL INCOME ACCOUNTS FOR THE YEAR 1940.

THE THIRD PART OF THE DOCUMENT IS A LETTER FROM THE DIRECTOR OF THE BUREAU OF THE CENSUS TO THE CHIEF OF BUREAU OF ECONOMIC ANALYSIS, DATED OCTOBER 1, 1941. THE LETTER IS CONCERNED WITH THE PREPARATION OF THE NATIONAL INCOME ACCOUNTS FOR THE YEAR 1940.

THE FOURTH PART OF THE DOCUMENT IS A LETTER FROM THE CHIEF OF BUREAU OF ECONOMIC ANALYSIS TO THE DIRECTOR OF THE BUREAU OF THE CENSUS, DATED OCTOBER 1, 1941. THE LETTER IS CONCERNED WITH THE PREPARATION OF THE NATIONAL INCOME ACCOUNTS FOR THE YEAR 1940.

THE FIFTH PART OF THE DOCUMENT IS A LETTER FROM THE DIRECTOR OF THE BUREAU OF THE CENSUS TO THE CHIEF OF BUREAU OF ECONOMIC ANALYSIS, DATED OCTOBER 1, 1941. THE LETTER IS CONCERNED WITH THE PREPARATION OF THE NATIONAL INCOME ACCOUNTS FOR THE YEAR 1940.

THE SIXTH PART OF THE DOCUMENT IS A LETTER FROM THE CHIEF OF BUREAU OF ECONOMIC ANALYSIS TO THE DIRECTOR OF THE BUREAU OF THE CENSUS, DATED OCTOBER 1, 1941. THE LETTER IS CONCERNED WITH THE PREPARATION OF THE NATIONAL INCOME ACCOUNTS FOR THE YEAR 1940.

משרד החוץ-מחלקת הקשר

ירנ'י'ל. מדיניותנו היא למנוע אי הבנות והתנגשויות, אלא
אם קיימת פעילות אלימה נגדנו או נגד צו'ל. התנגשויות
מנוגדות לאינטרסים שלנו.

גולדינג מספר כי במשה'ח הלבנוני טענו בפניו כי פלשים
רבים הובאו ע"י ישראל לעיבוד 18 חוות בשבעא על גבול
לבנון-סוריה.

שהב'ט אומר כי לא יודע לו על שום פלשי שמעבד אזמות
בשבעא ובודאי לא בסוריה, אין כל אמת בידיעה זו.
גולדינג מבטיח להעביר ללבנונים כי אין אמת בשמועה זו.
שהב'ט מצהיר שוב כי ישראל אינה מעדנינת אמילו באינץ
מרובע אחז משטח לבנון הריבונית. מבקש להבהיר ללבנון כי
הקשר לשלום אין כל בעיה טריטוריאלית בינינו. אנו מנירים
גבול הבי'ל ואין לנו כל תביעות.

התמתחה שיחה על הסיכוי לעתיד לבנון כשהב'ט מציג רעיון
של קנטוניזציה בחוקה החזשה. בן נמשך הדיאלוג וחילופי
ההערנות לגבי מעמד אמל לאור כשלונו בבירות ושליטתו
היחסית בדרום ובעיקר במערבו.

ארב'ל 2
יוחנן ביין

ש.א.צ

תפ: שהח, רהמ, שהבט, מנכל, ממנכל, ר/מרכז, רט, אמן, ממד, ברנע, ארב'ל, 2,
טייבל, ליאור, מזתים, שחור

6406 288

תולדות ישראל בע"מ טל 336662

... ..
... ..
... ..
... ..
... ..

... ..
... ..
... ..
... ..
... ..

... ..
... ..
... ..
... ..
... ..

... ..
... ..
... ..

... ..
... ..

ראש הממשלה
THE PRIME MINISTER

Jerusalem, July 17, 1988.
525-4

Dear Senator Boschwitz,

I thank you and your colleagues for your letters of June 21, 1988 regarding three educational projects in Israel.

Upon receiving them, and in appreciation of your special friendship for our country, I consulted my colleagues, the Vice Premier and Minister of Foreign Affairs and the Minister of Finance, as well as our Legal Advisers.

Unfortunately, in addition to the reasons explained in my former letter, we also encounter serious legal problems related to this request.

The question of Government support to non-governmental institutions was recently raised before the Supreme Court of Israel following a report by the State Comptroller considering serious irregularities in the handling of allocations to such institutions. In the course of the proceedings before the Supreme Court, the Attorney General gave an undertaking in regard to the subject of financial support to such institutions. He issued binding directives to all Government offices whereby applications of such institutions have to be dealt with in accordance with clear and specific criteria.

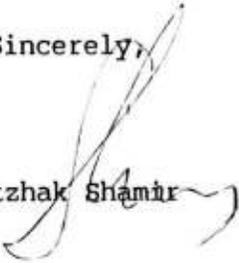
Henceforth, all institutions must submit their request for financial support to the relevant Government Ministry. A special committee was established to consider these applications in accordance with clear-cut criteria and regulations. It was specifically stated there can be no discrimination in favour of any institution by giving it preferential treatment.

The Hon. Senator Rudy Boschwitz
United States Senate
Washington DC

There is no doubt in my mind that your request is on behalf of a very worthy cause. However, in the light of the above, the Government cannot approve assistance to any institution unless it conforms to the procedures that have now been laid down.

I hope that you appreciate and understand the position we have taken. May I ask you kindly to bring my explanation to the attention of the co-signatories of your letter.

Sincerely,

Yitzhak Shamir

Congress of the United States
Washington, DC 20515

6/7 2/8

The Honorable Yitzhak Shamir
Prime Minister
Jerusalem, Israel

Dear Mr. Prime Minister:

Thank you for your response to the letter of March 16, signed by 29 Senators, supporting three educational projects in Israel that are important not only to Israelis but to many Americans. The projects are attended by large numbers of Americans as well as Israeli students. As was noted in the earlier letter, the first school, the Machon Alta Lubavitch School in Safed, requires \$4.5 million for badly needed building and dormitory facilities. The second, the Jerusalem Institute of Talmudic research, also is in strong need of a new building, with an estimated cost of \$3.5 million. Finally, the Vishnitz Institution of B'nei Brak has a large capital construction and operational budget that needs State assistance. The total amount of Israeli assistance required, however, is slight: around \$16 million dollars.

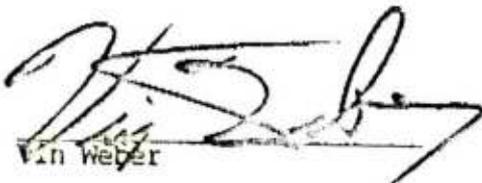
Each of these worthy institutions have more than 60% of their budgets covered by private American donations.

In your letter, you wrote of the sacrifices that the people of Israel have made to return to economic stability and of the budgetary constraints you have had to impose. We are indeed gratified that your economy has improved so dramatically, and are proud of the role that our country was able to play in helping you achieve that.

However, what we are suggesting is a relatively minor expenditure that is small in comparison to the very substantial private and public support for Israel emanating from the U.S. Those of us who signed the March letter were disappointed and perplexed, therefore, by your response. We are now joined by other colleagues who share our concern and our hopes, and we renew our request for funding these projects. Funding could be accomplished, moreover, over more than one year, thereby lessening any budgetary impact.

Mr. Prime Minister, this request comes from many who have fought to assure the highest possible levels of U.S. assistance to Israel in its struggle to achieve economic strength and stability, and to survive and achieve peace in the Middle East. We strongly urge you to reconsider and to take a deeper review of the possibility of responding favorably to this very reasonable request.

Most Sincerely,

Vin Weber

Mel Levine

647 3/8

Guy Vander Jagt

Guy Vander Jagt, M.C.

Ernest Konnyu

Ernest Konnyu, M.C.

Robert Walker

Robert Walker, M.C.

Newt Gingrich

Newt Gingrich, M.C.

Robert C. Smith

Robert C. Smith, M.C.

John Hiler

John Hiler, M.C.

Jack Kemp

Jack Kemp, M.C.

Tom DeLay

Tom DeLay, M.C.

Jerry Lewis

Jerry Lewis, M.C.

Dick Cheney

Dick Cheney, M.C.

Duncan Hunter

Duncan Hunter, M.C.

Henry Hyde

Henry Hyde, M.C.

Dick Arme

Dick Arme, M.C.

Den Lu

Den Lu, M.C.

James V. Hansen

James V. Hansen, M.C.

Tom Ridge

Tom Ridge, M.C.

Frank R. Wolf

Frank R. Wolf, M.C.

Robert K. Dornan

Robert K. Dornan, M.C.

Connie Mack

Connie Mack, M.C.

Lynn Martin

Lynn Martin, M.C.

Hank Brown

Hank Brown, M.C.

Buz Lukens

Buz Lukens, M.C.

Robert Torricelli

Robert Torricelli, M.C.

Bruce Vento

Bruce Vento, M.C.

Nancy Pelosi

Nancy Pelosi, M.C.

Richard Lehman

Richard Lehman, M.C.

Bob Mrazek

Robert Mrazek, M.C.

Sander Levin

Sander Levin, M.C.

Dave McCurdy

Dave McCurdy, M.C.

James H. Bilbray

James H. Bilbray, M.C.

Julian C. Dixon

Julian C. Dixon, M.C.

Edward R. Roybal

Edward R. Roybal, M.C.

Benjamin L. Cardin

Benjamin L. Cardin, M.C.

Vic Fazio

Vic Fazio, M.C.

Martin O. Sabo

Martin O. Sabo, M.C.

Bill Richardson

Bill Richardson, M.C.

Charles Schumer

Charles Schumer, M.C.

Esteban E. Torres

Esteban E. Torres, M.C.

Beryl Anthony, Jr.

Beryl Anthony, Jr., M.C.

Edward Markey

Edward Markey, M.C.

Alan Wheat

Alan Wheat, M.C.

Steny Hoyer

Steny Hoyer, M.C.

Tom Carper

Tom Carper, M.C.

Peter DeFazio

Peter DeFazio, M.C.

647
5/5

Don Ritter

Don Ritter, M.C.

Howard Coble

Howard Coble, M.C.

Alex McMillan

Alex McMillan, M.C.

Don Sundquist

Don Sundquist, M.C.

Trent Lott

Trent Lott, M.C.

Guy Molinari

Guy Molinari, M.C.

Elton Gallegly

Elton Gallegly, M.C.

Ben Gilman

Ben Gilman, M.C.

Bill Broomfield

Bill Broomfield, M.C.

מדינת ישראל

15/7/88

תאריך

אליהו - יצחק גינת

אל: (נ"ו)

מאת: לשכת ראשיהחמשלה.

הכבוד רב
הכבוד רב. יאורי

דברכם אצרכי אף עמ

שכ בא/צב.

א/נו

יהיה
אלהי

15/7

1970

1970

1970

משרד החוץ-מחלקת הקשר

9041

9041/4

תאריך: 14.07.88

דף 1 מתוך 2

עוהק 1 מתוך 6

נכנס

סודי ביותר

חוזם: 7,9041

אל: המשרד

מ-: ווש, נר: 270, תא: 130788, חז: 1915, דח: מ, סג: סב

תח: פ גס: משרדים

נד: פ

סודי ביותר/מידי-אישי לנמען בלבד

אישי-לנמען בלבד

אל: ראש הממשלה

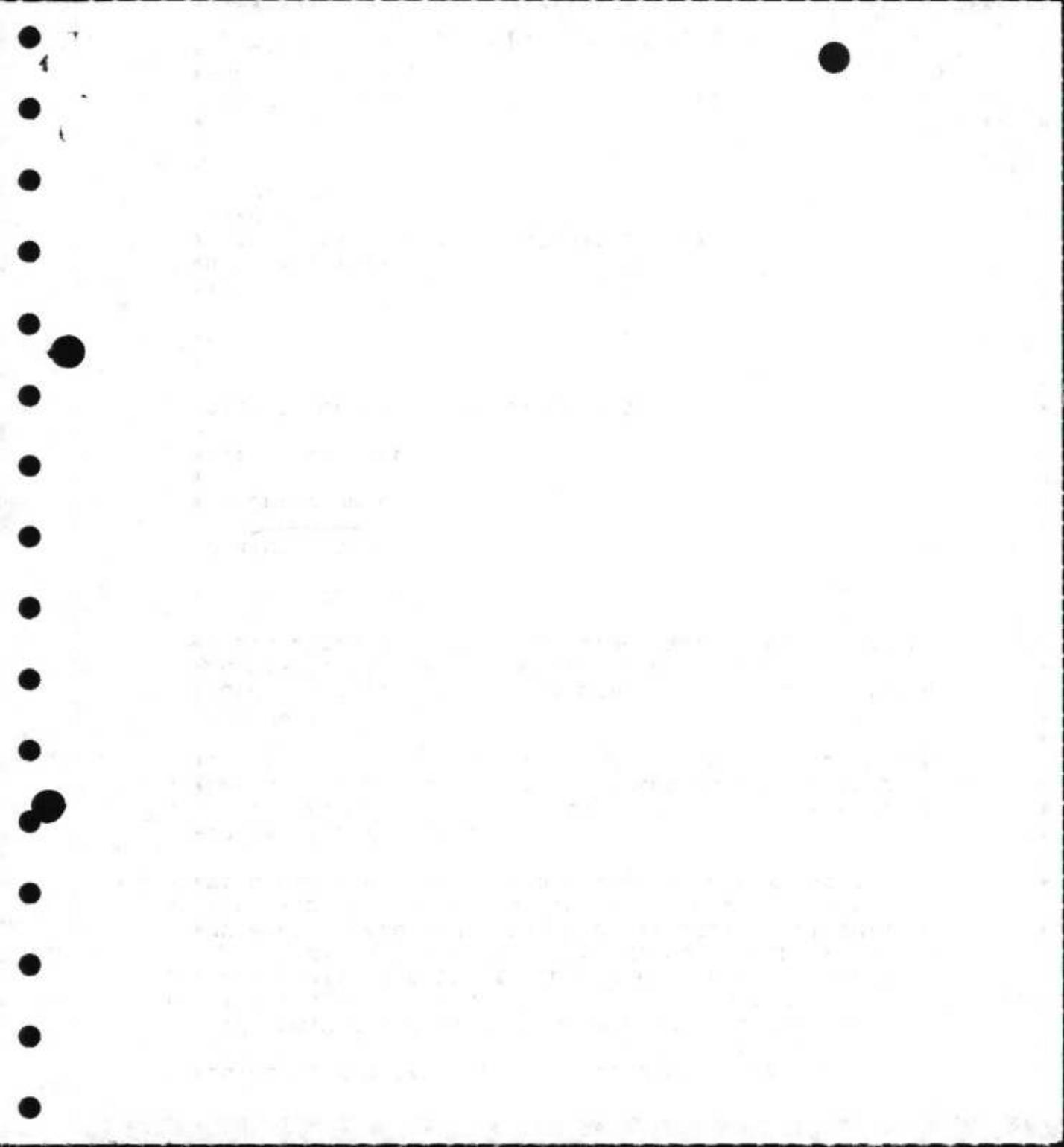
מאת: השגריר

(למברקי מה-22.6).

*בהמשך למברק למדן 122 מה-7 דנא- נמסר לי על ידי הצייר
*הכלכלי כי שר האוצר נוטה להשיב בשלילה לפניית 55
*הסנטורים בדבר סיוע בבניית הבניינים עבור שלושת מוסדות
*הדת בארץ.

*ברצוני לחזור ולהדגיש כי אין לי ספק שאם פנייתם תיענה
*בשלילה- הם לא ירפו מלחצייהם. בחלקם אף ירצו להוכיח
*כי ביכולתם להפריע לנו ולגרום לנו קשיים ניכרים בתחום
*הסיוע הבטחוני והכלכלי.

*מן הראוי לקחת בחשבון שהסנטורים רואים בפנייתם 17
*ובהיענותנו לה- ביטוי למידת ההתחשבות שלנו בנושא
*שהוא קרוב ללבם ואשר מעוניינים היו לפתור אותו באופן
*חיובי. העובדה שך-60 אחוז מתקציבם של מוסדות אלו מכוסים
*על ידי תורמים מארהב-נותנת להם התחושה כי פנייתם היא
*לגיטימית שנועדה להכטיח תנאי-לימוד לצעירים יוצאי
*ארהב השוהים בישראל. חלק מהם אשר עמם נפגשתי בימים
*האחרונים יראו בתשובה שלילית פגיעה במעמדם וביטוי
*לחוסר רגישות כלפי ידידים נאמנים של ישראל.

משרד החוץ-מחלקת הקשר

דף 2 מתוך 2 *
עוהק 1 מתוך 6 *

*אני מבקש תשומת-לבך האישית לנושא.

*ארד

*תפ: רהמ

LYNNE IANNIELLO
Director, Communications Division

FOR IMMEDIATE RELEASE

We Should Stand With Israel

by Jeane J. Kirkpatrick

Jeane J. Kirkpatrick is former United States Ambassador to the United Nations. This article is excerpted from her address to the Anti-Defamation League's 1988 National Leadership Conference in Washington, DC.

"These are the times that try men's souls. The summer soldier and the sunshine patriot will, in this crisis, shrink..."

I believe those words are just as true for Israel today as for the American colonists in their struggle for independence when Tom Paine wrote them. There is today an agonizing problem which Israel and its friends all over the world confront. It is agonizing because the stakes are so high. It is agonizing because the toughest, most basic questions of value are involved.

Israel is clearly engaged in a war which is not the less deadly because it is widely unrecognized. We know there is a war against Israel because those who conduct that war tell us so...again and again.

Muammar Qaddafi has told us repeatedly that the war against Israel will continue until victory. The Ayatollah Khomeini has told us that Israel must be driven from the face of the earth. Yasser Arafat has spoken frankly and boldly about it. In Algiers, for example, at the end of the Palestine Liberation Organization conference of unity last year, Arafat made a major speech which received too little attention. He said:

"...There will be no peace until there is a just, lasting, comprehensive peace that respects the legitimate rights of the Palestinian people...to reclaim their land, and their self-determination, and their establishment of an independent Palestinian state...on national Palestinian soil with Jerusalem as its capital."

(more)

Our 75th Year

A series of resolutions adopted at that conference affirmed the legitimacy of armed struggle by all Arabs against the Zionist entity (naturally, the State of Israel was not mentioned by name); rejected Security Council Resolution 242, the Camp David accords and the Reagan autonomy plan as bases for peace; rejected any Palestinian entity which exists in confederation with the state of Jordan and a demand for two independent states, Palestine and Jordan; condemned Egypt for its peace accord with Israel; reaffirmed the "Zionism is Racism" resolution; attacked those who sought its repeal or criticized it and passed a declaration in favor of extending that resolution and another calling for the strengthening of P.L.O. relations with "the socialist bloc countries... the foremost of whom is the Soviet Union."

Arafat and his colleagues believe that they defeated Israel in Lebanon. They define Lebanon as the war of 88 days against the Palestinian revolution. That's an interesting definition because a lot of people outside the area thought it was a war by Israel against Lebanon.

Israel said, "No, it is a war against the P.L.O." It is interesting to have the P.L.O. confirm that. They knew what it was and they say that Israel lost that war -- was defeated by the change of tactics employed by the P.L.O. I quote:

"The Israeli military strategy used to rely on the theory of swiftly striking inside an enemy's territory and then naming its conditions. This time, they were unable to strike swiftly. They were unable to get out of the quagmire in Lebanon."

So many Americans dismiss the fact that the violence on the West Bank and Gaza is part of a much larger war against Israel -- a war whose object is not secure borders for anyone. It is, instead, quite literally a war for the destruction of Israel.

Americans have a difficult time facing the fact that some groups, some of the time, at least, have violent and destructive goals which can play a very important role in the contemporary world. Americans have a national proclivity for optimism. We think that we can count on almost everyone to prefer peace to war, to prefer compromise to an imposed victory.

Americans can't bear the thought of an intractable conflict -- a really determined war in which destruction, not peace, is the goal. Americans think misunderstandings can be cleared up. We think a conflict of interest can be compromised where everybody gets something out of it. A real war of destruction is very difficult for Americans to believe in.

In Gaza and the West Bank we have seen the dramatic change in tactics about which Arafat spoke. That dramatic change is associated with the Hezbollah [the Party of God, the Iran-backed Shiite Militia in Lebanon]. The presence of the Hezbollah in the region demonstrates the decline of the P.L.O. and so would argue that we don't need to worry about Arafat anymore.

But, in fact, there has been a working alliance between Arafat's Fatah and Hezbollah since 1982 in Lebanon. As Arafat's remarks indicated, the P.L.O. was ready to adopt some Hezbollah tactics...the deliberate use of women and children. This means an enlargement of the conflict with no alteration of its goal.

The boys who assemble every morning in Gaza and on the West Bank (in a region where stoning is a form of execution), are very much like those boys herded on the battlefield by the Ayatollah Khomeini, armed only with a passport assuring them of immediate entry into heaven. These boys served as human mine detectors and human tank destroyers in Iran's war against Iraq. This tactic is the institutionalization and mobilization of martyrdom.

Today, Israelis confront the two radicalisms of the Middle East: the Moscow-based, Moscow-linked P.L.O. and Hezbollah, whose capital is Teheran. That neither of these groups can finally live with each other does not diminish the fact that their alliance today enhances the threat to Israel or that Israel must deal with that alliance.

The government of Israel is also confronted with three other problems:

1. Problems deriving from Arab nationalism which have been very carefully cultivated and manipulated by the P.L.O.

Syria, Jordan, Egypt, the Saudis, and all the Arab world in fact, have been drawn into that presumed common front against the State of Israel. We hear such comments as King Fahd's reproach to the Ayatollah that Khomeini continued his war against Iraq instead of combining the joint Moslem forces in their holy war against Israel.

Arab nationalism is alive and contributes to a broad alliance against the State of Israel even though a good many of its partners would eat each other up -- and do when they get the chance.

2. The realpolitik of a lot of our best European and Asian friends who see any association with Israel as a negative factor in the achievement of their diplomatic and economic objectives. They are not necessarily prepared to secure fair play for Israel or to be concerned about Israel's situation even when the life of the state is at stake:

3. The American dogma to which I have already referred, that all problems can be solved and all people can be counted on to seek solutions in good faith. I share those hopes -- but my study of modern history suggests otherwise.

I do not believe there is a solution to Israel's problems today. That is a terrible thing for an American to say.

Certainly an international conference is no solution. People know that Israel's neighbors will not engage in direct negotiations for peace. Instead, they kill anyone who proposes to make peace with Israel, like Bashir Gemayel or Anwar Sadat.

I have my own view: anybody who takes such a conference seriously should be sentenced to serve one full year at the United Nations. I say

(more)

quite flatly -- and I'm a cautious person about making predictions -- there will be no conference even if Israel accepts the propositions in their current form. Unless Israel is prepared to put the settlement of her borders entirely in the hands of a group of adversaries, there will be no international conference.

The Soviet Union has made it clear that it will not accept a conference in which the international group (that is, the permanent members of the Security Council), serve only as an umbrella for direct negotiations between the parties. This is what we hope. The Soviets have said from the beginning that is not good enough. I do not believe the Soviets will attend any international conference at which decisions are not made by majority vote or in which every permanent member does not have a veto. They want to be part of the decision-making process and their clients, the P.L.O. and Syria, want them to be.

If Israel accepts the terms that are offered today, those terms will shift. And if Israel accepts second terms, they will shift again. And it will finally prove impossible for any Israeli government, no matter how it is constituted, to keep its footing in that shifting sand.

This diplomacy is reminiscent of the revolutionary 1960s. Those tactics rely on violence to create provocation, on anti-reason to shock and to enhance violence. They seek to dramatize and to provide an almost entirely mythological history to justify their claims. It is a fact that today small bands of violent men have discovered by the skillful use of propaganda and violence and international media it is possible to win power against overwhelming numbers. They begin with terror and move on to a revolutionary situation.

Violence is used by all so-called national liberation movements today in their efforts to polarize populations and destroy governments. The demands of the revolutionaries are widely believed to have a kind of moral superiority and the efforts of governments to survive are taken to be a proof that they are repressive and incapable of dealing creatively and humanely with their own people. Under that logic, the violence of revolutionaries is legitimate, while the violence of government is repression.

In the United Nations we have seen developed an instrument against Israel. It works like this: against that which was called colonialism, armed struggle was legitimate. This was extended to include what was called racism, against which armed struggle was legitimate. Finally, against that which is called Zionism, armed struggle is legitimate.

Israel has been progressively deprived of legitimacy in the eyes of a very large number of people in the world today, deprived of its rights -- even the right to self-defense.

What can Israel do? There are limits. I do not think Israel can do very much about the United Nations.

What can Israel do about Gaza, about the West Bank? It can offer as much autonomy to the people there as possible. It can offer as generous a policy as devoid of harassment and petty irritations as possible. It can correct right now a few harassments in the process. It can disengage Israeli occupation forces to the maximum extent consistent with maintaining order and preventing the territory from falling to the hands of P.L.O. terrorists and Hezbollah murderers. It can prepare for a long siege. The violence played out on our television screens is a very important part of this attack. I have thought a good deal about this. What do you do if you believe in freedom and you know that provocateurs and practitioners of violence are deliberately creating political melodramas to delegitimize you, night after night?

I have decided, tentatively at least, that Israel would probably be justified under current circumstances in barring television coverage of the disturbances in Gaza and the West Bank. Print journalists could be permitted on the scene and should be able to satisfy reasonable standards of free speech and free press without providing a global stage to political melodramatists.

(more)

What can Israel's American friends do? First, we can understand that the survival of Israel is at stake and that we, as well as Israel, are targets. If you read the literature and speeches of Yasser Arafat, the Ayatollah, Qaddafi, one thing you learn is that the United States is attacked almost as often as Israel -- and not just for supporting Israel. Israel is also attacked for supporting us.

We really are in this together and we ought to be clear about this. We can remember that internecine violence is a norm in this and in many other regions so we can lower our own level of concern when it tends to become hysterical. We can remember, too, that many millions of Jews died in this century because neither they nor almost anyone else believed Adolf Hitler's clearly stated intentions. Surely it is not necessary for the Jews of Israel to be sacrificed to western liberals' need to disbelieve the horrible.

Finally, I think we can stand with the government of Israel -- not just because it is in our interest, though it is -- not just because Israel is part of our civilization, though it is -- but because Israel has demonstrated a right to exist and to exist on the land that is the State of Israel by all the standards that we recognize as legitimate.

I personally have no doubt that any Israeli government -- and I mean any government -- elected in a free and democratic election, will be ready to make peace whenever a neighbor is ready to talk peace. I think the governments of Israel have demonstrated again and again a will to peace. The most dramatic gesture toward peace was the return of the Sinai, the largest single sacrifice for peace that any government has made in this century. When a neighbor is ready, I think there will be peace.

I think we should stand with Israel because it is in our interest to do so. We should stand with Israel because she is part of our civilization. And we should stand with Israel because it is right.

#

דחיפות: רגיל	שגרירות ישראל / וושינגטון טופס פרוק	קד: 1
סוג: שמור		כתוב: 2
תאריך וזמן חצור: 09:30 14.7.88		אל: מצפ"א
פס' פרוק: הפסד:		דע:
327		פאת: קישור לקונגרס

שיחת השגריר עם סנטור לוגר (13.7)

1. השגריר נפגש אתמול (13) עם הסנטור ריצארד לוגר (רפובליקאי מאינדיאנה; בכיר המיעוט בוועדת החקלאות; יו"ר ועדת החוץ לשעבר). השתתפו עוזרו לענייני חו"ב, אנדי סמל, והח"מ.
2. לאחר שהשגריר סקר בקצרה את תהליך השלום, המצב כשטחים והאיומים על בטחוננו בטווח הארוך (הצטיידות טוריה, ריבוי הטק"קים באזור וכיו"ב), אמר לוגר שהוא ידיד נאמן של ישראל ושחוא מבין בהחלט את המבחנים העצומים בפניהם ניצבים מנהיגי ישראל. הסכים עם הערכת השגריר שאין לצפות להתקדמות בתהליך השלום לפני הבחירות באיץ ובארה"ב, בהוסיפו גם שיהיה קשה לממשלת ישראל לגבש עמדה למו"מ לפני הבחירות, ויהיה עוד יותר קשה למצוא שותף למו"מ - ובינתיים מובן מאליו שעלינו להשליט סדר בשטחים ולהחזיר השקט והשלווה (TRANQUILITY) על כנו. ציין שהשתתף בפגישת שה"ח עם חברי ועדת החוץ ומצא עניין ברעיון (שמר פרס חזר עליו בימים האחרונים) לפרוץ יש לנסות לפתור קודם את הבעיות ברצועת עזה. בטופו של דבר, על ישראל להכריע ולקבל החלטות תוך שיקול נושאים כגון המספרים הדמוגרפים וזכויות ההצבעה של תושבי השטחים. ממשלת האחדות הלאומית השיגה מספר השגים מרשימים - יציאה מלבנון, הבראת הכלכלה ואף במערכת היחסים עם מצרים (אם כי לא כל משאלותינו התממשו), אך כיום ידידי ישראל מקוים שהבחירות בישראל יניבו תוצאות ברורות ע"מ לאפשר קבלת החלטות מסוג חדש לחלוטין.
3. להלן מספר נקודות עיקריות שעלו בחמשך השיחה:
 - א. השתתפות ירדן במו"מ.

השגריר עמד על חיוניות השתתפות ירדן בכל מו"מ שיחיה ועל תמימות הדעים בממשלת

ישראל בענין זה - אסא 1 - 3
 2 1 3
 27
 4 344 4 1

דתי: 2	שגרירות ישראל / וושינגטון טופס פרוק	דתי: 2
כתוב: 2		דתי: 2
דתי: 2	תאריך וזמן מעור:	אל:
דע: 327 1/2	כס' פרוק: הפסד:	דע:
כאת:		כאת:

בניגוד לאירופאים, למשל, הסבורים שכל מה שאנו צריכים לעשות הוא לנהל מ"מ עם הפלסטינאים. לוגר הסכים באומרו שהאירופאים נוטים לפשט ענין, בלשון המעטה, כאילו די בכך שנדבר עם הפלסטינאים וכל מדינות ערב יסתלקו.

ב. מצרים והעולם הערבי

השגריר הצביע על התהליך שעבר על העולם הערבי מאז חתימת חוזה השלום עם מצרים ובעיקר על ההתקרבות בין מצרים ומדינות ערב^{בשם "האחים הערבים"} חרף העובדה שהיא מקיימת יחסים דיפלומטיים עמנו. לוגר העיר שמן הראוי להזכר בפרספקטיבה זו כי היא הפרספקטיבה הנכונה, המוכיחה שאפילו אם לא תושג התקדמות בשנה או שנתיים הקרובות, מתרחשים דברים חיוביים מתחת לפני השטח.

ג. המשך יוזמת השלום

הסנטור חיבב את המשך מאמציו של מזכיר המדינה ויחס חשיבות לנסיונות שולץ לגשר על פרק הזמן בין יציאת הממשל הנוכחי לכניסת הממשל החדש לשלטון. הפסקה ביוזמת השלום לא תהיה לטובת האינטרסים של ארה"ב ואף יהיה בהפסקה כזו משוט פוטנציאל למעשי איבה. הסכים עם השגריר שהיה וארה"ב תפקיר את השדה, יתכן שהמנהיגות הסובייטית החדשה והדינאמית תרצה למלא את החלל ותציע הצעות משלה, דבר שאיננו לטובת הענין או לטובת ארה"ב.

4. השיחה היתה לבבית.

327 1/2
למדן

תפוצה:

משרד החוק-מחלקת הקשר

תאריך : 14.07.88

9544

טודי

ידצא **

**

**

**

חוזם: 7,9544

אל:ניו/453,בטחון/180

מ-:המשרד,תא:140788,זח:1716,זח:מ,טג:סו

תח:גט:שהח

נד:ג

טודי/מיווי

נאו'ם ניו יורק, משהב'ט

נ.מ. 5851 - 224.04

יזפה, יששכרוף. דע: לשכת שהב'ט, לוברני/משהב'ט

יוניפיל. שיחת גולדינג שה'ח 14. נכחו מצידם קנוטסן
ובטלהיים מצידנו נוביק וביין.

א.טרם הדיון אמר גולדינג לביין כי הדיון במועבי'ט בחידוש
מנדט יוניפיל עלול להיות לפני הבחירות בלבנון זהיינו
עוד בשבוע הבא. זהו דעיון שהועלה בשיחות עם ג'ומייל
וברי. הם אינם רוצים כנראה בחידוש שיגרתו אלא בדיון
יסודי יותר על האפשרות להסדרי ביטחון.
ביין הגיב כי ראוי שדיון יסודי כזה יהיה לאחר הבחירות
בלבנון כשהיה ברור עם מי מדבנים והאם יש ממשלה בלבנון
המסוגלה ליישם החלטות.

1. גולדינג אמר כי ייפגש היום עם שהב'ט רבין וינסה
לשכנעו כי יש ללכת בדרך של צעד-צעד. איש באו'ם לא
מאמין בנסיגה ישראלית שלמה - אך בעבר גם שהב'ט רבין
חשב במושגים של נסיגות חלקיות. צעו אחד כזה נעשה בזמנו
והמצב עתה מתיצב בכמה וסביבתה כשאמל ויוניפיל שולטים
באיזור. גולדינג חושב על שלוש נקודות בדרך מברעשית
שהוא למוקדי התקפות שיעיות. התנגשויות אלה אינן
מועילות לישראל ומרכזות נגדה אויבים מיותרים. טבור
שהקו שהיה בזמן חזאז היה יעיל יותר עבור ישראל.

THE FIRST
SECTION OF THE
LAW OF THE STATE OF TEXAS
RELATIVE TO
THE

PROVISIONS
OF THE
LAW OF THE STATE OF TEXAS
RELATIVE TO
THE
PROVISIONS OF THE
LAW OF THE STATE OF TEXAS
RELATIVE TO

THE
PROVISIONS OF THE
LAW OF THE STATE OF TEXAS
RELATIVE TO
THE
PROVISIONS OF THE
LAW OF THE STATE OF TEXAS
RELATIVE TO

THE
PROVISIONS OF THE
LAW OF THE STATE OF TEXAS
RELATIVE TO
THE
PROVISIONS OF THE
LAW OF THE STATE OF TEXAS
RELATIVE TO

משרד החוץ-מחלקת הקשר

שה"ח אינו דוחה הרעיון. נוכח לביצע אם הדבר יהיה אפשרי ובר ביצוע בהתחשב בצרכי הביטחון שלנו.

גולדינג סימך על שיהותו בסודיה ובלבנון לגבי הבחירות וטיכוייהן. הלבנרנים מעריכים שהקונצנזוס בלבנון הוא בעד ממשל ריב הערוף של המצב הנוכחי. שרעא טוען שהסכנה היא מחיזובליה וג'עג'ע. את חיזובילה ניתן לרסן עתה שכן אין לו מקורות בספיים גדולים וכן אינו שולט בשטח - ומפלוגת איראן במלחמה מחלישות השפעתו. הסכנה העיקרית היא מצו ג'עג'ע וכוחותיו שלהם טיטרוריה ומקורות בספיים. שרעא חושש שישראל מעונינת בפרגמנטציה של לבנון והמשך חוסר היציבות בה. גולדינג, לדבריו, אמר לו שאין הדבר כן וכי מנהיגי ישראל אמרו לו שוב ושוב שמעדיפים ממשלה יציבה בלבנון - אפילו לא ידיוותית - שתשלוט בשטח. הדוגמא היא סודיה העוינת אך יציבה. שרעא אמר, לדבריו, שמקורה שיראל לא תעודד את ג'עג'ע לערער היציבות והבחירות - ומקורה שניתן יהיה לאתר מועמד מוטבם.

שה"ח אמר שוב כי אין לנו כל ענין בפרגמנטציה של לבנון או בהכשלת הבחירות. לא נתערב בנעשה שם. הבעיה נכראה שהסורים רוצים בלבנון מועמד שכראה כג'מייל ומתנהג כפרנג'ייה.

גולדינג - נראה שהן ג'ומייל והן ברי אינם רוצים חידוש שיגרתו של מנדט יונימייל. ג'ולמייל הזכיר נכונותו לחידוש שיחות נקורה. במערב בירות זהו זאת. נראה שג'ומייל חושב על סידורי ביטחון כבמרס 84 לאחר דחיית הסכם ה-17.5.83. לא ברור האם אמנם ברי מוכן ללכת עם ג'ומייל לקידום הרעיון. גולדינג מקורה שיש כאן הזדמנות.

שה"ח - לרעיונות אלה יש סיכוי אחר הבחירות בלבנון. נראה שלא הסורים מענבים את ברי - והוא חונפשי לפעול אם ירצה. יקצת גילוי רצון טוב מצידו לא היה מזיק, אך כיום לא נראה שקיים גוף השולט בכוחות או בשטח. הוחלבו דעות על מועדמים אפשריים - פרנג'ייה בן ה-80 השוהה בזמשק, האחים רוז'ה או מישל אידה - השוהים בריביירה בצרפת.

גולדינג - המזכ"ל חייב לדווח בספטמבר על ההצעה

[Faint, mostly illegible text from a document, possibly a letter or report, with some words like 'EVAN' and 'CONF' visible.]

משרד החוץ-מחלקת הקשר

(הירדנית) לושידה בינ'ל.

שה'ח מעורב בו ממגשי העצרת ניתנים לניצול לקידום
ההליך השלום ע"י מגעים בין ברה"מ לארה"ב ובינינו לבין
נציגים שונים. נחפש דרכים להודדת המתח באיזור.

גולדינג סיפר כי בנפרד משליחותו בנושא יוניפיל -
ימשיך מכאן לתונים למגעים במאמץ להביא לשחרור של
קולונל היגינס.

נוביק-ביין

ט.ד.ר

תפ: שהח, רהמ, ממכל, ממנכל, ר/מרכז, רם, אמן, ממז, ברנע, ארבל, 2, סייבל
ליאור, מזתים, שחור

דמיפות: מידע	שגרירות ישראל / וושינגטון טופס פרוק	קף: 1
סוג: שמור		כתוב: 2
תאריך וזמן חבירה: 1800 14 ברלי 1988		אל: מזת"ם, מצפ"א
פס' פרוק: הפסוד:		דע:
265		פאת: ציר-יועץ, וושינגטון

גרשים

הציר נקרא לנד וולקר. נכחו חירש וביגוס ממח' ישראל מצידם ומתני מצידנו.

וולקר העלה נושא הגירוש וואמר שהעלו זאת גם עם גורן בארץ כי לדעתם הגרוש לא יפתור הבעיה.

העלאת הנושא הוא מעבר לויכוח בהקשר לאמנת ג'נבה, השיקול הוא האם זו הדרך היעילה, כי בסופו של דבר יהיה צורך לחיות לצד הפלסטינים, זאת, תוך שידוע ומובן לכולם, ולמזכיר בראשם, שעל ישראל לדאוג לבטחונה ולבטחון בשטחים. גורן ציין בפניהם שהגרוש הוא ה - **Last resort** וכי לכל אחד מהגורשים קופה של שרצים מאחוריו. (אגב, אנא דרוח על שיחת היוז - גורן).

הציר אמר שיעביר ה - **Concern** שלהם לישראל אך יש לזכור ששלושה מהמועמדים לגרוש הם ממשותרי '85 עם החבילה והם פעלו בניגוד לתנאי שחרורם. גם האחרים אינם טלית שכולה תכלת. מכל מקום זכות הערעור עומדת בפניהם וחודיעו שיגעלוה, הציר גם התייחס להערה במברקט 377 שארה"ב כאילו תמנע מלתת גיבויה לישראל והעיר שיש בדבריהם משום הזמנה לערבים להפעיל את מועב"יט.

וולקר אמר שהם לא יצאו עם הדבר לתקשורת אלא ההנחיה היתה שחדובר יאמר זאת אם ידשאל. מכל מקום וולקר אמר שהוא **Taking our point**

ביגוס התקשר לאחר מכן לח"מ ואמר שהם בדקו והדברים שנאמרו בת"א אינם בהנחיות' גם לתקשורת. הנוסח המלא יימסר לנו מחר.

הציר אמר שעוד נקבל פרטים בענין הדוחות התקשורת על החזרת כספים (לאמריקנים ממוצא ערבי) ודודיעם.

תפוצה: שיה יאג שיהס אנה אנהא גיין אנהו סייא אשכ

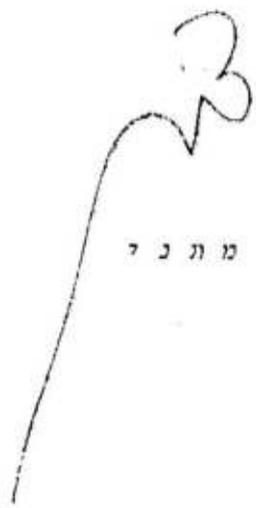
1/2

דמיפות:	שגרירות ישראל / וושינגטון טופס פרוק	זף: 2
סוג:		מתוך: 2
תאריך וזמן תגור:		אל:
פס' פרוק:		דצ:
הפטרד:		
265		פאת:

בולקר העלה מצדו נקודה נוספת "בארוח אישי": הוא אמר שהמזכיר קרא אישית הדורות על הפסקת הטיפול הרפואי לחסרי אמצעים, הוא אמנם קיבל הבהרות מהאגף אך בולקר מציע שגייז אותם במירב הפרטים כדי לא לחשאר עם רושם לא נכון.

הציר והח"מ הבחירו בעיות המצב הרפואי בארץ והכתיחו לבקש פרטים מדויקים על הסידורים החדשים בבתי-חולים בארץ ולהעבירם אליהם ללא דיחוי. אן א!

מתנד

תפוצה:

דתיפות:	שגרירות ישראל / וושינגטון טופס פרוק	דף: _____
סוג:		כתוב: _____
תאריך וזמן הכבוד:		אל:
כס' פרוק:		דע:
הפסד: 292 2/2		כאת:

מבחינה ישראלית למרות יחסו החיובי הרי אין לבנטסן דיפודות עמוקה ומחוייבות רגשית, והוא הוכיח שאינטרסו חברות הנפט הגדולות הן אצלו בעדיפות גברה, יוצא איפוא שבשני הצדדים תהיה לאינטרס הנפט, הקשור באינטרס הערבי, גישה קלה ופתוחה לבית הלבן ולצמרת הממשל, וכדידי ישראל יצטרכו להאבק בתוקף רב למען מועמדים אוהדים יותר בתפקידי הממשל המרכזיים בענייני הוץ ובטחון. יש לזכור מי הם שני המועמדים הבולטים ברגע זה למזכיר המדינה - ג'ים בדיקר אצל בוש ולי המילטון אצל דוקקיס.

ההתעניינות עתה היא במי יבחר בוש כמועמד לסגן נשיא, עדיין ברוב דול נחשב כמועמד רציני, והוא מביא לנדונייה סיכוי טוב במערב התיכון ובמדינות החקלאיות. צעה מחדש מועמדות מושל קליפורניה דוקמינג'יאן, כתגמול לבנטסן. בבחינת הדמוקרטים מחייבים את בוש בטמץ לשמור על סקסס והרפובליקנים גומלים להם במאבק קשה בקליפורניה. (ההנחה המקובלת היא כי לא ניתן לזכות בנשיאות אם לא מנצחים בשתיים משלוש המדינות הגדולות: קליפורניה, ניו-יורק או טקסס).

בינתים לא חל שינוי בהערכה המקובלת על הכל, כי צפוי מרוץ צמוד.

דני בלור

תפוצה:

Congress of the United States

House of Representatives

Washington, DC 20515

July 14, 1988

312/298 $\frac{2}{4}$

The Honorable George Shultz
Secretary of State
Department of State
Washington, D.C. 20520

Dear Mr. Secretary:

We are writing to express our profound concern over recent reports which indicate that China may be considering a sale of ballistic missiles to Syria. If true, such a sale would have a potentially destabilizing effect on the Middle East and, more broadly, would seriously exacerbate the problem of missile proliferation in this volatile and troubled region.

We regret, Mr. Secretary, the necessity of writing this letter. It occurs against the backdrop of the past few years, which have witnessed the establishment and gradual warming of relations--and the buildup of trust--between the U.S. and China. The increased cooperation between our two countries on a variety of economic, military, and diplomatic endeavors has brought benefits to both sides, and will be part of an ongoing process, absent serious disruptions arising from the bilateral relationship or from differences elsewhere.

In the past 18 months, however, China has demonstrated an apparent disregard for the implications of its arms transfers to the Middle East. As you know, both Congress and the Administration were deeply disturbed by China's sale of Silkworm missiles to Iran, particularly because these missiles posed--and continue to pose--a grave threat to international shipping in the Persian Gulf as well as to U.S. ships and personnel.

On a wider scale, during the 1980's, China has been a significant source of weapons for both sides in the Iran-Iraq war and continues to be a major supplier to Iran. At a time when the U.S. has been attempting to enlist international support for an arms embargo against either combatant which does not support U.N. Security Council Resolution 598, such a policy cannot be viewed as constructive.

The sale of Chinese CSS-2 missiles to Saudi Arabia created an extremely troubling precedent, as the Administration itself noted. It introduced a new weapons system--an intermediate-range ballistic missile--into the volatile Mideast, one which can be equipped with either chemical or nuclear warheads. The consequences for all countries in the region could be devastating. Further, the sale of the CSS-2 will encourage procurement and proliferation by other Mideast countries of this destabilizing class of missiles.

Seen in this context, the sale of ballistic missiles to Syria would be a grave mistake, particularly given credible reports of Syria's indigenous chemical warfare capability. Such sophisticated weapons in the hands of Syria would certainly pose a significant danger to her neighbors, could not

*
2

312/248 $\frac{3}{4}$

help but jeopardize both American interests and the quest for stability in the region, and would have a deleterious effect on U.S.-China relations.

Given the history of China's willingness to sell dangerous weapons with apparent disregard to the nature of the purchaser--and the ineffectiveness of previous protests by the U.S. government--we believe stronger action is needed. We therefore believe it is necessary to inform China that future United States cooperation in technological and military matters will be jeopardized unless this indiscriminate arms sales policy comes to a halt.

More specifically, China should stem the flow of weapons to the combatants in the Iran-Iraq war--especially Iran--and should desist from any plan to sell ballistic missiles to Syria or anyone else in the Middle East. In addition, China should join the Missile Technology Control Regime approved last year by the seven Western industrial nations, designed to restrict access to missile technology. China's willingness to take these steps would demonstrate an ability to act responsibly in this most volatile region.

China's sale of weapons--and especially ballistic missiles and associated technologies--to governments with no interest in peace in the Middle East and Persian Gulf upsets regional stability and severely complicates U.S. efforts to work for a resolution of conflicts in those regions. This message needs to be brought home to the Chinese government in the clearest possible fashion.

We urge you to raise this matter at the highest levels of the Chinese government during your meetings in Beijing today and tomorrow.

Sincerely,

*

SIGNERS OF LEVINE/TORRICELLI LETTER ON CHINESE ARMS SALES POLICIES IN THE
MIDDLE EAST

ACKERMAN
ATKINS
AUCOIN
BALLENGER
BERMAN
BILBRAY
BILIRAKIS
BONKER
BOSCO
BROOMFIELD
BUECHNER
BURTON
BUSTAMANTE
CAMPBELL
CARDIN
CLARKE, JAIME
COBLE
COLEMAN, RON
COURTER
DEFAZIO
DELLUMS
DERRICK
DEWINE
DICKS
DIXON
DORGAN
DORNAN
DOWDY
DURBIN
Dwyer
DYSON
EDWARDS, DON
FASCELL
FAWELL
FEIGHAN
FLORIO
FOGLIETTA
FRANK
FROST
GARCIA
GEJDENSON
GEPHARDT
GILMAN
GORDON
GREEN
GUARINI
HALL, TONY
HAMILTON
HAYES, CHARLES
HENRY, PAUL
HORTON
HUGHES, BILL
KEMP

312/298 4/4

KLECZKA
KOSTMAYER
LAGOMARSINO
LANCASTER
LANTOS
LEACH
LEHMAN, BILL
LENT
LEVIN
LEVINE
LLOYD
LOWRY, MIKE
LUKENS, BUZ
MARKEY
MARTINEZ
MATSUI
MAVROULES
MCCLOSKEY
MCCURDY
MCGRATH
MCHUGH
MILLER, JOHN
MRAZEK
NEAL, STEVE
OBEY
OWENS
OWENS, MAJOR
PELOSI
PEPPER
PORTER
PURSELL
RIDGE, TOM
RODINO
ROSE
SABO
SAIKI
SAXTON
SCHEUER
SCHNEIDER
SCHUMER
SHUMWAY
SIKORSKI
SMITH, BOB
SMITH, CHRIS
SMITH, LARRY
SOLARZ
SUNDQUIST
SWINDALL
SYNAR
TORRICELLI
TRAFICANT
VENTO
VUCANOVICH
WEBER
WEISS
WOLPE
WYDEN
YATRON

END

משרד החוץ-מחלקת הקשר

* תאריך : 15.07.88 *

* דף 1 מתוך 1 *

* עותק 3 מתוך 30 *

נכנס סודי ביותר

970

09204/1

* חוזם: 7,9770 *

* אל: המשרד *

* מ-: ווש, נר: 287, תא: 140788, זח: 1100, דח: מ, סג: סב *

* תח: גס: ממד *

* נד: ג *

* סודי ביותר/מידי *

* אל: מנהל ממ'ד *

* מאת: ציר - ע. ערן *

* לוב - נשק כימי. *

* מבוב אוקלי, שלפי מקורותיהם נכנס השבוע המפעל הלובי *

* לייצור נשק כימי לפעולה. *

* ערן *

* תפ: שהח, רהמ, שהבט, מנכל, ממנכל, ר/מרכז, רס, אמן, בירן, פרנ *

* PART 1: 08-17-75
* 17-17-75
* WITH 1: 08-17-75

17-17-75

17-17-75

* PART 2: 08-17-75
* 17-17-75
* WITH 1: 08-17-75
* 17-17-75
* 17-17-75

* PART 3: 08-17-75

* 17-17-75

* WITH 1: 08-17-75

* 17-17-75

* PART 4: 08-17-75
* 17-17-75
* WITH 1: 08-17-75

* 17-17-75

* 17-17-75

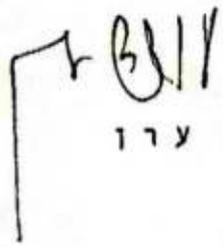
* PART 5: 08-17-75
* 17-17-75
* WITH 1: 08-17-75

דתיפות: רגיל	שגרירות ישראל / וושינגטון טופס פרוק	דף: 1
סוג: שמור		כתוב: 1
תאריך וזמן חבירה: 1700 14 יולי 88	סמנכ"ל צפ"א מנהל פרי"ן מקשיח/משהביט	אל:
פס' פרוק: "שנה" הפסד:		דע:
320 299	הציר	פאת:

סין טילים.

מאוקלי ולן הולמס.

במחמ"ד התנהל ורכוח באם על המזכיר להעלות את מכירת הטילים עם מארחיו
 הסינים כאשר המחלקה המרחבית התנגדה והגורמים המקצועיים לוחצים על קיום
 השיחה. בטופס של דבר הכריעו האחרונים.

 171

1 פיר 2 גלפא 3 הנה שיהב
 1 יולי 2 יולי 3 יולי
 4 יולי 5 יולי 6 יולי

דתיפות: רגיל	שגרירות ישראל / וושינגטון טופס פרוק	זר: /
סוג: סודי		כתוב: /
תאריך וזמן העבר: 1700 14 יולי 88	סמנכ"ל צפ"א	אל:
כס' פרוק: הפסד: אשה"ס	בקשיח/משהבי"ט	דע:
300 321	הציר	כאת:

עסקות נשק.

בהמשך לשלי 286 מהיום. הסעודים ישלמו לבריטים כבעסקות העבר -
400,000 חביות ליום.

ערו

2 1 3 1 3 2
גלפאו איו" 2 אשה"ס אשה"ס אשה"ס אשה"ס אשה"ס
4 4 4 4 4 4

תפוצה:

דחילות: בלמ"ס	שגרירות ישראל / וושינגטון טופס פרוק	ק"ל: 1
סוג: דגיל		פתוק: 3
תאריך וזמן חבור: 11:30 14.7.88		אל: מעפ"א
פס' פרוק:		דע: מקש"ח - משחב"ט
הפסד: בטחוד:		כאת: קדשור לקונגרס
294 283		

סטינגרים לאיזורנו

גם למצרים ולירדן. מצורפות הודעות הממשל לקונגרס.

טובה הרצל
טובה היצ

1 2 3 4
 1 2 3 4
 1 2 3 4
 1 2 3 4

תפוצה: 23

2/3

Committee on Foreign Affairs

July 6, 1988

294 283 2/3

TO: MEMBERS OF THE COMMITTEE ON FOREIGN AFFAIRS

FROM: John J. Brady, Jr., Chief of Staff

SUBJECT: Notification Pursuant to Section 36(b) of Arms Export Control Act

Pursuant to Section 36(b)(1) of the Arms Export Control Act, the Committee on Foreign Affairs has received notification that the United States proposes to sell defense articles to GREECE.

Section 36(b) of the Arms Export Control Act requires the President to notify the Congress that he intends to issue a letter of offer to sell to a foreign country or international organization defense articles or services valued at \$50 million or more, or any major defense equipment for \$14 million or more, 30 calendar days before the letter of offer can be issued, and 15 calendar days in the case of letters of offer to Australia, New Zealand, Japan and NATO countries. The notifications are now accompanied by policy justifications, which are available for your review in the Full Committee office, Room 2170 Rayburn.

The text of the transmittal follows:

Transmittal No. 88-21

Notice of Proposed Issuance of Letter of Offer
Pursuant to Section 36(b)
of the Arms Export Control Act

- (i) Prospective Purchaser: Greece
- (ii) Total Estimated Value:
Major Defense Equipment*	\$ 99 million
Other	\$ 25 million
TOTAL	\$124 million
- (iii) Description of Articles or Services Offered:
Five hundred STINGER RMP (less reprogrammable module) Weapon Systems with 1,000 STINGER RMP reload missiles, identification friend or foe (IFF) components, training and training equipment contractor technical assistance, publications, spare parts, and technical and logistics support.
- (iv) Military Department: Army (JXT and WZD)
- (v) Sales Commission, Fee, etc. paid, offered or agreed to be Paid: None
- (vi) Sensitivity of Technology Contained in the Defense Articles or Defense Services Proposed to be Sold: See Annex in Room 217 Rayburn.
- (vii) Section 28 report: Case not included in Section 28 report.

* As defined in Section 47(6) of the Arms Export Control Act.

Ⓟ

3/3

Committee on Foreign Affairs

July 6, 1988

283 294 3/3

TO: MEMBERS OF THE COMMITTEE ON FOREIGN AFFAIRS

FROM: John J. Brady, Jr., Chief of Staff

SUBJECT: Notification Pursuant to Section 36(b) of Arms Export Control Act

Pursuant to Section 36(b)(1) of the Arms Export Control Act, the Committee on Foreign Affairs has received notification that the United States proposes to sell defense articles to EGYPT.

Section 36(b) of the Arms Export Control Act requires the President to notify the Congress that he intends to issue a letter of offer to sell to a foreign country or international organization defense articles or services valued at \$50 million or more, or any major defense equipment for \$14 million or more, 30 calendar days before the letter of offer can be issued, and 15 calendar days in the case of letters of offer to Australia, New Zealand, Japan and NATO countries. The notifications are now accompanied by policy justifications, which are available for your review in the Full Committee office, Room 2170 Rayburn.

The text of the transmittal follows:

Transmittal No. 88-35

Notice of Proposed Issuance of Letter of Offer

Pursuant to Section 36(b)

of the Arms Export Control Act

- (i) Prospective Purchaser: ~~Egypt~~
- (ii) Total Estimated Value: Major Defense Equipment* \$23 million
Other \$ 4 million
TOTAL \$27 million
- (iii) Description of Articles or Services Offered:
One hundred forty-four AGM-65D-missiles and 22 TGM-65D training missiles, spare parts, support equipment, publications, training and contractor support.
- (iv) Military Department: Air Force (STH, Amendment #2)
- (v) Sales Commission, Fee, etc. paid, offered or agreed to be Paid: None
- (vi) Sensitivity of Technology Contained in the Defense Articles or Defense Services Proposed to be Sold: See Annex in Room 2170 Rayburn.
- (vii) Section 28 report: Case not included in Section 28 report.

* As defined in Section 47(6) of the Arms Export Control Act.

26

דחיפות: רגיל	שגרירות ישראל / וושינגטון טופס פרוק	קד: _____
סוג: בלמים		פתוך: _____
תאריך וזמן העבר: 1800 14 יולי 88		אל: _____ מצפ"א
כס' פרוק:		דע: _____ מקשי"ח - משהבי"ט
הפסד: ביטחון		כאת: _____ קישור לקונגרס - טובה הרצל
304		
323		

סטינגרים לאזורנו. שלי 283 מהיום.

תיקון טעות: מצריים מקבלת מבריק.

טובה הרצל
טובה הרצל

2 3 1 3 1 4
 2 3 1 3 1 4
 1 1 1 1 1 1
 1 1 1 1 1 1

תפוצה:

מילדי	דתימות:	שגרירות ישראל/ווישינגטון טופס פרוק	קד: 1
סודי	סונג:		כתוק: 1
תאריך נוסף מעבור:			אל: מצפ"א
88 14 יולי 1845			
כס' פרוק:			דע: משהביט - מקשיח
הפסד: ביטחון			
322 303			כאת: קישור לקונגרס - טובה הרצל

קונגרס: נשק לכווית.

בשמי פגישות נפרדות, אתמול בטנט (פגישה "יערנית") והיום בבית (יותר שלווה) חזר יורש העצר הכווייתי על העמדה "הכל או לא כלום". הוא אמר זאת בכל פורום מספר פעמים, ובבית - לפחות ארבע(1): בדברי הפתיחה והסיכום ובתשובה לשאלות. לדבריו, לא יטכיו לשום פשרה - אנשי המקצוע והגדירו את צרכי כוויית ואין מקום להתפשר. בפגישה בבית (שבה השתתפו כעשרה, ומל לויין השואל הראשי), הבהיר שמדינתו לא תמנע מלרכוש ממדינות אחרות, כפי שעשתה בעבר, גילה הבנה לאילוצים שהביאו להפלת המטוס האיראני והדגיש שהסיוע לאש"ף הוא הומניטרי בגו.

במגעים עם לארי סמית, הממשל (אוקלי הבוקר) לא שלל על הסף פשרה שתזכה להסכמה קונגרסיונלית, והתרשמתי שסמית לא יתנגד. אצל סמית מניחים שהוצאת המבריק מהחבילה הינו עובדה מוגמרת - לדעתם, הקונפרנס על חוק הסיוע (הצפוי בספטמבר) יאמץ את ג'יון דה-קונסיני.

לעומת זאת, קלטתי סברה (ממקור אחד בלבד) שבסנט סבורים שפעלו מהר מדי באימוץ תיקון דה-קונסיני, ומחפשים דרך נסיגה. בבסיס תפישה זו ההנחה שאבדן העסקה הבריטית-סעודית יורגש יותר במישור המדינתי מאשר במישור של אזורי במירה של חברי בית הנבחרים.

טובה הרצל
טובה הרצל

1 2 3 1 3 2
1 2 3 1 3 2
1 2 3 1 3 2
1 2 3 1 3 2

דחיפות: מדידי	שגרירות ישראל / וושינגטון טופס פרוק	קד: 1
סוג: בלמ"ס		מתוך: 2
תאריך וזמן חבירה: 11:30 14.7.88		אל: מצפ"א
כס' פרוק:		דע: מקש"ח - משהב"ט
הפסד: בטחון:		כאת: קישור לקונגרס
296 285		

בית הנבחרים: נשק לבורות

מצורפת הצעת ההחלטה אליה הצטרפו עד אמש 15 קונגרסמנים.

טובה היי (3)
טובה הרצל

שנייה ההג שהבט 3 1 3 2
גוא 3 1 1 1
אלג 4 4 4 4
הס 4 4 4 4

תפוצה: 23

2/2

2/2

IN THE HOUSE OF REPRESENTATIVES

285 296

Mr. SMITH of Florida (for himself,) introduced the following joint resolution; which was referred to the Committee on _____

JOINT RESOLUTION

To prohibit the proposed sale to Kuwait of F/A-18 aircraft, Cluster bomb units, SIDEWINDER missiles, SPARROW missiles, HARPOON missiles, and MAVERICK missiles (transmittal number 88-39).

1 Resolved by the Senate and House of Representatives of
2 the United States of America in Congress assembled,

1 SECTION 1. PROHIBITION OF PROPOSED SALE TO KUWAIT.

2 The proposed sale to Kuwait of F/A-18C/D aircraft, spare
3 parts, support equipment and services, training, Cluster bomb
4 units, AIM-9L SIDEWINDER missiles, AIM-7F SPARROW missiles,
5 AGM-84D HARPOON missiles, and AGM-65D/G MAVERICK missiles
6 (such proposed sale being described in the certification
7 transmitted to the Congress pursuant to section 36(b)(1) of
8 the Arms Export Control Act on July 7, 1988 (transmittal
9 number 88-39)) is prohibited.

משרד החוץ-מחלקת הקשר

9905

תאריך : 15.07.88

נכנס **

שמור

**

**

**

חוזם: 7.9905

אל: המשרד

מ-: ווש, נר: 297, תא: 140788, חז: 1800, דח: מ.ס.ג: שמ

תח: @ גס: מזתים

נד: @

שמור/מיד

אל: מזתים

דע: מצפא, רומא

מאת: טובה הרצל

בית הנבחרים: מלטה.

רה'מ מלטה נפגש היום בוועדת החוץ. השתתפו היוור פאסל
ובכיר המיעוט ברומפילד, מקביליהם בוועדת המשנה לאירופה
ומזת המילטון וגילמן וכן לנטוס, דורנן, לגומרסינו ופיהו.

לאחרון ניתנה זכות הדיבור הראשונה והוא ברך את האורח
על צעדו כלפי ישראל. רהמ' השיב שהוא רואה מחובתו לקיים
יחסים תקינים עם כל מדינות האזור. הוא נקט בצעד בשיא
האינתיפאדה וזכה לבקורת מהאופוזיציה בארצו אך פעל
כך מתוך אחריותו כמנהיג. בין הנושאים האחרים שעלו בישיבה:
לוב, שלגבי הסכם הידידות איתה אינו מתכוון למלא את הסעיפים
(צבאיים וכו') ההופכים את מלטה לבת חסות, אך יוכל
לחיות עם ההיבטים הכלכליים. הבהיר זאת ישירות לקדאפי. לגבי
הבונקרים הסובייטים-ממלאים את ההסכם הקיים אך טרם
החליטו האם לחדש את ההסכם, הביע רצון מלטה להצטרף
לקהיליה האירופית כחלק מהשתלבותה במערב, תוך שהוא מבהיר
שתשמור על בלמז'יותה.

טובה הרצל

6406 2.88

מסמך 3359987 בעל תוקף יומיומי

THE
STATE
OF
NEW YORK
IN SENATE
JANUARY 15, 1913.

REPORT
OF THE
COMMISSIONERS
OF THE
LAND OFFICE

FOR THE YEAR 1912.

ALBANY: PUBLISHED BY THE STATE PRINTING OFFICE, 1913.

THE LAND OFFICE OF THE STATE OF NEW YORK HAS THE HONOR TO ACKNOWLEDGE THE RECEIPT OF THE REPORT OF THE COMMISSIONERS OF THE LAND OFFICE FOR THE YEAR 1912, WHICH IS HEREBY PUBLISHED IN FULL. THE REPORT CONTAINS A DETAILED STATEMENT OF THE LANDS BELONGING TO THE STATE, AND OF THE REVENUE DERIVED FROM THE SAME. IT ALSO CONTAINS A SUMMARY OF THE LANDS SOLD OR LEASED DURING THE YEAR, AND A STATEMENT OF THE PROCEEDS THEREOF. THE REPORT IS A VALUABLE SOURCE OF INFORMATION TO THE PUBLIC, AND IS HEREBY MADE AVAILABLE TO ALL.

ALBANY, N. Y.

THE BUREAU OF THE DISTRICT OF COLUMBIA
AND THE DISTRICT OF COLUMBIA

דח"פות: מדידי	שגרירות ישראל / וושינגטון טופס פבוק	ק': 1
סוג: שמור		כתוב: 3
תאריך וזמן העבור: 10:00 14.7.88		אל: מצפ"א
כס' פבוק: הפסרד: 332 בטחוד: 355		דצ: מקש"ח - משהב"ט
		כאת: הישור לקונגרס

שיחת השגריר עם הסנטור סיימון (13.7)

אתמול נפגש השגריר עם הסנטור פול סיימון (דמוקרט מאילינוי, ליברלי, חבר בוועדות התקציב והחוץ (יו"ר ועדת המשנה לאפריקה), נכשל בנסיונו להבחר כמועמד מפלגתו לנשיאות, ידידותי). נכחו הח"מ ושלוש עוזרים (לעניני חוץ, בטחון ופליטים - כזכור ב-1986 ביקר סיימון בישראל ובשטחים כחבר בוועדת המשנה לעניני הגירה).

1. השגריר פתח בעיניו שבמשך החודשים האחרונים טיפל אמנם בנושאים לא מעטים שהיה רוצה לשוחח עליהם עם הסנטור אך עתה בצאת סיימון ממערכת הבחירות המוקדמות ישמח לשמוע כיצד הוא רואה את פני הדברים כיום.

סיימון הגיב שחוא ידוד ותיק של ישראל (במהלך השיחה העלה זכרונות מביקורו הראשון בישראל ב-1957 וראיון שערך כעיתונאי צעיר עם בן-גוריון, אחד מהאישים המרשימים ביותר שהכיר אז פעם). במסע הבחירות שלו בכל רחבי ארה"ב נתקל בתמיכה בישראל, אם כי בקמפוסים מצא אנשים שטענו שהוא (סיימון) הינו פרו-ישראלי מדי (צידן שקיים *PSUEDO-SOPHISTICATION* מקרב אנשי השמאל להביע דעות אנטי ישראליות בשל הבלטת העניין הפלסטיני בחדשים האחרונים). כ"כ בקרב ה"עמך" והאיכרים הפשוטים ("*RURAL AMERICA*") גילה אנשים שאינם עוינים לישראל אך הם שואלים שאלות. הם רואים את התמונות בטלוויזיה ויש להם הרהורים (*CONCERNS*). תופעה זו טרם הסכה לנטיה אנטי ישראלית, אך יש בה הכוח להיות ל-*SENTIMENT* כזה. לכן, אמר סיימון, חשוב שישראל וארה"ב יתמידו במאמצייהן למען השלום, ושכל אחת תעשה כמיטב יכולתה. כשלעצמו, נפגש עם מלך מרוקו והפציר בו להמשיך בתרומתו לתהליך השלום. אף הציע לנשיא מודיטניה פרויקט מים משותף עם ישראל ואם כי הנשיא רצה בו, נראה שהזמן לכך עדיין לא בשל ושהנשיא לא חש בנוח.

תפוצה: 2 1 3 1 3 2
 10831 ת"ת ה"ת 10831
 4 344 4 1

דחיפות:	שגרירות ישראל / וושינגטון טופס פרוק	2
סוג:		3
תאריך וזמן מעור:		
פס' פרוק:	2/3	
הפסד:		
355 / 332		

הוא תקוה שנשיא ארה"ב החדש (כאם זה דוקאקיס או בוש) ילחץ באופן אגרסיבי לשיחות בין ישראל ומשלחת ירדנית-פלסטין. במתכוון ומתוך הכרה לא חתם על מכתב 30 נטורים, כי הרי את דעותיו - והוא אכן סבור שבסופו של דבר חייבת להיות פשרה טרנטוריאלית - הוא מעדיף להעביר ישירות לישראל, באצעות השגריר והעניינות המקובלים ועוד דבר: ג'ימי קרטר נפגש השנה עם נשיא סוריה וקיים עמו שיחה ארוכה. קרטר מעריך כי אסד ירצה להשתתף במו"מ אם יתקדם תהליך השלום. הוא סבור כי אסד יוכל להיות שותף בעל השפעה רבה בתהליך השלום. כשלעצמו, סיימו מסופק אך מן הראוי שהערכת קרטר תרשם.

2. להלן נקודות נוספות מהשיחה:

א. המשך תהליך השלום
סיימון הסכים כי אין לצפות להתקדמות של ממש עד לאחר הבחירות בישראל וארה"ב. שאל אם נראה תועלת במסר מדוקקיס לשולץ שהיה והוא יתמיד ביוזמת השלום שלו, הוא (דוקאקיס) יתן לשולץ מלוא תמיכתו. השגריר חייב דעיון זה, בהעירו שכל האלטרנטיבות הן גרועות בהרבה. (הרחיב בנדון, תוך הבעת תקוה ששולץ יוריש לבאים אחריו "יוזמה חייה").

ב. המצב בשטחים
אגב דברים קצרים על המצב הפוליטי בישראל, ציין השגריר שמקובל על שתי המפלגות הגדולות שאנו חייבים לשמור על השקט והסדר בשטחים. עוד אמר שהמאורעות בשטחים אינם אלא מאמץ להכריע את ישראל לטובת תחת לחץ האלימות, ולא נסכים לכך. בתגובה, העיר סיימון "AND YOU SHOULD'NT".

סיימון נידב גם הערה שלדבריו הינה "SUPERFICIAL OBSERVATION". לו נדמה שבעוד בגדה המערבית נמצאים אנשים רבים שאינם מרוצים מחלקם, בעזה הבריות הם מאו"נים. יש לברר על דברי השר פרס בקשר לעזה, והאצלת סמכויות למנהיגים המקומיים שם בודאי תעזור במידת מה, אך בסופו של דבר אנשים רוצים להרגיש "הרגשה של השתייכות"

פוצה:

דתיפות:	שגרירות ישראל / וושינגטון טופס פרוק	דף: 2
סוג:		פתוך: 3
תאריך וזמן העבר:		אל:
כס' פרוק: המסוד:	3/3	דע:
255/332		פאת:

"BELONGING". השגריר הסכים שהפתרון חייב להיות פתרון פוליטי.

ג. העברת הסיוע הצבאי (FMS) לתקציב הפנטגון

סיומון אמר שכחבר בוועדת התקציב הוא נותן את הדעת לנושא הנ"ל. גודל הסיוע הצבאי לישראל ולמצרים ונתח סיוע זה בתוך תקציב הסיוע (פונקציה 150) גורמים לנהיגות, במיוחד כשמעמידים אותם מול הכספים הניתנים לארצות אפריקה. יתכן שהסיוע הצבאי שיוך יותר לפונקציה 050 (תקציב הפנטגון) והעברתו לטעיף זה בודאי תשפר דימוי חבילת הסיוע כך שלא יראה כאילו אנשים רעבים נחלצים לטרבת שתי מדינות במזה"ת. השגריר הזכיר שסטו איזנשטט דוגל בגישה זו, אך מרבץ שהנושא סבוך ויש לו היבטים וחשלוכות רבות. הוא מודה לטיימון על כך שהוא מעלה את הנושא ומציע שיחזור אליו, אולי בסתיו, לאחר חשיבה והתייעצות בנדרון. טיימון השיב "ברצון", בציינו שהוא אינו מחוייב לרעיון אך כן שואלים אותו בנדרון, בעיקר בתוקף תפקידו כיו"ר ועדת המשנה לאפריקה, וטן מראוי שנעיון באפשרות זו שקרוב לודאי תידון באביב הבא בוועדת התקציב.

ד. תיקונים פרוטקציוניסטים

סיומון הסכים עם השגריר שהולכת וגוברת בעיה זו והציע שהח"מ ישוחח עם עוזריו על הקשיים שאנו נתקלים בהם, במיוחד בתחום הבטחוני.

3. האוירה בשיחה היתה חמה ביותר.

יוסף אלמ
למדן

תפוצה:

מדידי	דחיות:	שגרירות ישראל / וושינגטון	דף: 1
שמו	סוג:	טופס פרוק 17	פתוך: 2
תאריך וזמן העבר:			אל: מצפ"א
1988 14 יולי			
פס' פרוק:			דע:
הפסד:			
278			כאת: ציר - ע. ערו

מצע המפלגה הדמוקרטית.

ראו בא הנוסח כפי שהוא עומד היום והתיקון של זוגבי, שהוכשל.

→ 311
ערך

2 אה 4
 1 אה 1
 2 אה 2
 1 אה 1
 3 אה 3
 2 אה 2
 3 אה 3

תפוצה: 23

07/13/88 17:13

RIPRC

02

278

2/2

**EXCERPTS ON MIDDLE EAST FROM DEMOCRATIC PLATFORM
DENVER, COLORADO JUNE 26, 1988**

Existing language on the Middle East in the 1988 Democratic Platform --

Deeply disturbed that the current Administration has abandoned the peace process in the Middle East and consistently undermined it in Central America, we believe that this country, maintaining the special relationship with Israel founded upon mutually shared values and strategic interest, should provide new leadership to deliver the promise of peace and security through negotiations that has been held out to Israel and its neighbors by the Camp David Accords and to Central America by the Arias Peace Plan.

Amendment proposed by Jim Zogby, Executive Director of the Arab American Institute and Jackson delegate, at the Democratic Platform Committee Meeting. The amendment was defeated by voice vote, --

(insert after "Camp David")

...process. We should end the impasse in the Middle East by adopting a policy which establishes peace based on mutual recognition, territorial compromise, and self-determination for Israelis and Palestinians. Only such a peace will guarantee the security of Israel, the realization of Palestinian aspirations, and regional stability.

[Handwritten initials]

משרד החוק-מחלקת הקשר

תאריך : 14.07.88

9694

ירצא

בלמט

חוזם: 7,9694

אל: דוש/433

מ-: המשרד, תא: 140788, חז: 2023, דח: ר, טג: ג, בל

חח: @ גט: שהח

נד: @

בלמט/רגיל

רושינגטון

עודד ערן

דע: מצמא

אירופה 3

דדה'מ

שלן 264

בעזכון להבוקר: שיחת מרפי-פוליאקוב מתקיימת במועדה.

לראשית אוגוסט נדחה ביקור מרפי באזורנו לרגל האיד
אל אדחה.

יועץ מדיני

ת.פ.י

תפ: שהח, דחה, ממכנל, ממכנל, אירצ, בידן, מצמא, ר/מרכז, ממד/ביכנל

Handwritten signature or initials in the top right corner.

מזכירות הממשלה

ירושלים, כ"ח בתמוז התשמ"ח
13 ביולי 1988 ✓

ס ו ד י

אל: ראש הממשלה

מאת: מזכיר הממשלה

הנדון: שיחה עם פיליפ וילקוקס

להלן מתוך ארוחת-ערב פרטית עם וילקוקס, הקונסול הכללי
החדש בירושלים ולשעבר סגן עוזר המזכיר (מז"ת) במחמ"ד:

א. וילקוקס, הגם שאינו בלתי ידידותי לישראל, מזדהה עם קו שמשמעו
הבסיסי נסיגה שלבית של ישראל מיו"ש ועזה, תוך הסדרי בטחון,
ויצירת ישות פלסטינאית ("בית לאומי") שמאפייניה אינם מוגדרים
סופית ושתהא מפורזת עם נכונות לנוכחות צה"ל שם לתקופה מסוימת,
ולאחר מכן הסדרי בטחון אחרים. לא נכנס לשאלת הגבולות
המדוייקים.

ב. לדבריו השפעת ירדן ביו"ש ועזה כרגע אפסית. הזכרון מירדן הוא
המכות שהכה הצבא הירדני את האוכלוסיה עד 1967. בין צבא זה
לישראל מעדיפים אפילו את ישראל.

ג. האוכלוסיה הפלסטינאית ביו"ש ועזה בעיני וילקוקס שמרנית
ומעונינת בהסדר, ואולם הנהגה לא תקום מתוך האינתיפאדה אלא אם
יאופשר תהליך פוליטי בעל אופי פתוח בלא גירויים וכו', ושיאפשר
למנהיגים להיות מוכרים כדי "להתחרות" כ"מנהיגים מבחוץ". אמנם
בעולם הערבי אין דמוקרטיה ואין תהליכים פתוחים, אך הפלסטינאים
למדו רבות מישראל ומעוניינים בחיקויה מבחינות שונות. הוא מדבר
על יו"ש, מאחר שאינו בקי כנעשה בעזה.

ד. לדבריו הסדר של ישות פלסטינאית קטנה ביו"ש ועזה לא יאיים על
ישראל, שהיא מדינה וחברה חזקה מבחינה צבאית וכלכלית וכו'.

מוכירות הממשלה

- 2 -

- ה. התרשמתי כי האלמנטים שעמם היו האמריקנים במגע בעבר (מן הסתם מסוגו של פריג' וכדומה - א"ר) לא הופיעו השנה למסיבת 4.7 שערך וילקוקס, אף כי הופיעו אנשים מקהילת העסקים וכיוצא באלה.
- ו. וילקוקס, הגם שהיה שותף לתהליכים הביטורליים ישראל-ארה"ב במשך שנים בתפקידו הקודם, רואה עתה כמעט חזות הכל בתהליך השלום.
- ז. הדעת נותנת כי האמור לעיל, בא לכיטוי בדיווחיו לווינגטון.

ב ב ר כ ה,

אליקים רובינשטיין

העתק: מנכ"ל משרד ראש הממשלה

EMBASSY OF ISRAEL
WASHINGTON, D.C.

שגרירות ישראל
ושינגטון

כח' בתמוז תשמ"ח

13 ביולי 1988

לכבוד

אחיה מקס
אשר מרטא פאמאליא
ומואלים
אשר מרטא

עם סיום תקופת כהונתי כציר לענייני עבודה בארצות-הברית ובקנדה הריני מתכבד להגיש לעיונך דו"ח מסכם על פעילות הנציגות לענייני עבודה בשש השנים האחרונות.

בברכה ובתודה

דניאל בלוך

מאת: דניאל בלוק, ציר לענייני עבודה, וושינגטון.

בבואי לסכם שש שנות כהונה בושינגטון עלי לציין כי היו אלה שנים של עליות וירידות לסרוגין ביחסי ישראל-ארצות הברית. הידידות המסורתית של תנועת העבודה האמריקנית לישראל עמדה במבחן לאורך כל התקופה הזאת כאחד הגורמים החשובים ביציבותם, אך גם יחסים אלה מושפעים מהאווירה הכללית, ומיחסי הממשל, הקונגרס, דעת הקהל והתקשורת כלפינו. לכן, עלי לפתוח סכום זה ברקע כללי של התקופה הזאת ביחסי שתי המדינות, עם תחזית, מנקודת תצפית, על הצפוי בשנים הקרובות:

ניתן לחלק את שש השנים לשלוש תקופות עקריות: תקופה ראשונה - תקופת התרחבות מלחמת לבנון, תכנית השלום של רייגן, פרשת סברה ושתילה והשלכותיהן - תקופה של נסיגה מסוימת ביחסי ישראל-ארצות הברית, ניתוק מסויים בין הממשל לממשלה, יחד עם המשך התמיכה של הקונגרס בצרכיה של ישראל.

התקופה השניה - מכשולן הסכם השלום בין ישראל ללבנון, תקופה של אכזבת הממשל מהעולם הערבי, תקופה של עליה וגאות ביחסי שתי המדינות, אולי תקופת השיא ללא תקדים ביחסים, כאשר הממשל כולו, הקונגרס, ודעת הקהל על כל גורניה תומכים בישראל תמיכה מלאה וזו תקופה של השגים מרשימים ביחסים: הפיכת המלוות הצבאיים למענקים, הסכם הסחר החופשי, הגברה ניכרת של השיתוף האסטרטגי הלכה למעשה, תמיכה מדינית מלאה בכל הפורומים הבינלאומיים ועוד. סיוע כספי מיוחד לבלוימת האינפלציה ולהבראת המשק בישראל ועוד. אך אין טוב בלי רע: מדובר בסך הכל בתקופה קצרה של כשלוש שנים. אך תקופה זו כמעט והשכיחה את הבעיות והקשיים הקודמים ביחסי ישראל - ארה"ב ויצרה עודף בטחון גם בישראל וגם אצל הלובי הפרו-ישראלי, כאילו הידידות היא מוחלטת ונצחית וכאילו ישראל הפכה למדינה ה-51, ואף יותר מכך. הכל אפשרי וכולם "כיסנו"... על כן מעטים הבחינו בסימנים מדאיגים בתחילתה של התקופה השלישית. כאשר השינוי לא בא בבת אחת אלא בתהליך איטי והדרגתי, שעדיין אנו בעצמו.

התקופה השלישית מתחילה מגילוי פרשת פולארד, נמשכת בפרשת איראן - קונטרס ומגיעה לשיא מסויים עם ארועי ה"אינתיפאדה". זהו כרסום דק ואיטי, אך די מתמיד באמינותה ויוקרתה של ישראל, ובתדמיתה של מדינה חכמה המושחתת על ערכים מיוחדים ושונים מרוב הארצות האחרות. חלק מן הדברים גם נתפרשו כפגיעה שלא לצורך בממשל ידידותי מאין כמוהו. בשלב ראשון הוצבו בעיקר סימני שאלה ופקפוק, ולא היתה עדיין פגיעה מוחשית באינטרסים ישראלים, פרט לעכוב ממושך ויקר בנושא הפחתת הריבית על חובות ישראל לארה"ב, אך תמונות הטלוויזיה בחדשים האחרונים החלו ליצור תחושה רחבה יותר של כרסום ותחילתו של לחץ צבורי, בשלב זה קטן יחסית, של תהיות האם מגיע לישראל סיוע כה גדול והאם התמיכה המוחלטת בישראל בכל דבר תואמת את האינטרס האמריקני לטווח ארוך.

יש הרבה נעלמים לגבי העתיד גם בישראל, גם בארה"ב, גם ביחסי המעצמות, וגם בהתפתחויות במזרח התיכון אך נראה כי "תור הזהב" ביחסי ישראל - ארצות הברית ששרר עד לפני זמן-מה לא יחזור. נוסף לגורמים שצינו, ובנוסף לבקיעים ולתהיות בקהילה היהודית הרי בעשור הקרוב ולאחריו אנו צפויים לשינויים דמוגרפיים רבי-חשיבות בארצות-הברית. משקלה היחסי של הקהילה היהודית יילך ויפחת, וגם חשיבות הכסף היהודי במערכת הפוליטית תקטן בשל רפורמות צפויות בדרכי ממן הבחירות ובשל עלייתן של קבוצות אתניות אחרות וקואליציות פוליטיות חדשות. ג'סי ג'קסון פתח תקופה חדשה, ובעקבותיו ילכו אחרים לא רק מקרב הצבור השחור, אלא גם מקרב מעוטים אחרים, ומשקלם של אמריקנים ממוצא ערבי ומוסלמי יגדל יחסית. במערכת הפוליטית החדשה שתגיע לביטוייה המלא בראשית המאה ה-21 לא תוכל ישראל להשען רק על הכוח היהודי. היא תהיה זקוקה יותר מבעבר לתמיכה ורצון טוב של קבוצות לא-יהודיות.

ההתפתחויות הצפויות מחייבות, לדעתי, בחינה מחודשת של ההערכות הדיפלומטית וההסברתית של ישראל בארצות-הברית מבחינת מבנה, קביעת יעדים וסדרי עדיפויות, התארגנות אחרת של הפריסה האזורית, הגדלה ניכרת של תקציבי ההסברה והפעילות וחפוש איכויות מיוחדות של כוח האדם המוצב בתפקידים המרכזיים הקשורים בפעולה בארצות-הברית. ברור לי כי בחינה כזאת לא יכולה להעשות לפני הבחירות בישראל, אך היא נראית לי מחויבת המציאות בכל מקרה ובכל הרכב אפשרי של הממשלה הבאה, שכן הבעיות העיקריות שיעמדו לפנינו בעשור הבא ולאחריו לא תהינה קשורות ברובן למדיניות עכשווית זו או אחרת, אלא לשאלות יסוד של תמיכה וסיוע, יחסים כלכליים ומסחריים, שתוף איסטרטגי לסוגיו ולתחומיו, אופיה של הדמוקרטיה הישראלית וביסוס היחסים בין שתי המדינות לא על קוניוקטורה חולפת אלא על שותפות ערכים בסיסיים. אני מאמין כי היסודות העקרוניים המונחים ביסודה של הידידות העמוקה בין שתי המדינות חזקים מכל אופנה חולפת או מתחושה שהיחסים המיוחדים נובעים רק מניצול יעיל של כוחה הפוליטי והכספי של הקהילה היהודית. המרכיב היהודי הוא גורם חיוני והכרחי בבסוס היחסים הללו, אך הוא אינו יסוד בלעדי. גם הצורך האסטרטגי של שיתוף פעולה מול הכוח הסובייטי אינו מרכיב עיקרי ביחסים, ועל כן התקרבות בין שתי מעצמות העל אינה צריכה לפגוע בידידות עם ישראל. מערכת היחסים נבנתה בעבר על התחושה הרחבה בכל שדרות הצבור שישראל ראוייה לתמיכה כאח הצעיר של הדמוקרטיה. האמריקנית, כמדינה וחברה המושתת על ערכים דמוקרטיים והומניים, ערכי מוסר וצדק על בסיס העקרון של שלטון החוק ושיוון האדם באשר הוא אדם. כל עוד תשמר התחושה בצבור האמריקני שאמנם זהו בסיסה ואופיה של מדינת ישראל ימשכו מערכות היחסים המיוחדים בין שתי המדינות על בסיס של שיוון וכבוד הדדי, על אף סדרי הגודל השונים. מרכזיותה של ישראל, אופיה המיוחד וערכיה, יחד עם השגיה ויכולתה, הם גם שחזקו את מעמדה של הקהילה היהודית המאורגנת בארצות-הברית, ואילו בשנים האחרונות נוצר הרושם שארגונים מסויימים הם שקובעים את סדרי העדיפויות, ועל פי צרכיהם הם. וישראל הופכת לגורם שני בחשיבותו ולעתים אף כדור-משחק במאבקי הכח בין הארגונים. יש צורך לחזור ולהדגיש כי ישראל היא שצריכה לקבוע את היעדים וסדרי העדיפויות, והארגונים חייבים לזכור כי ישראל היא המרכז, ההצדקה והטעם לקיומם ולפעילותם, ולא להיפך.

תפקידו של ציר העבודה כיום הוא התפקיד הארצי היחיד המיועד כולו לפעולה בקרב צבור לא-יהודי, לאחר שבוטל התפקיד הנפרד של אחראי לקשרים עם כנסיות. בעתיד הקרוב יש צורך ביותר ממלאי תפקידים ארציים שיוכלו להקדיש את כל זמנם לצבורי יעד לא יהודים כגון מיעוטים-שחורים, היספאנים, אסיאנים, כנסיות, איגודים וארגונים של בעלי מקצועות חופשיים וכיו"ב.

כוחו של הצבור היהודי בעבר היה מושתת על היותו חלק מקואליציות של מיעוטים, קבוצות מהגרים, איגודים מקצועיים וגופים הלוחמים למען שוויון זכויות. העובדה שיש לנו כיום תמיכה לא מעטה בקהילה השחורה היא תוצאה של המעורבות היהודית במאבקים לשוויון זכויות. הניכור שנוצר בשנים האחרונות בין חלק מן הארגונים היהודיים לבין שותפי הקואליציות הללו בעבר אינו הכרח המציאות, והוא תוצאה של תופעה בלתי-חיובית כאשר את הטון בקהילה היהודית נותנים יותר גבירים ופקידים רפחות מנהיגים רוחניים בעלי שאר-רוח ושעור קומה כבעבר. התפתחות זאת גם יצרה רחוק ונתק בין מנהיגות תנועת העבודה האמריקנית לבין המנהיגות היהודית, נתק שאם ימשך עלול לפגוע גם בידידות המסורתית לישראל. מנהיגות האיגודים המקצועיים חשה שהידידות הכנה עם ישראל ומאבקה, ותמיכתם הפוליטית והכלכלית בישראל ללא סיוג וללא תנאי אינה מוערכת די הצורך לא על-ידי הקהילה היהודית ולעתים אף לא על-ידי ממשלת ישראל, שלא תמיד מגלה רגישות מספקת כלפי עקרונות האגוד המקצועי האמריקני. דוגמא בולטת היתה הסחבת הממושכת בטפול ביישוב הסכסוך בין אל-על בניו יורק לבין איגוד המכונאים האמריקני. לעתים הדבר בולט בדברים קטנים אך בעלי חשיבות סמלית-עקרונית, כגון השתתפות בארועים והתאכסנות בבתי מלון המסוכסכים עם האיגוד המקצועי. לא פעם נקראנו על-ידי יהודים באיגודים להתערב, כדי להציל את יוקרת ישראל בעדני פעילי האיגודים הלא-יהודיים, אשר מקבלים, אך לא מבינים, את פשר האהדה המיוחדת של מנהיגיהם לישראל.

הדור הנוכחי של מנהיגות האיגודים המקצועיים ואולי אף חלק מן הדור הבא עדיין אוהדים ותומכים בישראל ללא סיוג, הם תומכים בה מדינית בדעת הקהל באמריקנית ובארגוני-עבודה ועובדים בינלאומיים, הם תורמים למגבית ההסתדרות, רוכשים בונדס, מסייעים לארגונים ישראלים ויהודיים שונים, מעדיפים בעסקיהם את בנק הפועלים ועוד, אך לא לעולם חוסן. נציגות ההסתדרות בניו יורק ונספחות העבודה בושינגטון עושים כמיטב יכולתם כדי לחדור לדורות הבאים של המנהיגות, לערוך בקרבם פעולות הסברה, להביאם לבקור בישראל, ואין כחווית הבקור בארץ ליצירת ידידות אמת גם באגודים וגם במגזרים אחרים, אך האמצעים אינם מספיקים והפעולה אינה שלמה אם אינה מלווה בגישה אחרת של המנהיגות היהודית והישראלית. ידידות האיגודים עמדה לנו בעתות צרה וכוחם הפוליטי עמם, גם בהחלשותם בשל נסיבות המצב הכלכלי, לסייע לנו גם בהסברה בקונגרס ובגורמי דעת הקהל, שכך אסור לנו לסמוך לא על בלעדיות איפא"ק ולא על שני אנשי הקישור לקונגרס בשגרירות, שלעולם לא יוכלו לבדם להקיף את כל המערכת הגדולה והמגוונת של גבעת הקפיטול, פדרציות האיגודים המקצועיים מקיפה 15 מיליון חברים, שזהו הארגון הארצי הגדול ביותר, ולה סניפים בכל חמישים המדינות ובכל עיר ובכל מחוז ובכל פינה ברחבי ארצות-הברית. והיא בעתיד יכולה להגיש לנו סיוע רב-ערך, כשם שעשתה בעבר בטרם ישמן הלובי היהודי ויבעט.

נספחי העבודה של רוב המדינות האחרות עוסקות בעיקר ביחסים שבין משרדי העבודה ובכך בחילופי ידע ומחקרים בנושאי עבודה, תעסוקה והגירה. רק מספר קטן של מדינות משתמשות בתפקיד לקדום הקשרים בין האיגודים המקצועיים, ומלבד ישראל רק ארצות-הברית מבינה גם את חשיבותו הפוליטית וההסברתית של התפקיד. אני זוכר שלפני צאתי לשליחות קבלתי את העצה הטובה ביותר מיצחק רבין שעל סמך נסיונו כשגריר אמר כי יש חשיבות לתפקיד, רק אם אפשר להרחיבו לנושאים פוליטיים מוזנחים.

בתקופתו כשגריר היה התפקיד בסיס ליצירת יחידת הקשור לקונגרס. בתקופת כהונתי נוצל התפקיד להרחבת הטפול במערכת הפוליטית-מפלגתית שמחוץ לקונגרס, לאתור כוחות פוליטיים חדשים וליצירת הקשרים הראשונים עם מטות המועמדים לנשיאות כבר בשלב ההתחלתי של המרוץ. אין הכרח מבני שהיקף התפקיד יהיה זהה בכל תקופה, אך אין לי ספק כי לקח חשוב של נסיונו ושל נסיון קודמי בתפקיד הוא שיש לנצל לטפול בתחומים מוזנחים הנופלים בין הכסאות. תחום שחשוב לטפחו בעתיד הקרוב הוא קשרים עם הארגונים הארציים של השחורים וההיספאנים, כל עוד לא ימונה אדם מיוחד לטפול בנושאים אלה.

בשנים האחרונות עסקנו גם בקדום היחסים הבי-לטרליים בין משרדי הממשלות הנוגעים בדבר בתחומי עבודה, רווחה ובריאות. בצד היחסים האסטרטגיים והכלכליים הידועים, נעשית בשגרירות פעולה חשובה של שיתוף פעולה מבורך בתחומי המדע והחקלאות בין שתי המדינות. כמו-כן ישנם תחומים רבים של שיתוף פעולה בנושאי בריאות. בשנים האחרונות הצלחנו להניע את גלגלי שיתוף הפעולה בתחומי עבודה ורווחה. ושיתוף פעולה זה הוא רק בראשיתו. למען תדמיתה של ישראל חשוב להראות שיש מקום לשיתוף פעולה לתועלת הדדית לא רק בתחום הצבאי, ויש לישראל מה לתרום בתחומי החברה והרווחה הודות לנסיונה המיוחד במינו ולהרכב המגוון של אוכלוסייתה.

נציגות לענייני עבודה בארצות אחרות: המערכת האמריקנית שונה מכל ארץ אחרת בגלל אופי המשטר החוקתי האמריקני, הפרדת הרשויות ומערכת הסמכויות הכמעט מקבילות בין הקונגרס לממשל. בארצות הברית מגוון רחב יותר של סוכנויות כוח וגורמים בעלי השפעה פוליטית, הרבה יותר מארצות דמוקרטיות מפותחות וותיקות. על כן יש צורך חיוני במספר רב יותר של בעלי תפקידים בדומה לנציג לענייני עבודה. אולם אין בכך מכדי להפחית בחשיבות ובצורך של טיפול מיוחד בנושאי עבודה ואיגודים מקצועיים בארצות אחרות. לא תמיד ניתן לייחד לכך אדם במשרה מלאה, אם כי לא פעם ניתן למנות נציג לענייני עבודה שיכסה מספר מדינות, כפי שמוטל על הנציג בארה"ב לכסות גם את קנדה. אך גם במדינות שאין בהן נספח עבודה או נציג מדיני של ההסתדרות, יש להטיל את הנושא במפורש כחלק מתפקידיו של אחד הדיפלומטים. כמו-כן יש לדעת למנות אדם מיוחד במשרד החוץ שירכז את הנושא, כדוגמת עוזר מזכיר המדינה לענייני עבודה בינלאומיים בארה"ב, במתכונת דומה אולי, ליועץ שר החוץ לענייני תפוצות. כך ייווצר תאום טוב יותר עם העבודה הבינלאומית של ההסתדרות ולא נקלע לדחיפות היסטורית כל שנה ערב הכינוס השנתי של ארגון העבודה הבינלאומי, במקום טיפול שוטף כל השנה בשלושת הגורמים השותפים בארגון זה: הממשלות (משרדי החוץ והעבודה כאחד) האיגודים המקצועיים וארגוני המעסיקים.

קנדה: גם קודמי לתפקיד היו מואמנים גם לקנדה, אך מחוסר זמן ותקציב לא הקדישו מספיק מאמץ לארץ זו, אשר להערכתנו היא ארץ חשובה ביותר בתחום זה כבתחומים אחרים. נסיתי כמיטב יכולתי להקדיש יותר זמן לקנדה אך האפשרויות אינן בלתי-מוגבלות. בטפול בקנדה ישנה בעיה פסיכולוגית - פוליטית: הקנדים אינם אוהבים כאשר מתייחסים אליהם כסניף משנה של ארצות-הברית, ועל כן הם אינם אוהבים כל-כך נציגים לא תושבים שיושבים קבע בווינינגטון, ומדובר לא רק בתחום העבודה. יכול להיות שיש מקום בשיתוף בין ההסתדרות למשרד החוץ לקבוע נציג מדיני מיוחד של ההסתדרות לקנדה, שיוכל גם לטפל בארצות הקריביות דוברות האנגלית, אשר רוצים עד למאד בשיתוף עם ההסתדרות וישראל בתחומי העבודה והפיתוח החברתי.

סכומים והצעות : תפקידו של היועץ או הציר לענייני עבודה לא הוגדר פורמלית, וייתכן שעדיף העדר הגדרה פורמלית, שיש סכנה שתצר את גבולות התפקיד במקום להרחיבו. עם זאת יש צורך במודעות רבה יותר גם בירושלים, גם בשגרירות בווינגטון וגם בקונסוליות לחשיבות הנושא ולפוטנציאל הגדול הקיים בטיפול בנושא זה. לא כל הקונסולים הכלליים בשנות שרותי הבינו את חשיבות הנושא. היו שפעלו רבות בתחום זה תוך תאום עמי והיו שראו בנושא העבודה גורם עניין, והחלוקה אינה בהכרח על פי השתייכות מפלגתית. להיפך, כמה מן הדיפלומטים המזוהים עם הלכוד הבינו היטב את הנושא שתפר פעולה וסייעו מתוך ראיית האינטרס הלאומי הרחב כעדיף על כל שיקול פוליטי צר או מדומה. היכולת להפיק את מלוא התועלת מן התחום מותנית בשתופו של הנציג לענייני עבודה במלוא המידע המדיני, ההסברתי והכלכלי, כי לעתים מועדף מידור ומפרנוייה של סודיות יתר נמנעה היכולת להפעיל גורמים ידידותיים בעוד מועד. כדוגמא חיובית אציין את יזמתו של הציר הכלכלי הקודם לשיתוף פעולה בעת המאבק הקונגרסיונאלי על השגת הסכם אזור הסחר החופשי. על-ידי פעולה שקטה בעוד מועד נוטרלה ההתנגדות האידיאולוגית של האיגודים המקצועיים לרעיון וזאת אך ורק בשל ידידותם לישראל. במקרים אחרים סייעו האיגודים להבחרם של ידידי ישראל לסינט ולבית הנבחרים. אף שלא תמיד היו מועמדים אלה תומכים מובהקים במאבקים הקונגרסיונאליים של האיגודים המקצועיים.

ואחרון, אחרון איך תורה בלא קמח - הנציג לענייני עבודה בווינגטון פועל ללא תקציב משלו, אף שהתפקיד הוא ארצי, ואף משתרע על קנדה ובמקרים מסויימים גם בקריביים, ומחייב הוצאות נסיעה מרובות והוצאות אחרות הקשורות בהעברת מידע והסברה, אין לתפקיד תקן של מזכירה מלאה ואת הוצאות הנסיעה יש לגלות בין תקציבה הקטן של השגרירות לבין תפיסת "טרמפ" על ה"בונדס", מגבית ההסתדרות ועוד, בלי יכולת לתכנן פעולת הסברה שיטחית בקנה מידה ארצי.

אך למרות כל הקשיים המנהליים והאנושיים, התנודות ביחס ירושלים לתפקיד והעליות והירידות בהתייחסות גורמים שונים בשגרירות לנושא, הרי ניתן לי לסכם מנקודת ראותי את שש השנים הללו בספוק רב: העמקו קשרי הידידות עם האיגודים המקצועיים, למרות משברי-ביניים וסכנות למשברים שנמנעו. הועמקו והורחבו היחסים הבי-לטרליים בנושאי עבודה ורווחה בין ישראל וארצות-הברית הורחבו הקשרים הכלכליים עם קרנות הפנסיה הגדולות של האיגודים המקצועיים. גברה מחדש המודעות גם בישראל וגם בקהילה היהודית לגבי חיוניות מערכת היחסים עם תנועת העבודה, נוצרה תשתית לפעולה פוליטית נכונה בקרב הכוחות החדשים והעולים בזירה הפוליטית האמריקנית על כל זרמיה ושתי מפלגותיה.

גם במגבלות הנוכחיות ניתן היה לעשות הרבה יותר גם בתפקיד זה וגם במגזרים אחרים בשגרירות. יש הרבה השגים של ישראל היפה שאינם ידועים בארה"ב, ויש רצון ופתיחות לדעת יותר על החברה הישראלית על כל גווניה, שכן הפרסום פה ניתן בעיקר לפוליטיקה הישראלית, שאינה כל-כך מובנת כאן, לנעשה בשטחים, שלא תמיד מרנין את העין ואת הלב ולחלקים השליליים שבארועים אצלנו, שהם רק חלק מן התמונה הישראלית. שנת המאה לבן-גוריון הוחמצה מבחינת היכולת החנוכית וההסברתית וארועי שנת הארבעים למדינה, נבלעו בגל האינתיפאדה, אך גם בלי זה היו רבים מידי מפוזרים מידי ולא ממוקדים, בבחינת "תפיסת מרובה". שש שנים בארצות-הברית הם מבחינה מסויימת זמן עמוסף, אך בארץ כה גדולה, מגוונת ומורכבת דרושה, לעתים, שהות ארוכה יותר כדי להקיף את כל הצרכים והאפשרויות.

בסיום תפקידי עלי לציין כי אין עוררין כיום על חיוניות התפקיד של ציר לענייני עבודה ועל חיוניות הקשר שבין תפקיד זה לבין המערכת המצויינת של הפעילות הבינלאומית של ההסתדרות. שמחתי כאשר על סמך הנסיון בושינגטון נמצאה האפשרות לחדש את תפקיד הנציגים לענייני עבודה בגרמניה ובבריטניה. אני מקוה שתמצא אפשרות למנות נציגים במקומות נוספים. לבא אחרי - אל כהן-כגן אחל שבסיום כהונתו יוכל לציין הרחבה נוספת של הפעילות ושל היקף התפקיד, ופתרון של, לפחות, חלק מן הבעיות שצינתי בדו"ח זה...

13.7.88
4-ארה"ב-177

אל: ראש המחשלה

מאת: היועץ המדיני

מולי וויליאמסון משגרירות ארה"ב ביקשה להביא לידיעתנו את הדמארש
הרצ"ב. הדמארש נמסר היום לדבריה לשמואל גורן ולשגרירותנו בווש'.

ב ב ר כ ה ,
א ר י ה
א ר י ה מ ק ל

העתקים: המנכ"ל
מזכ"צ רה"מ

DEMARCHE

We are seriously concerned over the GOI's decision to resume the practice of expelling Palestinians from the Occupied Territories.

As we have said in the past, we believe that expulsion is an extraordinarily harsh punishment and is not justified under any circumstances.

If there is reason to believe that individuals have violated security laws and regulations they should be tried in court, and if convicted dealt with in another appropriate way.

Ordering additional expulsions, and at a time when the number of violent confrontations has diminished, is particularly counter-productive.

The uprising in O.T. was given new momentum after each expulsion.

Expulsions increase Palestinian resentment of Israel and Israelis, and lead to further violence.

Expulsions are absolutely prohibited by the 4th. Geneva Convention.

We are not prepared to defend Israel against international criticism that may follow expulsions.

We urge you to reconsider the expulsion orders, or at least, refrain from implementing them.

258
251
2/11

SHEIK SAAD AL-SALIM AL-SABAH, PRIME MINISTER OF KUWAIT
NATIONAL PRESS CLUB LUNCHEON SPEAKER

WEDNESDAY, JULY 13, 1988

SHEIK SAAD: Mr. Presidents, distinguished members of the press, ladies and gentlemen, it gives me great pleasure on my first official visit to the United States to address this distinguished institution, the National Press Club of Washington which is marking its 80th anniversary this year.

I would also like to take this opportunity to thank President Reagan for his cordial invitation extended to me to visit Washington. As you know, we met yesterday at the White House where I conveyed a personal message from His Highness the Amir Sheik Jabir al-Ahmad, and exchanged the views on bilateral relations and other matters of mutual concern, including the situation in the Arabian Gulf, the Middle East problem, and the ways in which progress can be made to realize a just and comprehensive peace in the Arab-Israeli conflict.

I can say that it was a warm, friendly and constructive meeting, reflecting the close ties of friendship and cooperation existing between our two countries. I would also like to convey to you a message of friendship from the people of Kuwait to the American people with whom we share many noble ideals and values. We in Kuwait have a great admiration for the American people and its institutions, culture, and great achievements. Ladies and gentlemen, Kuwait has always sought within the limits of its means to play an active role in regional and international affairs. And through its membership in the Arab League, the organization of Islamic Conference, the non-aligned movement, and the United Nations, Kuwait has tried to find solutions to conflicts

CONTINUED ON PAGE 2-1

FEDERAL NEWS SERVICE 202-347-1400
COPYRIGHT* (C) 1988, FEDERAL INFORMATION SYSTEMS CORPORATION
ALL RIGHTS RESERVED

*COPYRIGHT IS NOT CLAIMED AS TO ANY PART OF THE ORIGINAL WORK PREPARED BY A UNITED STATES GOVERNMENT OFFICER OR EMPLOYEE AS A PART OF THAT PERSON'S OFFICIAL DUTIES.

?
NPC-07/13/88
SHEIK SAAD

2-1

by negotiations, and peaceful means. We strongly believe in the principles of non-interference in other countries' internal affairs, and we have always upheld the principles of good neighborhood and all the noble principles of the United Nations Charter.

A few years ago, we were with the neighboring Arab Gulf countries with whom we share common interests, as well as similar political, social, and economic conditions, to establish the

Cooperation Council for the Arab Gulf States. The Council believes in dialogue and reconciliation and works for peace and development, advocating that the Arabian Gulf should be kept a sea of tranquility, stability, and free from any kind of conflict.

251
259
3/11

Ladies and gentlemen, we fully realize the vital importance of oil for the world economy and for the welfare of all the industrial and developing nations. That's why we sought to play a positive role to ensure stability in both oil supplies and oil pricing. Realizing also that cooperation is a trademark of our time, we have followed an economic and investment policy which resulted in consideration, cooperation between Kuwait and the free world economies. Our investment policy has also played a positive role in helping the economies of many countries, and contributed to the stabilizing of the world economy.

While concerned about our own economy, and those of major industrial countries, we also give due attention to the fate of the less developed countries. It is to that end (?) that we set up in 1961 the Kuwait Fund for Economic Development, with the aim of assisting developing countries in various parts of the world. Kuwait's commitment to the fund is now in the range of \$7 billion, which, in terms of gross national product, is among the highest contributions of foreign aid in the world. Yet, our effort in the field of development economy -- economic stability and security has, in recent years, been threatened by two major conflicts in our region,

CONTINUED ON 3-1

FEDERAL NEWS SERVICE 202-347-1400
COPYRIGHT (C) 1988, FEDERAL INFORMATION SYSTEMS CORPORATION
ALL RIGHTS RESERVED

?
NPC-07/13/88
SHEIK SAAD

3-1

the Arab-Israeli conflict and the Iraq-Iran war. The situation in Lebanon has also been a major cause of concern for us. We have consequently supported the country's unity, integrity, and independence. Kuwait has spared no effort on these three fronts. Our good offices have continued at the United Nations within the framework of the Arab League, the non-aligned movement, the Islamic Conference and the other international platforms. We have concertedly sought to reduce tension and to bring about comprehensive solutions to these problems.

As regards to the Arab-Israeli conflict, we believe that the recognition of the right of the Palestinian to self-determination and to a state of their own is essential to any solution to this conflict. We also believe that any durable solution must involve full participation by the Palestine Liberation Organization and peace negotiations on equal footing with all the parties concerned within the framework of the international conference sponsored by the United Nations.

The continued uprising of unarmed civilians against the Israeli occupation over the last seven months is a strong expression of the will of the Palestinians and their determination to regain their freedom and legitimate rights. It's also a clear evidence of the

failure of using armed force and brute retaliation. We believe

CONTINUED ON PAGE 4-1

FEDERAL NEWS SERVICE 202-347-1400

COPYRIGHT (C) 1988, FEDERAL INFORMATION SYSTEMS CORPORATION
ALL RIGHTS RESERVED

DC-07/13/88
SHEIK SAAD

4-1

But without a just and lasting solution, ensuring the rights of all the parties concerned, this conflict will continue to threaten the security, stability and peace in the region and in the world at large.

And with respect to Intifada, I would like to compliment the American press and media, their objective and even-handed coverage is yet another feather in the hat for the American media, its noble values and tradition.

We are much encouraged by the latest peace incentive launched by the United States for a solution in the Arab-Israeli conflict. We consider it a positive step towards a comprehensive settlement. We are encouraged by the Administration's efforts. We sincerely hope that it will lead to an international conference that will involve all the parties concerned to the conflict, including the PLO.

Ladies and gentlemen, the Iran-Iraq war has now continued for eight years, with no end in sight, despite the massive drain in the human and economic resources. This conflict has, at the same time, threatened the security and stability of all the states in the region, as well as international shipping and world economy.

We believe that any comprehensive settlement to this conflict must be based on Security Council Resolution 598, adopted by all 15 members of the Council. The Resolution was accepted by Iraq and called

CONTINUED ON 5-1

FEDERAL NEWS SERVICE 202-347-1400

COPYRIGHT (C) 1988, FEDERAL INFORMATION SYSTEMS CORPORATION
ALL RIGHTS RESERVED

DC-07/13/88
SHEIK SAAD

5-1

and continue to call on Iran to respond positively to the appeals of the international community by declaring its acceptance of this resolution. The experience of the last eight years has shown that there can be no comprehensive solution to this conflict, except through negotiations.

Failing this, the Security Council members should assume their responsibility in taking the necessary steps to put an end to this tragic war. In this regard, we note with satisfaction the important

251
4/11

role of the United States in seeking the implementation of the Resolution 598.

651
251
5/11

The failure to find a solution to this war has led to the violation of all international laws regarding the safety and freedom of navigation in the Gulf. This has seriously affected the ability of Kuwait to export its main commodity, oil, thereby creating economic and security concerns, not just for Kuwait and other Gulf countries, but also for the major industrial nations. The attempt of others to block shipping traffic and from Kuwait ports amount to a mini blockade. It was this that got Kuwait to seek the assistance

CONTINUED ON PAGE 6-1

FEDERAL NEWS SERVICE 202-347-1400
COPYRIGHT (C) 1988, FEDERAL INFORMATION SYSTEMS CORPORATION
ALL RIGHTS RESERVED

PC-07/13/88
SHEIK SAAD

6-1

of the five permanent members of the Security Council in assuming their responsibility towards securing the freedom of navigation in the Gulf. Kuwait's consultation led the present arrangement, whereby the United States agreed to register eleven Kuwait tankers under the American flag. This step was highly appreciated by the government and the people of Kuwait. And this reflects the strong and friendly relations between Kuwait and the United States.

But let me emphasize here that there is yet another serious negative aspect of this war -- the escalation of terrorism against Kuwait and Kuwaiti interests. Like other peace-loving nations, we strongly condemn all acts of terrorism against innocent civilians. We will continue to stand firm against terrorism. We will neither be intimidated by terrorists, nor submit to their demands. In this regard, we welcome the Toronto declaration on terrorism issued last month.

Ladies and gentleman, Kuwait has always been guided by the principle of self-reliance. But in order to be able to reach this objective, the Gulf states, including Kuwait, are in constant need of improving their defense capabilities. In order to fulfill our defense needs and to repel aggression, Kuwait naturally looks to its friends, including the United States --

CONTINUED ON PAGE 7-1

FEDERAL NEWS SERVICE 202-347-1400
COPYRIGHT (C) 1988, FEDERAL INFORMATION SYSTEMS CORPORATION
ALL RIGHTS RESERVED

PC-07/13/88
SHEIK SAAD

7-1

we hoped they would recognize this need, and assist us in achieving our common objectives and interests. We are a small country in terms of area and population, but we will not hesitate to make great

1988-07-14 00:24

1

1480126 07

279

251

6/11

...ices in defending our land, rights, and national sovereignty. We seek arms not to defend -- we seek arms to defend our country against aggression, but not to launch aggression. The ability of friends and allies to deliver is a barometer of friendship and nation.

Thank you very much, Mr. President, distinguished members of the press, ladies and gentlemen.

(Applause.)

MR. RODDERICK: We have a number of questions that have come up from the audience. The first one is this: Why, in your opinion, does the United States Senate amend the Foreign Aid Appropriations bill to bar the sale of Maverick missiles to Kuwait?

SHEIK SAAD: Well, I have already said in my speech that Kuwait is a small country with a small population. Kuwait is a peace-loving country. When we try and get in touch with friendly countries, asking for any sort of military equipment, that doesn't mean that we are intending to invade any country. We want to use these military weapons to defend our people, to defend our country. At this point which has been raised now, as you know, that

CONTINUED ON 8-1

FEDERAL NEWS SERVICE 202-347-1400
COPYRIGHT (C) 1988, FEDERAL INFORMATION SYSTEMS CORPORATION
ALL RIGHTS RESERVED

N
IF (FN35)
IN

8-1

PC-07/13/88
SHEIK SAAD

...met the President here yesterday, and I explained to the President the need for the F-18 planes with this kind of missiles, and other equipment and up-to-date navigation devices. Also, I requested the Joint Committee to talk with them.

MR. RODERICK: Thank you very much. If the Congress insists on removing the Maverick missiles from the arms package,

251
259
7/11

CONTINUED ON PAGE 9-1

FEDERAL NEWS SERVICE 202-347-1400
COPYRIGHT (C) 1988, FEDERAL INFORMATION SYSTEMS CORPORATION
ALL RIGHTS RESERVED

7
NPC-07/13/88
SHEIK SAAD

9-1

would you still go ahead with it?

SHEIK SAAD: Well, as I have said already, that we can't make up our mind now. Give me time to have friendly talks with the Senate Foreign Relations Committee, and as I said, I'm going to explain to them our need for this kind of plane and our need for this kind of missiles. And I sincerely hope that they will agree at the end.

MR. RODERICK: Saudi Arabia, as you know, recently concluded a multi-billion dollar arms deal with the United Kingdom citing its unwillingness to be subject to the congressional influence of America's, quote, "Israeli lobby." Since congressional opposition to President Reagan's arms proposal is growing, would Kuwait also seek to purchase its weapons from Britain?

SHEIK SAAD: Well, let me make a very clear answer that we have already bought military weapons from the East and also from the West. But really, that depends on the kind and the effective[ness] and the [efficiency] of the military equipment. So, don't be surprised when you hear tomorrow or next week or next month that Kuwait also has bought some military equipment from Moscow or from France or from Britain.

MR. RODERICK: As you know, Mr. Jesse Jackson has taken a very clear position in regard to the Middle East conflict. Yesterday, Mr. Jackson lost his bid to become the Vice Presidential candidate of the Democratic Party. Do you see that as a setback for the efforts of resolving the Middle East conflict?

(Laughter.)

SHEIK SAAD: Well, I don't think I could answer this question in detail. This is home (?) affairs and I leave it for the American people.

CONTINUED ON PAGE 10-1

FEDERAL NEWS SERVICE 202-347-1400
COPYRIGHT (C) 1988, FEDERAL INFORMATION SYSTEMS CORPORATION
ALL RIGHTS RESERVED

7
NPC-07/13/88
SHEIK SAAD

10-1

Ye

MR. RODERICK: A wise answer. (Audience applause.)

Turkish Prime Minister Ozak is reported today as saying that now is the time for the United States to scale down its military presence in the Persian Gulf. Do you agree? Did you discuss such a possibility with President Reagan?

1/11
251
259

SHEIK SAAD: Well, I didn't read the full statement by the Turkish Prime Minister. But with regard to the presence of the warships of the United States and Britain and France and the other European countries, they are there from 1945. They are there in the Gulf, they are there in the Red Sea, they are there in the Mediterranean. So with my respect to this statement by the Turkish Prime Minister, I think these countries which have sent their warships, the objective of that is to ensure that the international waterway is open for the interest of all countries.

MR. RODERICK: Why should the United States continue to protect Kuwaiti tankers in the Gulf, and should Kuwait pay the United States for doing so?

SHEIK SAAD: Well, I must say that, as I have already said, we appreciate very much the restoration of the Kuwaiti oil tankers and the reflagging of these ships, and we know that these oil tankers are escorted by American warships, but really, that does not mean to say that the American warships are there to defend Kuwait, but I say the reason for the ships to be there, to ensure the international waterway is opened.

CONTINUED ON PAGE 11-1

FEDERAL NEWS SERVICE 202-347-1400
COPYRIGHT (C) 1988, FEDERAL INFORMATION SYSTEMS CORPORATION
ALL RIGHTS RESERVED

07/13/88
SAAD

11-1

MR. RODERICK: Thank you, sir. Is Kuwait pleased by or perhaps relieved by, at least, the recent Iraqi military successes around Basra and the Faw peninsula? Is Kuwait now more secure as a result of the retreat of Iranian forces in this region?

SHEIK SAAD: Well, as you know, when the Iranian troops were able to occupy the Faw peninsula, and the place called -- I forgot the name of that -- Sinabja (?) thank you so much -- the Sinabja and the Majnoun islands -- the Iranian forces, which they were in the Faw peninsula, had launched many missiles against Kuwaiti installations. So when we heard the news that the Iraqi army was able to push back the Iranian troops from the place which they had occupied, of course we feel relieved and also the Iraqi Army was able to get back the Majnoun island and the other important key position.

The question is that Iraq has made it very clear that he is willing to put an end for this disaster war which had started, as you know, in September 1980. And he came with many proposals, suggestions, put to the Iranian leaders to find a formula and to end this war, but, unfortunately, the Iranian leaders are still insist

CONTINUED ON PAGE 12-1

FEDERAL NEWS SERVICE 202-347-1400
COPYRIGHT (C) 1988, FEDERAL INFORMATION SYSTEMS CORPORATION
ALL RIGHTS RESERVED

9/11
259
251

IPC-07/13/88
SHEIK SAAD

12-1

that sort of damage they would suffer.

MR. RODERICK: Coming back to this country, can you tell us something about your trip to Cincinnati and your talks with Vice President George Bush. Also, what kind of President do you think he'd make? (Laughter.)

SHEIK SAAD: Well, really, it was -- it was very kind of Mr. Bush to ask me to go and see this match, that game, although it was the first time for me to watch this kind of game -- (laughter). And really, I tell you, I don't know very well the secret of this game. (Laughter.) But, anyhow, I enjoyed very much the trip with Mr. Bush which gave me a good opportunity to talk with him about very vital and important issues concerning the Middle East problem in general, the Iraq and the Iran war, and other matters. And I could tell you I found Mr. Bush has a vast experience and knowledge about the Middle East problem. He is well aware. He's acquainted, also, with the conflict between Iraq and Iran, and also, I found that he knows very much about the efforts and the activities and the steps which have been taken by the GCC.

MR. RODERICK: In fairness we really should give the Democrats equal time here -- (laughter) -- so let me ask you this. Governor Dukakis, among other things, has voiced support for Jerusalem as the capital of Israel, recognition of Jerusalem. What is your response, and are you concerned about his possible election as president?

SHEIK SAAD: Well, as you have already asked the similar question, as I said, this is domestic affairs and I hope that you will accept my apology if I say I can't answer this question now.

MR. RODERICK: Accepted, thank you.

SHEIK SAAD: Thank you very much.

MR. RODERICK: Can't blame me for trying, though. (Laughter.)

CONTINUED ON PAGE 13-1

FEDERAL NEWS SERVICE 202-347-1400
COPYRIGHT (C) 1988, FEDERAL INFORMATION SYSTEMS CORPORATION
ALL RIGHTS RESERVED

INN

2/11 10/11

This question says, "I know that you discussed the Palestinian uprising with President Reagan and the role of the PLO in the peace process. Have you noticed any change in the US position on this matter?"

SHEIK SAAD: Well, really, with regard to this point, we are following the visit of the Secretary of State to that part of the world. He has been there (inaudible) three or four times. And I have been told that also he is planning to make another visit to that part of the world. He will go to Egypt, Jordan, Lebanon, Syria, Saudi Arabia. But I don't understand(?) -- he could come to Kuwait, also. So, I feel that the American administrations are trying to find a solution for the uprising, and the West Bank and the Gaza Strip. And let me now wish the Secretary of State in his current visit the best of luck.

MR. RODERICK: Thank you. What does Kuwait hope to achieve at the next OPEC meeting? What would Kuwait like to see the price of oil?

SHEIK SAAD: Well, as you know, next to your left is sitting my colleague, the Minister of Oil. I think he could answer this question of yours.

MINISTER SABAH: Well, in a capsule, the Kuwait policy and that of the GCC countries springs from the fact that we have large oil reserves, we have investments abroad -- and, therefore, the health of the industrial countries and the health of the market is of paramount concern to us. As such, we seek to make a balance between stable prices and prices

CONTINUED ON PAGE 14-1

FEDERAL NEWS SERVICE 202-347-1400
COPYRIGHT (C) 1988, FEDERAL INFORMATION SYSTEMS CORPORATION
ALL RIGHTS RESERVED

that will allow growth in the industrial countries. This is our overall objective. From meeting to meeting, different issues are raised, and we deal with them accordingly. Thank you.

(Applause.)

MR. RODERICK: Thank you. We have come near the end of our time, and I have one more question for you, Your highness, but before asking it, I would like to give you a certificate of our appreciation for being here at the club, and also, since you love photography, we have something here we think you might enjoy. It's Life in the Day of America, shot by 200 photographers all around the country on a particular day in this country's history. We hope you'll enjoy that.

SHEIK SAAD: Thank you. Thank you very much.

(Applause.)

MR. RODERICK: And now I'm going to ask you one last question. As you says, Your Highness, we understand that in Kuwait the weather is even hotter than in Washington this summer. How do you keep cool?

(Laughter.)

SHEIK SAAD: Where? Here or in Kuwait?

MR. RODERICK: In Kuwait.

(Laughter.)

SHEIK SAAD: Weather -- as you said, the weather in Kuwait is very warm, but I could tell you that it's very healthy. (Laughter.) And we are accustomed to treat matters in patience. We don't want anyone trying to agitate us, we always believe in the policy of dialogue and negotiations and we found that this is the best policy. Thank you.

(Applause.)

MR. RODERICK: That ends our luncheon.

ddddd

END

Time: 16:42 07/13/88 ???
Connect Time : 224 seconds

~~45~~

שמור

** יוצא

**
**
**
**

חוזם: 7,8398

אל: ווש/377

מ-: המשרד, תא: 130788, זח: 1553, זח: 1, סג: שמ

תח: @ גס: מצמא

נד: @

שמור/בהול

ע.ב.ש.

3050

הציר

הבוקר מסרה לנו שגארה'ב את הודעת מחמ'ד בדלקמן:

'ארה'ב מודאגת מהחלטת ממישראל להודש את הגרושים. יש לראות בכך עונש קשה ובלתי מוצדק. אנשים שיש חשד כי עברו על החוק יש להביא למשפט. גרושים בתקופה זו מזיקים ומוסיפים מומנטום לאלימות. גירושים אסורים עפ'י אמנת ג'נבה הרביעית. ארה'ב לא תגן על ישראל נוכח ביקורת בינלאומית שתבוא בעקבות הגרושים. ארה'ב קוראת לישראל לשקול מחדש את צעדיה ולחזור בה מהחלטת הגרוש'.

מנהל מצמ'א

א.ב.צ

תפ: שהח, דהמ, מכנל, ממנבל, שהבט, בירן, מצמא, סייבל, ר/מרכז, ממד

PROCESSED
EXHIBIT
EXHIBIT : TO EXHIBIT : EXHIBIT :
EXHIBIT :
EXHIBIT :

EXHIBIT :
EXHIBIT :
EXHIBIT :

EXHIBIT :

EXHIBIT : TO EXHIBIT : EXHIBIT : EXHIBIT :

EXHIBIT : TO EXHIBIT : EXHIBIT : EXHIBIT :
EXHIBIT : TO EXHIBIT : EXHIBIT : EXHIBIT :
EXHIBIT : TO EXHIBIT : EXHIBIT : EXHIBIT :
EXHIBIT : TO EXHIBIT : EXHIBIT : EXHIBIT :
EXHIBIT : TO EXHIBIT : EXHIBIT : EXHIBIT :
EXHIBIT : TO EXHIBIT : EXHIBIT : EXHIBIT :
EXHIBIT : TO EXHIBIT : EXHIBIT : EXHIBIT :

EXHIBIT :
EXHIBIT :

EXHIBIT : TO EXHIBIT : EXHIBIT : EXHIBIT :

EMBASSY OF ISRAEL
WASHINGTON, D.C.

שגרירות ישראל
ושינגטון

1/2

הט

246

235

טופס מברק

דף: 1.... מתוך: 2...
דחיפות: מייד
סוג: גלוי
תאריך וזמן חיבור: 13.7.88

אל: מצפ"א, מע"ת, ממ"ד
דע: לשכת רוה"מ, יועץ שהב"ט לתקשורת
מאת: עתונות

ארה"ב כונית

J. Idi
יוסי גל

להלן מתוך ה"וושינגטון פוסט" היום, 13.7.88.

Handwritten notes at the bottom of the page, including numbers and Hebrew words like "המסכה", "אמריקה", "הממשלה", "המדינה", "הממשלה", "המדינה", "הממשלה", "המדינה".

2/2 246 235

President Pledges to Fight For Kuwaiti Arms Package

By a Washington Post Staff Writer

President Reagan pledged to Kuwaiti Prime Minister Saad al-Sabah yesterday that he will fight mounting congressional opposition to a \$1.9 billion arms package for Kuwait that the administration presented to Congress last week.

The package includes 40 F18 jet fighters and 300 air-to-ground Maverick missiles.

A senior administration official said Reagan had told Prince Saad at the end of their White House lunch that "we will keep pitching for the F18s" and that he was "proud" of the close political and military relationships that the two countries have developed during the last 18 months.

Earlier, as Reagan began the meeting, he told reporters who asked whether he was prepared to fight for the Kuwaiti arms package, "You bet we're going to fight for it. We want very much to complete that."

Last Thursday, the Senate placed an amendment on the foreign operations appropriations bill to prohibit the sale to Kuwait of all D and G models of Maverick missiles; yesterday 98 House members introduced a resolution opposing the package.

The actions have left in doubt whether the administration can pro-

ceed with the sale, the largest it is planning to any foreign government this year.

These doubts were further reinforced by reports circulating among Arab reporters covering Saad's visit here that he has told top administration officials that Kuwait will withdraw its request for the 40 F18s if Congress bans sale of Mavericks.

"The message he is delivering here is that it's either all or noth-

"You bet we're going to fight for it. We want very much to complete that."

ing," said a source close to the Kuwaiti delegation.

The senior U.S. official said both governments believed that the sale should be completed as "an integrated package," including the array of air-to-air and air-to-ground missiles, "especially the Mavericks."

The reported Kuwaiti threat came as British Defense Secretary George Younger, who recently

signed a \$20 billion to \$30 billion arms package with Saudi Arabia, arrived in Kuwait City Monday saying he was prepared to talk "with my friends here in Kuwait on any prospects they would see" for arms sales.

The Saudis have turned to Britain for arms since congressional defeat of several administration requests for weapons sale to the kingdom in the last two years after a strong lobbying effort led by the American Israel Public Affairs Committee.

The senior U.S. official said it was clear from Saad's discussions here thus far that "the Kuwaitis have the means and consider the need important enough that, if they do not obtain the weapon systems from the United States, they will indeed go elsewhere."

Administration officials said they consider Kuwait's decision to turn to the United States for a major arms purchase a "political breakthrough" because of the Kuwaitis' customary hesitancy to be so closely identified with Washington.

Reagan and Saad noted yesterday that the U.S.-Kuwaiti relationship has reached a new level of understanding as a result of the administration's decision last year to mount a naval escort operation to protect Kuwaiti tankers from Iranian attack in the Persian Gulf.

Reagan said Kuwaiti support for the operation, which has included \$5 million a month in oil for U.S. Navy ships and access to Kuwaiti ports, had been "crucial" to its success.

*

*

*

07/13/88

10:26

202 393 4733

FED NEWS SERVICE

2/7 247 236

X7

WHITE HOUSE READOUT
ON THE VISIT OF SHEIK SAAD AL SABAH, PRIME MINISTER OF KUWAIT

TUESDAY, JULY 12, 1988

SR. ADMIN. OFFICIAL: (In progress) -- investments in the United States, and stated that we support Kuwait's investments; we welcome them. He made clear that we think it's a good investment, and reiterated that we are in the longest peace-time economic expansion in US history, and gave an assessment of the state of the US economy. Kuwait -- he said the US economic performance is an example for others in Europe, Japan, and Asia. At the end of the meeting, the President said we will keep pitching for the F-18s, that we are proud of our relationship with Kuwait --

Q Is this a quote?

SR. ADMIN. OFFICIAL: Yes. "We will keep pitching for F-18s."

Q (Off-mike.)

SR. ADMIN. OFFICIAL: And that we are proud of our relationship. And there was, again, a discussion of Kuwaiti investments and how some of these investments have been -- especially in the real estate sector -- have been channeled into urban development projects, which have a positive social impact.

I'm ready for your questions.

Q Yes, sir. Was there any suggestion by the Crown Prince that Kuwait, like Saudi Arabia, if it finds necessary, would turn to some other country besides the United States for the weapons that they seek at this time?

SR. ADMIN. OFFICIAL: That, specifically, was not discussed in the presence of the President.

Q Has it been discussed in the presence of US officials?

SR. ADMIN. OFFICIAL: But it is evidently clear to us, in our discussions, that the Kuwaitis have the means and consider the need important enough that if they do not obtain the weapon systems from the United States, they will indeed go elsewhere.

X0

07/13/88

10:28

202 393 4733

FED NEWS SERVICE

20

236

3/7

WH/READOUT-07/12/88
SHEIK SAAD VISIT

247

2-1

(SF)

Q Could you clarify, given the fact that last week, the Senate did pass this amendment, I gather, on the Maverick. If the President's going to keep pitching for the sale, what does he need to do now, and what happens next? Is there any effort to reverse that vote, or are you considering splitting the package apart? What do you mean by "pitching"?

SR. ADMIN. OFFICIAL: There was no discussion today of splitting the package. I think it will be very interesting to note the results of the Crown Prince's discussions on the Hill, as a first step, and we'll take it from there. But it was clear throughout the discussions today and yesterday that both the United States government and Kuwaiti government consider the F-18 sale as an integrated package that should go forward as an integrated whole, including the associated weapon systems, and especially the Mavericks.

Q But as far as you can tell -- what caught my attention in the President's statement was his mentioning of the fact that he recognizes, or reaffirms the legitimate political aspirations of the Palestinians. As far as you know, Secretary Shultz has mentioned that before, but not the President of the United States. Is it the first time, or not?

SR. ADMIN. OFFICIAL: I'd have to check the record on that to see if it's the first time the President has said that, but certainly that is the United States' position, and obviously, the President's position --

Q But do you think --

SR. ADMIN. OFFICIAL: -- when stated.

Q -- that's coming out of the President's -- out of the White House?

SR. ADMIN. OFFICIAL: Well, any statement from the President is significant. But what the President is reiterating is, indeed, the position of the United States that we have stated before.

Q I have another follow-up on the same issue. You mentioned that the Crown Prince talked about the Palestinian uprising, and that Kuwait feels strongly about it and fully supports it. Did the President respond in any way on this particular point?

SR. ADMIN. OFFICIAL: There was not an extensive discussion of the uprising itself. The Crown Prince just referred to the Palestinian uprising, and the discussion went on on how it is imperative to move the peace process forward. But there was not an extensive detailed discussion of the uprising itself.

07/13/88

10:28

202 393 4733

FED NEWS SERVICE

236

4/7

WH/READOUT-07/12/88 (

247

2-2

SHEIK SAAD VISIT

Q The Crown Prince said in his departure statement that it is necessary for the PLO to have a part in negotiations for peace. Did he bring that up only in the departure statement, or was that brought up during his discussion with Reagan? If so, how did Reagan react?

SR. ADMIN. OFFICIAL: I'd have to refer to my notes. I don't think the issue of the PLO was brought up extensively in any way. But certainly during our discussions, especially yesterday, last night at the State Department, we had a very extensive discussion on the role of the PLO. And Acting Secretary Whitehead made clear the US position on the PLO's position and the well-known conditions that the US has for any PLO -- for us to enter into a dialogue with the PLO. And that exchange took place in some detail last night.

Let me just refer to my notes here to see if the PLO per se was mentioned. (Refers to notes.) I don't have any specific reference to it, no.

Q The Crown Prince was --

SR. ADMIN. OFFICIAL: David.

Q Was Kuwait urging -- was the Crown Prince urging the United States to enter into a direct dialogue with the PLO during the Whitehead discussions last night?

SR. ADMIN. OFFICIAL: The -- I'll let the Kuwaitis speak for themselves on that, David, but basically, the Kuwaiti position and desire, I think, is to see such a dialogue take place. We reiterated to them the ground rules that would have to be satisfied before we would enter into such a dialogue.

Q Well, that's what the Crown Prince, sir, was noting in his departure statement, was he not, that there's a difference between the United States and Kuwait on that point? There has been -- and there's been no lessening of that difference on the point of the role of the PLO.

SR. ADMIN. OFFICIAL: Yes, but we --

Q And he was merely --

SR. ADMIN. OFFICIAL: Yes, we've had a frank exchange on this.

07/13/88 10:27 202 393 4733

FED NEWS SERVICE

206

WH/READOUT-07/12/88
SHEIK SAAD VISIT236
247

3-1

5/7

(MG)

Our position is well known. Their position is well known to us. And we had a constructive discussion of it yesterday.

Q You mentioned about the military situation, the military situation in the Iraq-Iran war. Are the Americans concerned about Iraqi victories, or what? I mean, what did he mention? And second, did they talk about America resuming relations with Iran, or what?

SR. ADMIN. OFFICIAL: The President made clear again the United States position that we do seek an authoritative dialogue with the government of Iran to discuss the differences we have, the serious policy differences we have. And we make no secret of this.

In our discussions yesterday, we noted again that, despite our efforts to establish such an authoritative dialogue, the other side has not seen fit to walk through that door.

Q What about the military --

SR. ADMIN. OFFICIAL: Now in terms of your question on our concern, first of all, our position remains that we want to see neither victor nor vanquished in this war. We remain neutral in the Iran-Iraq war, and basically we want to see an end to the war. That is US policy, the termination of the war under the aegis of 598. That is our key priority, and the President made this clear today to the Crown Prince of Kuwait.

Q About security arrangements, you spoke of a discussion of mutual security arrangements between the United States and Kuwait and the membership of GCC. Can you go into some details about the -- (off-mike).

~~*~~

236

6/7

4-1

WH/READOUT-07/12/88
SHEIK SAAD VISIT

247

(AT)

SR. ADMIN. OFFICIAL: I can not.

Q Can you tell us if there is any discussion of further measures for security arrangements, such as asking for facilities of the Gulf States? Is that -- if the United States asked that of the Kuwaitis, and what was their response?

SR. ADMIN. OFFICIAL: I can't get into those diplomatic exchanges. Just let me say that we are quite satisfied with the cooperation that we have received and are receiving from the Gulf States in support of our mutual security interests, and certainly in support of the role of the United States Navy in our maritime protection regime.

Q Is it your view that you need more of those, or is it satisfactory (this way)?

SR. ADMIN. OFFICIAL: I won't go beyond what I said.

Q Back the F-18s, say you can't get them out, or if you can't get the package you want in Congress, did the Kuwaitis establish any timetable or indicate to US officials that they are prepared soon to go to other countries for these planes and weapons?

SR. ADMIN. OFFICIAL: There was no discussion along those lines.

Q No deadlines, no --

SR. ADMIN. OFFICIAL: No deadlines.

STAFF: Let's take a last question. Steve?

Q What's your strategy for reversing this mood on the Hill? You said the President's going to keep pitching. What's the administration's strategy for doing that?

SR. ADMIN. OFFICIAL: Persuasion.

(Laughter.)

Q What are your -- what kind of prospects do you have, given the vote in the Senate?

SR. ADMIN. OFFICIAL: Well, we think we have good prospects, because we think that the overall foreign policy objectives that we are trying to pursue through the instrument of these sales is abundantly in the national security interests of the United States and our friends in the Gulf area, and that that will prevail at the end of the day. And we are really determined to pursue the culmination of this sale, as I said, as an integrated package.

..X

07/13/88 10:29

202 393 4733

FED NEWS SERVICE

236

247

~~6/7~~

4-2

7/7

WH/READOUT-07/12/88
SHEIK SAAD VISIT

Q Okay, thank you --

Q Is it all or nothing, then? Is it -- is it -- is it all

--

Q (Inaudible)

Q No, but really --

Q No, come on, clarify this final point. Are you saying this an all-or-nothing sale?

Q Yeah, all or nothing?

SR. ADMIN. OFFICIAL: I won't go beyond what I said.

END

~~✗~~

END

EMBASSY OF ISRAEL
WASHINGTON, D.C.

שגרירות ישראל
ושינגטון

245: ^{הט}
234
טופס מברק

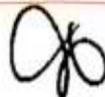
1/5

דף: 1..... מתוך: 5.....
דחיפות : רגיל
סוג : גלוי
תאריך וזמן חיבור : 13.7.88

אלו מצפ"א, מע"ת, ממ"ד
דעו לשכת רוה"מ, יועץ שהב"ט לתקשורת
מאת: עתונות

ארה"ב כונית

להלן הודעות הנשיא רייגן ור"מ כונית עם סיום הפגישה בין השניים.

יוסי גל

מחמת 2
כח 3
3
3
1
1
1
1
2
2
1
1
1
1
4
3414

07/13/88 10:37 202 393 4733

FED NEWS SERVICE

215.

245

234

DEPARTURE REMARKS OF
PRESIDENT REAGAN
PRIME MINISTER SAAD AL SABAH OF KUWAIT

WHITE HOUSE DIPLOMATIC ENTRANCE

TUESDAY, JULY 12, 1988

PRESIDENT REAGAN: Your Highness, it's been an honor to meet with you today and discuss the many important issues that concern our two countries. I value the opportunity to exchange views and ideas with a leader of your wisdom and experience. Our two great countries share a long history of friendship and cooperation. Never have our relations been stronger than they are today.

During the past year, we've worked together successfully to help defend the safe passage of neutral shipping through the vital waters of the Gulf. Together we've taken steps to preserve the crucial principle of free navigation that we both believe in. Your support for our Naval forces engaged in this mission has been crucial to their success. Kuwait is respected throughout the world for its moderation, skillful diplomacy, strong and principled stance against terrorism, and commitment to seeking negotiated solutions to international disputes.

Despite your preference for diplomacy, you've known how to stand firm against intimidation, and prevent the Iran-Iraq war from compromising your independence. All Americans salute your steadfastness and resolve. We've been glad to assist you, including cooperation in Kuwait's program for upgrading its defenses against increasing threats. In this connection, I strongly support your request for F-18 aircraft and accompanying weapons now pending before the Congress.

We've also been pleased to join you in a broad international campaign to bring Iran and Iraq to the bargaining table. The horror of this terrible, tragic war and its hundreds of thousands of innocent victims seems to have no end. It's a continuing threat to your region, and an object of revulsion for the international community. The time has come to act. Today in our talks, we have rededicated ourselves to seeking a prompt negotiated end to this human catastrophe, based upon urgent acceptance and full implementation of United Nations Security Council Resolution 598.

OR

07/13/88 10:37 202 393 4733

FED NEWS SERVICE

REAGAN, AL BABAH-07/12/88
DEPARTURE STATEMENTS

-2-

3/5

234

245

In our discussions today, we also reaffirmed the urgent need for a just and lasting resolution of the Palestinian problem. The United States will continue to work actively in the pursuit of a comprehensive peace that would realize the legitimate political aspirations of Palestinians while safeguarding the legitimate security concerns of Israel.

None of us can afford diplomatic stalemate, from which only extremists on all sides will benefit. Your Highness, the peoples of Kuwait and the United States have developed common interests and lasting ties. The bonds that join us have never been closer. The social, economic, political, and security interests we share have never been greater. Our meeting today has sent a powerful signal to the world of the value the United States places on Kuwait's friendship. I wish you well during the remainder of your stay in the United States and I sincerely hope your contacts with my countrymen will broaden and deepen the mutually beneficial relationship between us.

(Applause.)

✱

07/13/88 10:38 202 393 4733

FED NEWS SERVICE

234

4/5

REAGAN, AL SABAH-07/12/88
DEPARTURE STATEMENTS

2-1

245

(B)

Mr. President, it gives me great pleasure to express to you my most sincere thanks for the gracious invitation, which you have extended to me to visit your great country. A visit during which I had the pleasure of meeting and discussing with you a number of topics of mutual concern to both our friendly nations.

The visit has also provided me with a good opportunity to meet with officials in your Administration and the Congress, as well as the friendly American people.

While expressing my warm appreciation for your kind words about my country, Kuwait, it gives me great pleasure to convey to you and the American people the warmest sentiments of cordial friendship from his Highness the Emir, the government and people of Kuwait.

Mr. President, the comprehensive, far-reaching and positive nature that has marked our talks today reflects the advanced and ever-developing level which has been achieved in our mutual relationship. Our talks have also revealed identical views in addressing the great potential for the continued development of cooperation and friendship between the United States and Kuwait. This gives us yet greater confidence in the future of our relationship. Our common and solid belief in spiritual values, human principles and norms controlling relations between nations and peoples, constitute, in our opinion, the proper framework for the development of our relations.

We in Kuwait have high admiration for the values and principles

✱

07/13/88 10:39 202 393 4733

FED NEWS SERVICE

REAGAN, AL SABAH-07/12/88
DEPARTURE STATEMENTS

245

3-1

S/S
234

(AT)

upon which, and for which your great country was founded. And we also appreciate the remarkable achievements of the American people in various fields of human endeavor and progress. Furthermore, we appreciate the effective role of the United States as a super power in resolving issues of world peace and security, as well as its keen interest in seeking suitable solutions to international problems.

Regarding our region, we especially value all that the United States has done and is doing towards bringing an end to the Iraq-Iran war, and for safeguarding international navigation in the Arabian Gulf. Your support has won the gratitude of the government and people of Kuwait. Your stance reflects the depth of the ties of friendship between us.

Mr. President, we have followed with great interest your efforts towards peace in the Middle East. We hope that such efforts will continue and will lead to a just and lasting peace. And as the Palestinian question is the core of the conflict in the Middle East, we are confident that the recognition of the national legitimate rights of the Palestinian people and the necessity of their participation, represented by the Palestine Liberation Organization, in any future efforts to attain this noble goal are essential requirements for peace in this region.

And, Mr. President, I should like to reemphasize that we in Kuwait highly value the friendly backing of your nation in our firm stand against all acts of terrorism which have been repeatedly directed at our country and people in the last few years. Such support by you and your friendly people has strengthened our resolve and determination to stand firm against these atrocious acts.

And, Mr. President, I would like to wish your great country continued progress and prosperity, and your kind person and esteemed family the best of health and happiness. And thank you, Mr. President. (Applause.)

END

~~EX~~

משרד החוץ-מחלקת הקשר

9035

תאריך 14.07.88

נכנס **

שמור

**

**

**

חוזם: 7,9035

אל: המשרד

מ-: 7 לוסאנגלוס, נר: 51, תא: 130788, זח: 1400, דח: מ, סג: שמ

תח: @ גס: מצפא

נד: @

שמור/מיד'י

אל: מצפא

דע: סמנכל מצפא, ממד, השגרירות וושינגטון, השגרירות קהיר

מאת: הקונסוליה הכללית N.7

הנדון: משלחת קרו ריינולדס למז'ת.

רס 139

הרב רייגנס רבה הרפורמי של קהילת 'לאו בק' בלוס אנגלוס שב זה עתה ממז'ת, עם עשה עם משלחת מטעם קרו ריינולדס ואשר פגשה אישי ממשל בולטים באזור. בין היתר כללה המשלחת גם את איימי קרט, סמיט ביגלי ונכבדים אחרים. להלן עיקרי הדברים כפי שדווחו לנו ע"י הרב רייגנס:

A. בפגישה הקבוצה במצרים עם יועצו של מובראק, עוסמה אל בז, עמד הנ"ל על הנקודות הבאות:

1. הסכמי קמפ דייוויד עמדו במבחן הזמן, שכללו בין היתר את מלחמת לבנון והתקוממות הנוכחית בשטחים. עובדה המצביעה על היותה מושתתת על יסודות איתנים.
2. בכל הקשור לעתיד-אין ספק שעל הפלשתינאים עדין להוכיח רצונם הכן להדבר עם ישראל.
3. ישראל, מצידה, חייבת להגיע להדברות עם העולם הערבי עולם שהזרם שבו גורס הדברות עימה.

6406 288

20170405 09:47

100-100000

100-100000

100-100000

100-100000

100-100000

100-100000

100-100000

100-100000

100-100000

100-100000

100-100000

100-100000

100-100000

100-100000

100-100000

100-100000

100-100000

100-100000

100-100000

100-100000

100-100000

100-100000

100-100000

משרד החוץ-מחלקת הקשר

ישראל.

משה רם.

לש

תפ: שהח, רהמ, שהבט, מנכל, ממנכל, ר/מרכז, רם, אמן, ממד, ליאור, מצריים,
בירן, מצפא, סי'ב7

8406 2.88

330007 עק 02 וילק ושות' בע"מ

דמיפות:	שגרירות ישראל / רוסינגטון	ק"ל: 1
שם: ש מ ר	טופס פבוק	מתוק: 5
תאריך וזמן חנינה: 13.7.88 - 18:15		אל: מצפ"א
שם פבוק:		ד"ר:
מספר: 268		פחות: הציר, רוסינגטון

בחירות 88

א. הפרסום להחלטה לבחר בסנטור בנטסן נמהל בפרסום כל המתיחות שפרצה בין מחנה דוקקיס ומחנה ג'קסון על רקע העובדה שלג'קסון לא נודע אלא מהתקשורת על הבחירה. ממקור במחנה דוקקיס שהחלטה לא לתודיע לג'קסון חיתה של דוקקיס עצמו בעוד שלשאר המועמדים על חרשימת (גלן, גור, המילטון) נמטרה הודעה. ההחלטה של דוקקיס נראית עוד יותר חריפה שכן באותו יום בו נפלה החלטה על בנטסן נפגש מקורבו של דוקקיס והאיש שעסק במיון המועמדים פול ברונטס עם ג'קסון. לדברי המקור קצה נפשו של דוקקיס בכל התמוננים והתרגילים של ג'קסון בקשר למצע ולועידה והוא החליט להבהיר זאת לג'קסון בדרך הזו. עתה כמעט שאין ספק שג'קסון יאלץ להקצין התנהגותו דבר שיהפך את הועידה לסחות הרמונית כשלדבר השלכות גם עלינו. אחד הנושאים השוניים במחלוקת הוא נושא מז"ח ועתה לא ברור אם אנשי ג'קסון יסכימו לפשרה בנושא זה במצע. בין תומכי ג'קסון (אגב, כ-10.000 מתומכיו "יפשטו" על אטלנטה במהלך הועידה) מצויים גם הגופים הפרו-ערבים השונים, אלו תחת ארגון ה-*Palestinian Solidarity Committee* יערכו הפגנת הזדהות גדולה ביום שלישי הקרוב, במהלך הועידה.

ב. עד כה לא היו בעיות בענין המז"ח בכל הקשור למצע ואנשי ג'קסון קיבלו אך מעט מדרישותיהם. יתכן שעתה יפתח כל הנושא מחדש.

ג. רצ"ב נייר איפא"ק על בנטסן .

1131
ע ר ו

27

תפוסה:

טוה 2
יהג 3
אנא 3
אלנא 1
ביון 1
אצא 2
ואנכ 1
אא 4

2/5

SEN. LLOYD BENTSEN (D-TX)

Term Began: 1/71

269 2/5

COMMITTEES: Finance (Chairman)
Commerce, Science, and Transportation
Select Committee on Intelligence
Joint Economic
Joint Taxation (Vice-chairman)

BIOGRAPHY: Born: Feb. 11, 1921, in Mission, Tex.
Education: U. of Texas, LL.B. 1942
Military Career: Army Air Corps, 1942-45; Air Force Reserve, 1950-59.
Occupation: Lawyer; financial executive.
Family: Wife, Beryl Ann "E.A." Longino; three children.
Religion: Presbyterian.

POLITICAL CAREER: Hidalgo County judge, 1946-48; U.S. House, 1948-55.
U.S. Senate, 1971-present.

POLITICS: According to Politics in America -- the 100th Congress, Bentsen has devoted much of his career in the Senate to promoting American business and trying to bring it back from the doldrums. He laid out a long-term business agenda during his unsuccessful 1976 presidential campaign. His platform of economic revival through tax cuts and reductions in the tax on capital gains attracted little public support but the basics of his proposals became law, albeit under a Republican president.

Bentsen also successfully combined business and politics in 1984 when he headed the Senate Democrats' campaign committee. He used his business contacts and fund-raising ability to raise more than \$9 million during the two-year cycle in which he presided. However, his business ties also cost him politically. Soon after taking over the Finance chairmanship in 1987, Bentsen informed lobbyists in the capital that they could have breakfast with him once a month for a \$10,000 contribution. Even though his predecessor, Sen. Bob Packwood (R-OR), had done a similar thing on a smaller scale, the idea provoked a flurry of criticism. He soon withdrew the proposal.

Bentsen is part of the Texas Democratic establishment that included Lyndon B. Johnson and John B. Connally, but his route into it was unique. He was elected to Congress at 27 from a rural district in Texas, retired after three terms, moved to Houston, made a fortune in insurance, then re-emerged in politics 15 years later as a conservative Democratic candidate for the U.S. Senate.

Bentsen was easily elected to the House in 1948 and won re-election with no opposition in 1950 and 1952. When he reentered politics in 1970, Bentsen, by then a millionaire, ran on the Democratic right as a primary challenger to veteran Sen. Ralph Yarborough and won by almost 100,000 votes.

After the primary, Bentsen moved to the center against GOP nominee George Bush, then a Houston Congressman. The Bush-Bentsen campaign, a battle between a Houston insurance millionaire and a Houston oil millionaire, was tame in comparison with the primary. There was little to argue about. In the end, that helped Bentsen. He continued to promote the conservative image he had fostered in the Spring, but campaigned against President Nixon's economic policies in the hope of winning back as many Yarborough supporters as possible. Texas was still unquestionably a Democratic state in 1970 and,

275
given a choice between two conservatives, a majority of voters preferred the Democrat. Bentsen won with 54%.

He easily won reelection in 1976 with 57% against Rep. Alan Steelman after defeating then-Democrat and now Republican Sen. Phil Gramm in a primary challenge. At the same time, Bentsen was seeking the Democratic presidential nomination but soon abandoned his bid to concentrate on his Senate reelection. 268

In 1982 Bentsen brushed aside Republican Rep. James M. Collins, who crusaded tirelessly across Texas trying to persuade voters to unseat "Liberal Lloyd." Bentsen won the general election with 59% of the vote after defeating Joe Sullivan in the primary with 78%. 3/5

On July 12, 1988 Governor Michael Dukakis named Bentsen as his vice-presidential running mate. Texas law permits Bentsen to run for Senate reelection while also running on the presidential ticket.

ON ISRAEL: Sen. Bentsen has been supportive of the U.S.-Israel relationship. He generally votes for foreign aid and generally opposes arms sales to Israel's Arab enemies. As ranking member and now chairman of the Senate Finance Committee, he played a role in securing passage of the U.S.-Israel Free Trade Area (FTA) Agreement in 1984 and exempting Israel from protectionist measures in the 1988 Trade Bill. Speaking on the Senate floor in commemoration of Israel's 40th anniversary, Bentsen noted, "Israel was born in strife and still lives in strife. Its existence has been always at risk, never fully secure, often gravely threatened...We have not agreed on everything, of course. Even best friends can have their disagreements. We do not approve of every Israeli action, and they do not like all of our policies. But on the most basic issues -- resistance to communism, support for human rights, willingness to take risks for genuine peace, close cooperation on the most sensitive security matters -- Israel and the United States have worked side by side."

During an ADL speech in Cleveland in May 1975, Bentsen called for reducing U.S. oil dependence on the Middle East and said it is in the best interests of the U.S. to support Israel: "We must not allow our ties to Israel to be weakened. It is essential in the Middle East to have a strong Israel as a counter-balance to the Soviet Union."

FOREIGN AID: Sen. Bentsen has supported 20 of the 32 foreign aid votes during his Senate tenure. He voted against foreign aid 6 of those 32 times and did not vote 6 times as well. The most recent foreign aid vote was on July 7, 1988; he did not vote on the fiscal 1989 Foreign Aid Appropriations bill that contained \$3 billion in all-grant aid to Israel and numerous other pro-Israel amendments, because he was in Texas campaigning with Governor Dukakis. May 15, 1985 was the next most recent vote; he did vote for the International Security and Development Act of fiscal 1986 that included \$3 billion in regular aid and \$1.5 billion in emergency economic assistance for Israel.

ARMS SALES: Sen. Bentsen has been cautious in opposing arms sales to Israel's Arab enemies but has done so most of the time. In 1987 he neither sponsored the June resolution of disapproval nor signed a September letter to the President opposing the sale of 1,600 Maverick-D missiles to Saudi Arabia. In 1986 Bentsen did vote in favor a resolution opposing a Saudi missile sale but he voted to sustain the President's veto of that sale after Stinger missiles were removed. He was the first Democrat to support the Saudi sale. Bentsen voted against the 1981 AWACS sale to Saudi Arabia.

4/5

In 1978, however, he voted for the sale of F-15 aircraft to Saudi Arabia, F-5E aircraft to Egypt and F-15 and F-16 aircraft to Israel. Explaining his 1978 vote in the Congressional Record, Bentsen noted with pride his "record of support for the security and the sovereign independence of the Jewish State of Israel." Bentsen said there would be little opposition to the Israeli or Egyptian sale and the only good reason to refuse to sell to Saudi Arabia would be if the sale would jeopardize Israel's security. He said the U.S. "cannot guarantee that F-15s will never be used against Israel...it would be the height of stupidity for Saudi Arabia to commit its air defense to unprovoked battle with one of the finest air forces in the world."

268
4/5

Bentsen cosponsored the 1985 Jordan arms sale resolution of disapproval and several 1985-86 letters opposing arms sales to both Jordan and Saudi Arabia. For instance, in May 1984 he signed a letter opposing the sale of Stinger missiles to Jordan and Saudi Arabia. However, he did not sponsor the Arms Export Control Reform Act that seeks to reassert Congressional oversight of U.S. arms sales abroad.

MISCELLANEOUS: Sen. Bentsen has been active in support of Soviet Jewry. He sponsored the Jackson-Vanik amendment in 1972 and has spoken out on behalf of Soviet Jews regularly. In fact, on October 13, 1987, during Senate floor debate on confirmation of William Verity to be Secretary of Commerce, Bentsen condemned Verity's record on Jackson-Vanik, stating, "His avowed interest in expanding United States-Soviet trade without any linkage to human rights or the fate of Soviet Jewry in the Soviet Union makes him, in my judgment, unfit to hold the Office of Secretary of Commerce in the Reagan administration."

He sponsored the 1987 bill to close the PLO offices in the United States and has spoken out against terrorism. In an April 14, 1986, Congressional Record statement, Bentsen spoke out against Libyan leader Col. Muammar Qaddafi and advocates the "best way to achieve that result would be to help those who have their own good reason to seek his removal. I am not suggesting that we abandon our current prohibition on assassination... A lower [U.S.] profile is more likely to be effective than our current posture of blustery confrontation and imminent conflict." Bentsen voted in favor of ratification of the Genocide Convention treaty in February 1986. In April 1985 he sponsored a resolution urging President Reagan to reconsider his scheduled visit to Bitburg West German Military Cemetery where Nazi SS soldiers are buried. He sponsored the 1984 bill calling for the U.S. Embassy to be moved from Tel Aviv to Jerusalem and voted in favor of the U.S.-Israel Free Trade Area agreement. In September 1983 he signed a letter to Egyptian President Hosni Mubarak urging Egypt to return its Ambassador to Israel.

According to Politics in America - the 100th Congress, Bentsen believes an oil-import fee is essential to preserving the domestic oil industry. As Finance Committee chairman, Bentsen's tax-revision efforts on behalf of the oil and gas industries -- particularly the independent producers -- sounded a familiar theme that has run through his career.

In 1975, Sen. Bentsen called for the United States to withdraw from the United Nations if the General Assembly expels Israel.

Updated: 7/13/88

5/5

Continuation of House Proceedings of April 20, 1968, Issue No. 51; and Proceedings of April 21, 1968, Issue No. 52.

United States of America

Congressional Record

PROCEEDINGS AND DEBATES OF THE 100th CONGRESS, SECOND SESSION

Vol 134

WASHINGTON, WEDNESDAY, APRIL 20, 1968

No. 51

268 5/5

Mr. BENTSEN. Mr. President, this week Israel is marking its 40th anniversary as a modern nation. I want to join in commemorating that watershed event in recent history.

Israel was born in strife and still lives in strife. Its existence has been always at risk, never fully secure, often gravely threatened.

The strength of Israel's enemies has waxed and waned over those two score years, but the United States has been a steadfast friend and supporter. From Harry Truman's heroic recognition of the newly founded state to congressional enactment of the United States/Israeli Free Trade Agreement, we have stood together for our mutual benefit.

We have not agreed on everything, of course. Even best friends can have their disagreements. We do not approve of every Israeli action, and they do not like all of our policies. But on the most basic issues—resistance to communism, support for human rights, willingness to take risks for genuine peace, close cooperation on the most sensitive security matters—Israel and the United States have worked side by side.

With the perspective of four decades, it is clear that our areas of agreement have been vastly greater than our issues in dispute. American support for Israel has brought us enormous benefits, in diplomacy, intelli-

gion, and in the search for answers. They must devise answers, but I believe that we should be helpful and supportive as they struggle for those answers.

On this 40th anniversary, we should salute Israel's remarkable achievements, creating a nation of high tech industry and flourishing agriculture, thriving arts and advanced sciences, all in an oasis of pro-Western democracy in the troubled Middle East. We are, and should remain, active partners with Israel in the search for a durable peace and social justice.

✍

EMBASSY OF ISRAEL
WASHINGTON, D. C.

שגרירות ישראל
ושינגטון

ליד

הגנרלים זאמיר וליק

12/7/88

אל: יוסי בן אהרון מנכ"ל משרד רוה"מ
מאת: ציר הסברה וושינגטון

file 011 P

עיקר בעיות ההסברה שלנו נובעים מישראלים או מיהודים. ביקורת של יהודים על ישראל "מכשירה" הקרקע למבקרים לא יהודים. בקורת מצד ישראלים כפולה ומכופלת כי היא מכשירה הבקורת של היהודים שמכשירה הבקורת של הלא יהודים. אני מעביר לך החוברת שהפיץ הקרן לשלום במז"ת שעם מנכ"ל מרל טורפ היו לי ויכוחים פומביים ופרטיים ואני יכול להעיד שהוא איננו מאוהבי ציון. זו הפעם הראשונה שזכור לי שהוא הפיץ ביוזמתו ובמימונו פרסום ישראלי וכן קטע עתון יהודי על הופעת "ארבעת הגנרלים" הישראליים שבקרו ביוזמת הקונגרס היהודי האמריקני (ואגב קיבלו תהודה מעטה).

אשר נעים

Washington JEWISH WEEK

VOL. 24, NO. 24

CANDLELIGHTING 8:17, HAVDALAH 9:17

FIFTY CENTS

1 TAMMUZ, 5748 / JUNE 16, 1988

Israeli Generals: 'Give Up Territories or Risk War'

p. 7

Israeli Generals Predict War If Occupation Continues

BY JON GREENE

Israel will inevitably be plunged into war with its Arab neighbors if it fails to enter peace negotiations to end the military occupation of the West Bank and Gaza, according to four retired Israeli generals who spoke at the National Press Club Monday.

Sustaining the military occupation "must inevitably lead to an armed clash between us and the Arab states," said Maj. Gen. Aharon Yariv, a former military intelligence director, whose initiative created in March the Council for Peace and Security, a coalition of retired Israeli military officers and others who advocate territorial compromise.

The generals stressed that they were not offering a political solution for ending the occupation but were concerned with addressing fears about security if Israel relinquished the West Bank and Gaza Strip.

"We are talking about the possibility of exchanging something for peace," said Brig. Gen. Yoram Agmon, the Air Force attache at the Israeli embassy here from 1982-85.

Although they declined to offer political solutions, the generals said Israel could be defended if the West Bank becomes a Palestinian state or enters a confederation with Jordan. The most important thing, they said, was to engage in peace negotiations.

"We have to make a comprehensive peace treaty," Yariv said, be-

cause the continuing uprising has had a negative effect on Israel's international image, the morale of the populace and relations in the region. "The main stumbling block between us and the Arab states is the solution of the Palestinian problem."

Maj. Gen. Ori Orr, former military chief of staff, said annexing the territory would not be a viable solution to ending the occupation because of demographic reasons. Annexation would threaten the Jewish majority in Israel since there are almost 1.5 million Arabs living in the West Bank and Gaza, but only about 65,000 Jewish settlers.

Orr detailed how Israel would be capable of defending itself if it relinquished the territories. Orr said a transition period of several years could yield a safely demilitarized West Bank. During that transition, Israel would want to have access to air space over the West Bank, the ability to pursue attackers to the Jordan River, and guarantees that no foreign army would cross the river.

Once the transition period ends, Orr said the Israel Defense Forces (IDF) could secure Israel through the use of early detection equipment combined with technological developments of military equipment.

"I think we can rely on IDF to do their job to answer any possible threat that emanates from a peace agreement," Yariv said.

Although many members of the generals' group in Israel favor the Labor party's liberal politics, the

generals underscored their staunch support of Israeli security concerns.

"I am concerned about the Palestinian rights, but I am concerned about the Israeli security more than the Palestinian rights," Orr said.

"The generals said Israel could be defended if the West Bank becomes a Palestinian state or enters a confederation with Jordan."

"This position in no way reflects battle fatigue," said Brig. Gen. Ephraim Sneh, who commanded the military administration in the West Bank from 1985-87. "Our willingness to fight on behalf of Israel is not eroded. I believe we have the best army in the world.

"What's important to us is to save the next generation from more wars," he added.

On Tuesday, the four generals engaged in a debate broadcast by satellite from New York to 22 U.S. Jewish communities. The debate,

hosted by the American Jewish Congress (AJC), was viewed locally at the Jewish Community Center of Greater Washington.

AJC national president Robert Lifton said his group brought the generals to the United States to educate the Jewish community. Last September, the AJC publicly endorsed exchanging land for peace, and Lifton said he hoped the generals could offer a new perspective on the proposal.

The generals also expressed their hope that American Jews understand their views. "We feel the American Jewish community is concerned," Agmon said. "There is the legitimate right for American Jews to know our position."

PHOTO 5 BY FALLA WOLFSON

THE SOLUTION TO THE MIDDLE EAST CONFLICT?

A PALESTINIAN STATE IN THE WEST BANK AND GAZA AT PEACE WITH ISRAEL

Consider the views of Maj. Gen. (Ret.) Yehoshafat Harkabi, former Director of Israeli Military Intelligence and an acknowledged authority on the PLO. Says Harkabi:

- We [Israelis] cannot take for granted the long-term existence of a Jewish state in which half the population is Arab . . .
- The central norm of the international system and international law is self-determination.
- The great changes of our times, and the freeing of the colonies, occurred in its name. A country that insists that it can exist only if this principle is violated is destined to endanger the legitimacy of its own existence.
- Reality will force Israel to retreat from her political stance, to withdraw from the territories and to negotiate with the PLO . . .
- We [Israelis] will have to negotiate with the Palestinians, the majority of whom, in any referendum, would vote for the PLO as their representatives . . .
- The wish for a local Palestinian representation detached from the PLO and more moderate than that body is merely delusion . . .
- A separate agreement with Jordan is no longer possible . . .
- We [Israelis] must develop a vision of "the Zionism of quality" . . . instead of a "Zionism of acreage."

YEHOSEHAFAT HARKABI
"A Policy for the Moment of Truth"

General Harkabi's views find support in American public opinion. A recent *Gallup* survey of Americans who are aware of the Israeli/Palestinian conflict showed that more favor an independent Palestinian state in the West Bank and Gaza than are opposed (41% to 23%) and an even greater number favor the U.S. dealing directly with the PLO than are opposed (58% to 27%).

A *Chicago Tribune* poll reflects that 38% of Americans favor creating a Palestinian state in the West Bank and Gaza with 23% opposed and a *Los Angeles Times* poll reflects that 52% of Americans believe the U.S. should negotiate with the PLO while 34% are opposed.

FOUNDATION FOR MIDDLE EAST PEACE

555 13th Street, N.W. #800
Washington, D.C. 20004-1109

For a copy of General Harkabi's complete article, write the Foundation, a non-profit corporation which seeks to assist in the peaceful resolution of the Israeli-Palestinian conflict.

FOUNDATION FOR MIDDLE EAST PEACE
SUITE 800
555 13TH STREET, N. W.
WASHINGTON, D. C. 20004-1109
(202) 637-6558

Dear Friend:

We are pleased to send you "A Policy For The Moment Of Truth" by Israeli General (Ret.) Yehoshafat Harkabi, former Director of Israeli Military Intelligence, in which General Harkabi calls for an urgent reassessment of Israel's policy towards the Palestinians.

We enclose also a reprint of a front page report in the Washington Jewish Week (6/16/88) that four retired Israeli generals, members of a recently formed Council for Peace and Security in Israel, state that Israel could be defended if the West Bank becomes a Palestinian state.

The Foundation seeks to assist in the peaceful resolution of the Israeli-Palestinian conflict.

Additional copies of "A Policy For The Moment Of Truth" are available from the Foundation.

Sincerely,

Gail Pressberg
Gail Pressberg
Executive Director

22

EMBASSY OF ISRAEL
WASHINGTON, D. C.

שגרירות ישראל
ושינגטון

טופס מברק

1/2

224

קט
184

דף: 1...2...
דחיפות: מייד
סוג: גל
תאריך וזמן חיבור: 12.7.88

אל: מצפ"א, מע"ת, ממ"ד
דע: יועץ שהב"ט לתקשורת
מאת: עתונות

נשק למדינות ערב

תשומת לבכם למאמר המערכת דלהלן ב"ושינגטון פוסט" 12.7.88.

יוסי גל

מה רחג 3
הסברה 9
ה/ג/א 1
ה/ג/א 3
ה/ג/א 4
ה/ג/א 1
ה/ג/א 2
ה/ג/א 1

6

2/2

Triple Loss

WR

TWICE IN THE past week, friendly Arab governments in the Persian Gulf took steps to buy arms elsewhere after members of Congress—rebuffed their efforts to buy American weapons. Saudi Arabia announced an agreement in the \$10-to-20-billion-and-up range to acquire British aircraft and other items and to have the British build military facilities. Kuwait, seeing Congress strip missiles from an aircraft-plus-missiles package, announced a deal with Moscow for unspecified "military equipment."

Israel has reason to fear the accumulation of arms by governments formally in a state of war with it. Though these arms may be acquired in the context of Gulf tensions, they become available for use in an Arab-Israeli context. Gulf states which sat out past Arab-Israeli wars diminish that option as they acquire capabilities that constitute, to Israel, a threat it must plan for down the road. Their affluence and their peril, however, practically ensure that Gulf states will buy foreign arms. The question is: where? They often prefer to buy American, since with the hardware comes a valuable measure of political closeness and protection. There also comes at least an opportunity for the United States to shape the package or somehow to

moderate the recipients' policy toward Israel. This opportunity is lost when the Gulf states turn to Britain or other European suppliers, which are driven almost entirely by commercial considerations and are not in a position to attach political strings. Israelis, finally if not enthusiastically, understand the possible advantages in having Washington take a lead in arms sales to Arabs. This is why, for instance, Israel did not weigh in against the latest American deal with Kuwait, a country literally under Iranian guns. The pro-Israeli lobby in Washington, however, fought the deal. Its success can only push Kuwait to follow the example of a similarly rebuffed Saudi Arabia and to seek a replacement supplier, which will not attach effective limiting conditions. The result is to undercut Israeli security and American influence in the Gulf—a double loss.

Arms sales alone are inadequate as policy. The essential requirement is an active, well-designed diplomatic strategy. The Reagan administration got in this game late, and its initiative has fared poorly. The next administration will have to make its own opening. Meanwhile, things should not be made worse by the careless promotion of unreasonable arms dealers by the careless blocking of reasonable ones.

184

224

2/2

*

רחיפות: מ ל ד י	מחלקת קשר ניו-יורק טופס מגדק 8	דף: 1
סוג כטחוני: כ ל מ'ס		מחור: 2
חז"ח: 1109-	קשתו"ס	א ל :
גר' 31	רושינגטון, מנכ"ל ממרה"מ	ד ע :
0 0179	הקונסול הכללי, ניו-יורק	מאח :

פא"ן האמריקאי. בהמשך לשלוי מהל כיוולי 1988.

מצ"ב מכתב למערכת הניו-יורק טיימס שחוכנו מסתבר מאליו.

יגר

רמז 3
אביאל 1
טמא 1
הין 1
ג 3
2

Handwritten signature

תאריך:	12.7.1988	שם השולח:	משה יגר	אישור:
--------	-----------	-----------	---------	--------

July 1, 1988

179/37

2/2

Letters Editor
The New York Times
229 West 43rd Street
New York, New York 10036

To the Editor:

Herbert Mitgang reports (June 25) that the American PEN Center's Freedom-to-Write Committee, following a meeting attended by less than a dozen persons, has sent a highly critical letter to the government of Israel purporting to speak in the name of the entire PEN membership of 2100 members.

As members of PEN who have joined three former PEN presidents --Thomas Fleming, Richard Gilman, Jerzy Kosinski--and others in protesting the Freedom-to-Write Committee's action, we wish to emphasize that it was taken in the absence of any democratic procedure. No one polled the membership for its response to such a letter. The sharp controversy arising over this issue in PEN's Executive Board was ignored. Vehement opposition by a number of PEN members in the presence of Vice-President Allen Ginsberg and other representatives of the Freedom-to-Write Committee was also ignored.

How ironic that an American writers' organization claiming to speak against tyranny over foreign writers itself exercises tyranny over its own writers. The Freedom-to-Write Committee, in not allowing its action to be modified or influenced by a wide and varied membership, in the end speaks for no one but itself.

Sincerely,

John Brooks
Box 191
Sag Harbor, N.Y. 11963

Frank E.M. Hercules
Rivercross, Apartment 1308
531 Main Street
Roosevelt Island
New York, N.Y. 10044

Francine Klagsbrun
1010 Fifth Avenue
New York, N.Y. 10028

Norma Rosen
11 Mereland Road
New Rochelle, N.Y. 10804

מושרד החוץ-מחלקת הקשר

תאריך : 13.07.88

8143

שמור

נכנס **

**

**

**

חוזם: 7,8143

אל: המשרד

מ-: 7 לוסאנגלס, נר: 45, תא: 120788, זח: 1400, דח: מ, סג: שם

תח: @ גס: מצפא

נד: @

שמור/מידי

אל: מצפא

דע: השגריר וושינגטון

מאת: לוס אנגלס

לא 136

משיחה עם סנדרס:

מתגבשת עיסקה בין מחנה דוקאקיס למחנה גקסון, לפיה לא יערך ויכוח על מצע המפלגה הדמוקרטית בו עידתה ותחת זאת יוסכם על הצבעה על מכלול הסייגים, ההצעות וההשגות של מחנה גקסון כמיקשה אחת. המטרה היא למנוע ויכוח במליאת הוועידה על הסעיפים השונים וביחוד על הנושא הפלשתינאי. מסתמן סצנריו לפיו תוקדש שעה לדיון זה כשכל צד תינתן מחצית השעה להשמעת טעונו. לאחר הדיון תתקיים הצבעה לא שמית וההחלטה תתקבל בתשואות כשברור שמחנה דוקאקיס ימגר המתנה האחר. אנשי דוקאקיס עומדים על כך שתתקיים הצבעה, כדי לא להותיר ספק לגבי תוקף ואמינות מצע המפלגה, שהערעורים עליו נידחו. סנדרס אומר שמרבית הנציגים השחורים נוטים לשתף פעולה עם התסריט הנ'ל. ברם, מספר ערבים-אמריקאים, בראשות זוגבי דוחקים להעלאת הנושא הפלשתינאי ודיון בנפרד. סנדרס מעריך שהמועמד בעל הסיכויים לתפקיד סגן הנשיא הוא ג'ון, אם כי דוקאקיס שומע יותר ויותר הסתייגויות ממועמדות זו. סנדרס מסופק אם דוקאקיס יבחר בגור כסגנו, מאחר והדבר יהיה לצנינים בעיני גקסון. אנשי דוקאקיס הסירו גם מועמדות ראש העיר בראדלי לתפקיד סגן נשיא, כיוון שלהערכתו בדיעבד הידברות עם בראדלי בנושא זה עלולה

6406 288

מסמך חוקי חוקת בישראל על 309997

משרד החוץ-מחלקת הקשר

להתפרש כהתגרות בציבור השחור-לכשיוברר שדוקאקיס בחר
במועמד שאיננו שחור.

בנצור.
ח

תפ: שהח, רהמ, מנכל, ממנכל, בירן, מצפא, ר/מרכז, ממד

УВАЖАЮЩИМ СПОСОБОМ ВЫШЕ ПОНЯТИЕ-СОШЛИТЕСЬ ВОТОВАЮЩИМ СПОС
СВЯТЫМ ШИТЕМ ШОС.

СВЯТЫМ.

П

ПР: ШОС, ГРВ, ШИСО, ШОСО, ШИСО, ШИСО, ШИСО, ШИСО, ШИСО

דתיפות:	שגרירות ישראל / וושינגטון טופס פרוק	דף:
סוג:		פתוך:
תאריך וזמן חבור:		אל:
כס' פרוק:	231 7/8	דע:
הפסלד:		כאת:

- 2 -

5. הוא ביקר בישראל בינואר 1972 (פגש את רח"מ גולדה מאיר) והתגלה כלא-מתמצא ברזי הסכסוך, ומן הסתם מאז לא רכש ידע רב בנושא. ככל שנטור טוב התבטא בפני פורומים יהודיים (לרבות ועידת אייפאק ב-1974) ואחרים - בזכות בטחונה של ישראל, "הדמוקרטיה היחידה במזה"ת", אך בשיחות פרטיות הביע חששות לגבי "קשיחותה" של ישראל.

ב-1975 הגיש הצעת-חוק נגד הפלייה באויים ואילו ב-1977 הצעת-חוק האוסר על מתן סיוע (מכל סוג) למדינות המסייעות לטרור הבינלאומי. הזדהה עם המאמצים לטובת יהודי בריה"מ, אך לא התבלט בתחום זה.

6. ... רצי"ב דברים חמים ביותר שהשמיע במליאת הסנאט ביום העצמאות ה-40 (יחד עם מספר רב של סנטורים אחרים).

7. האיש מוכר אישית לשמחה דיניץ ולדני הלפרין (שקיים עמו קשרים בתקשר להסכם א.ס.ח.).

8. בדיפ חומר גלוי על בנטסן, מפירסומים שונים.

ל מ ד ן

תפוצה:

Mr. BENTSEN, Mr. President, this week Israel is marking its 40th anniversary as a modern nation. I want to join in commemorating that watershed event in recent history.

Israel was born in strife and still lives in strife. Its existence has been always at risk, never fully secure, often gravely threatened.

The strength of Israel's enemies has waxed and waned over these two score years, but the United States has been a steadfast friend and supporter. From Harry Truman's heroic recognition of the newly founded state to congressional enactment of the United States/Israeli Free Trade Agreement, we have stood together for our mutual benefit.

We have not agreed on everything, of course. Even best friends can have their disagreements. We do not approve of every Israeli action, and they do not like all of our policies. But on the most basic issues—resistance to communism, support for human rights, willingness to take risks for genuine peace, close cooperation on the most sensitive security matters—Israel and the United States have worked side by side.

With the perspective of four decades, it is clear that our areas of agreement have been vastly greater than our issues in dispute. American support for Israel has brought us enormous benefits, in diplomacy, intelli-

gence, and defense. Our own military forces are stronger today because of the lessons we have learned from Israel.

It is remarkable that any nation could survive and prosper in the circumstances which Israel has faced. Yet Israel has defended itself in frequent combat, has overcome severe economic problems including triple-digit inflation, and has preserved a vigorous democracy.

Israelis often seem contentious and introspective. They are wrestling with questions which only they can answer. They must devise answers, but I believe that we should be helpful and supportive as they struggle for those answers.

On this 40th anniversary, we should salute Israel's remarkable achievements, creating a nation of high tech industry and flourishing agriculture, thriving arts and advanced sciences, all in an oasis of pro-Western democracy in the troubled Middle East. We are, and should remain, active partners with Israel in the search for a durable peace and social justice.

238
3/8

95

Bentsen

Record of Senator Lloyd Bentsen (D-Texas) Term began 1/71

ON MAJOR LEGISLATIVE ISSUES CONCERNING ISRAEL AND SOVIET JEWRY SINCE 1969

NOT IN SENATE

238
4/8

2/9
8/12

- 4/69 Cosponsored did not cosponsor Scott-Ribicoff declaration on Israel's 21st birthday which called for direct Israel-Arab negotiations and opposed any imposed Middle East settlement. The declaration condemned Arab terrorism and deplored UN resolutions censuring Israel for counteraction (68 co-sponsors).
- 2/70 Cosponsored did not cosponsor Case-Tydings declaration which called for direct Israel-Arab negotiations and arms for Israel to enable her to maintain her deterrent strength (70 co-sponsors).
- 5/70 Signed did not sign letter to Secretary of State Rogers urging the sale of additional Phantom jets to Israel (77 signers).
- 7/70 Signed did not sign letter to President Nixon urging the supply of aircraft and other assistance to Israel to maintain the balance of power in the Middle East (72 signers).
- 9/70 Voted YEA NAY on Fulbright Amendment to table a Jackson amendment authorizing military credits for Israel (Defeated 7-87) (NAY vote was desired).
- 10/71 Cosponsored did not cosponsor resolution introduced by Hugh Scott urging affirmative action on Israel's request for Phantom jets "without further delay" to "maintain Israel's deterrent capability" and appealed for U.S. reaffirmation of the "importance of secure and defensible borders as a vital element in a peace settlement to be negotiated by the parties themselves" (78 co-sponsors).
- 11/71 Voted YEA NAY on Jackson amendment to Defense Appropriations Act to provide \$500 million in military sales credits to Israel. Passed 82-14.
- 6/72 Voted YEA NAY on Church amendment to Foreign Assistance Act of 1972 for \$85 million in grant economic assistance to Israel. Passed 54-21.
- 8/72 Voted YEA NAY on Jackson amendment to Military Procurement Act authorizing open-end arms credits for Israel. Passed 76-9.
- 3/73 Cosponsored did not cosponsor Jackson amendment to the Trade Reform Act to prohibit most-favored-nation treatment and export credits to countries like the Soviet Union, which deny their citizens the right and opportunity to emigrate. (78 co-sponsors).
- 10/73 Cosponsored did not cosponsor Jackson-Humphrey resolution during the Yom Kippur War urging the continued transfer of Phantom aircraft and support equipment to Israel to enable her to repel the Arab attack (71 cosponsors).
- 12/73 Voted YEA NAY ^{not present} on Long-Muskie amendment to the Foreign Assistance Appropriations Act allocating \$36.5 million for the resettlement of Soviet-Jewish refugees. Passed 62-25.
- 12/73 Voted YEA NAY on the Emergency Security Assistance Act authorizing \$2.2 billion in emergency military assistance to Israel. Passed 66-9.
- 12/73 Voted YEA NAY ^{not present} on the Foreign Assistance Appropriations act for FY 1974 which included the appropriation of \$2.2 billion in emergency military assistance for Israel. The bill also included more than \$3 billion in worldwide military and economic assistance. Passed 55-31.
- 10/74 Voted YEA NAY on Mondale amendment to increase aid to Israel as part of a stopgap continuing appropriations bill in the absence of the regular foreign aid legislation. Passed 65-26 (amendment subsequently deleted in the Senate-House conference committee).
- 12/74 Signed did not sign letter to President Ford reaffirming support for Israel and rejecting recognition of the PLO (71 co-signers).
- 12/74 Voted YEA NAY ^{not present} on the Foreign Assistance Authorization Act for fiscal year 1975 (Conference Report) which included the authorization of \$624.5 million in economic and military aid for Israel. The bill also contained approximately \$2 billion in worldwide military and economic assistance. Passed 49-43.

Record of Senator

LOYD DENTSEN D-TEX

Term Began

1-71

ON MAJOR LEGISLATIVE ISSUES CONCERNING ISRAEL AND SOVIET JEWRY SINCE 1975

3/75 Voted YEA MAY on the Foreign Assistance Appropriations Act for fiscal year 1975 which included the appropriation of \$664.5 million in economic and military assistance for Israel. The bill also contained more than \$3 billion in worldwide military and economic assistance. Passed 57-40.

3/75 Signed did not sign letter to President Ford on Administration Middle East reassessment. The letter reaffirmed support for Israel and called for sufficient U.S. aid to Israel to meet her urgent needs (76 cosigners).

10/75 Voted YEA MAY on resolution to station U.S. technicians in Sinai. Passed 70-18.

2/76 Voted YEA MAY on International Security Assistance Act (foreign aid authorization bill) for fiscal year 1976 which included \$2.2 billion in military and economic aid to Israel. The bill also included \$2.3 billion in worldwide military and economic assistance and numerous arms control policy provisions. Passed 60-30.

2/76 Voted YEA MAY on amendment by Sen. James Abourezk (D-SD) to International Security Assistance Act for fiscal year 1976 which in effect would prohibit all U.S. assistance to Israel because of its actions against terrorist bases in Lebanon. (NAY VOTE WAS DESIRED). Defeated 79-8.

4/76 Voted YEA MAY ^{DID NOT VOTE} on International Security Assistance Act Conference Report (foreign aid authorization bill) for fiscal year 1976 which included \$2.2 billion in military and economic aid for Israel. The bill also included \$2.4 billion in worldwide military and economic assistance and numerous arms control policy provisions. Passed 51-35 but subsequently vetoed by the President because of objections to policy provisions.

6/76 Voted YEA MAY on International Security Assistance Act (foreign aid authorization bill) for fiscal years 1976-1977. This revised bill replaced the measure vetoed earlier by the president and added funding for fiscal year 1977. The bill included \$4.6 billion in military and economic assistance to Israel (including full funding for the Transition Quarter). The bill also authorized \$4.8 billion in worldwide military and economic assistance. Passed 62-18.

3/76 Voted YEA MAY on Foreign Assistance Act (foreign aid appropriations bill) for fiscal year 1976 which included \$2.2 billion in military and economic assistance for Israel. The bill also included \$4.1 billion in worldwide military and economic assistance. Passed 52-31.

9/76 Voted YEA MAY on Foreign Assistance Act (foreign aid appropriations bill) for fiscal year 1977 which included \$1.75 billion in military and economic assistance for Israel. The bill also included \$4 billion in worldwide military and economic assistance. Passed 52-25.

9/76 Voted YEA MAY ^{DID NOT VOTE} on Fiscal Assistance Appropriations Act Conference Report (foreign aid appropriations bill) for fiscal year 1977 which included \$1.75 billion in military and economic assistance for Israel. The bill also included \$4 billion in worldwide military and economic assistance. Passed 56-24.

3/77 Voted YEA MAY on Export Administration Act which included anti-boycott provisions prohibiting compliance with secondary and tertiary boycott. Passed 90-1.

6/77 Voted YEA MAY ^{DID NOT VOTE} on International Security Assistance Act (foreign aid authorization bill) for fiscal year 1978 which included \$1.785 billion in military and economic assistance for Israel. The bill also included \$4.6 billion in worldwide military and economic assistance. Passed 67-18.

8/77 Voted YEA MAY on Foreign Assistance Appropriations Act (foreign aid appropriations bill) for fiscal year 1978 which included \$1.805 billion in military and economic assistance for Israel. The bill appropriated approximately \$8 billion in worldwide economic and military assistance. Passed 40-27.

10/77 Voted YEA MAY on Foreign Assistance Appropriations Act Conference Report (foreign aid appropriations bill) for fiscal year 1978 which included \$1.805 billion in military and economic assistance for Israel. The bill appropriated approximately \$8 billion in worldwide economic and military assistance. Passed 53-33.

278
5/8

Beister

238
6/8

5/78 Voted YEA NAY on Resolution by Sen. Joseph Biden (D-Del.) disapproving Administration's aircraft package to the Middle East. The resolution disapproved the sale of F-15 aircraft to Saudi Arabia, F-5E aircraft to Egypt and F-15 and F-16 aircraft to Israel (Resolution defeated 44-54).

7/78 Voted YEA NAY on International Security Assistance Act for fiscal year 1979. The \$4.3 billion bill authorizes \$1 billion in military assistance and \$785 million in economic support funds for Israel. Passed 73-13.

9/78 Voted YEA NAY on Foreign Assistance Appropriations Act for fiscal year 1979. The \$10.7 billion bill appropriates \$1.785 billion in military and economic assistance for Israel. Passed 39-22.

10/78 Voted YEA NAY on Foreign Assistance Appropriations Act Conference Report for fiscal year 1979. The bill appropriates \$10.7 billion in worldwide military and economic assistance and includes \$1.785 billion in aid for Israel. Passed 80-31.

5/79 Voted YEA NAY on Javits (R-N.Y.)-Dole (R-Kan.) amendment to Foreign Relations Authorization Act to clarify authority of the Secretary of State regarding issuance of nonimmigrant visas to members of proscribed organizations. Amendment tightens restrictions on admission of PLO members to US. Passed 87-2.

5/79 Voted YEA NAY on Special International Security Assistance Act of 1979. The bill authorizes \$4.8 billion for military and economic assistance to Israel and Egypt. Passed 73-11.

6/79 VOTED YEA NAY on Supplemental Appropriations 1979. The \$11.3 billion bill contains appropriations for domestic & international programs & includes \$4.8 billion appropriation to implement Mideast peace treaty. Passed 86-8.

10/79 Voted YEA NAY on Byrd (I-Va.) amendment to Foreign Assistance Appropriations Act for fiscal year 1980 stipulating a 5% across-the-board reduction. Defeated 48-50.

DID NOT VOTE

10/79 Voted YEA NAY on Inouye (D-Hawaii) motion to table Hatfield (R-Oreg.) amendment to Foreign Assistance Appropriations Act for fiscal year 1980 to reduce Israel's \$1 billion military assistance appropriation by 10%. Passed 78-7.

10/79 Voted YEA NAY on Foreign Assistance Appropriations Act for fiscal year 1980. \$10.4 billion bill appropriates worldwide military and economic assistance and includes \$1.785 billion in military and economic aid to Israel, \$25 million for resettlement of Soviet refugees in Israel and \$780 million in economic aid for Egypt. Passed 53-38.

6/80 Voted YEA NAY on Church (D-Idaho) motion to table Stevenson (D-Ill.) amendment to Foreign Assistance Authorization Act for fiscal year 1981. Amendment proposed \$150 million be withheld from economic aid for Israel. (YEA vote desired) (Passed 85-7)

6/80 Voted YEA NAY on Foreign Assistance Authorization Act for fiscal year 1981. The bill authorizes worldwide military and economic assistance including \$1.4 billion in military aid and \$785 million in economic aid for Israel. (Passed 58-33)

7/80 SIGNED DID NOT SIGN letter to President Carter urging his denial of Saudi Arabian request for additional offensive equipment for F-15s. (68 signers)

12/80 Voted YEA NAY on Foreign Assistance Authorization Act Conference Report FY81. The report authorizes worldwide military and economic assistance including \$1.4 billion in military aid and \$785 million in economic aid for Israel. (Passed 58-33)

10/81 Voted YEA NAY DID NOT VOTE on Foreign Assistance Authorization Act for fiscal year 1982. The bill authorizes worldwide military and economic assistance including \$1.4 billion in military aid and \$785 million in economic aid for Israel. (Passed 40-33/ 27 Not Voting)

10/81 Voted YEA NAY on Packwood-Jackson Resolution disapproving the sale to Saudi Arabia of ANACS and F-15 enhancement equipment. (Resolution Defeated 48-52)

ND

Record of Senator

Bentsen

Page 3

- 1238
7/8
- 11/81 Voted YEA NAY on Foreign Assistance Appropriations Act for FY 1982. The bill appropriates worldwide military and economic assistance and includes \$1.4 billion in military aid and \$785 million in economic aid for Israel (Passed 57-33).
- 12/82 Voted YEA NAY on substituting higher Senate figures for aid to Israel instead of House levels in the Continuing Resolution for FY 83. A YEA vote was desired and represented a \$225 million increase for Israel (Passed 57-41).
- 2/83 SIGNED DID NOT SIGN S. Res. 72, Sense of the Senate resolution (initiated by Sens. Kennedy, Hart, Boschwitz, and Heinz) that the U.S. should not sell advanced aircraft (F-16s and HAWK missiles) to Jordan unless and until Jordan enters into direct negotiations with Israel.
- 7/83 COSPONSORED DID NOT COSPONSOR S. RES. 119, Sense of the Senate resolution (initiated by Sen. D'Amato) that the U.S. should proceed with the sale and delivery of F-16's to Israel.
- 9/83 SIGNED DID NOT SIGN Dear Colleague letter (initiated by Sen. Metzenbaum) to President Mubarak of Egypt urging Egypt to return its Ambassador to Israel.
- 5/84 SIGNED DID NOT SIGN Dear Colleague letter (initiated by Sen. Packwood) opposing the sale of Stinger missiles to Jordan and Saudi Arabia.
- 7/84 COSPONSORED DID NOT COSPONSOR bill authorizing President Reagan to negotiate a Free Trade Area agreement between the U.S. and Israel.
- 10/84 Voted YEA NAY on bill authorizing President Reagan to negotiate a Free Trade Area Agreement between the U.S. and Israel (Passed 96-0).
- 10/84 COSPONSORED DID NOT COSPONSOR S. 2031, bill calling for the U.S. to move its embassy in Israel from Tel Aviv to Jerusalem.

RECORD OF SENATOR Bonsten (D-TX) TERM BEGAN 1/71 PAGE 4

238
8/8

1/29/85 SIGNED DID NOT SIGN Cranston/Packwood/Dixon/D'Amato letter to the President expressing "serious reservations" about a Saudi arms sale.

4/26/85 COSPONSORED DID NOT COSPONSOR S.Res. 143 (initiated by Sen. Metzenbaum) urging President Reagan to reconsider his scheduled visit to Bitburg West German Military Cemetery where Nazi SS soldiers are buried.

5/15/85 VOTED YEA NAY DID NOT VOTE on International Security and Development Cooperation Act FY 1986, including \$1.8 billion in all grant military assistance, \$1.2 billion in all grant economic aid and \$1.5 billion in all grant FY 1985 supplemental assistance for Israel. (Passed 75-19)

6/85 COSPONSORED DID NOT COSPONSOR Kennedy/Heinz Res. (S.Res. 177) opposing the sale of advanced weapons to Jordan until King Hussein enters peace negotiations with Israel.

9/5/85 COSPONSORED DID NOT COSPONSOR Cranston/Packwood/Dixon/D'Amato draft resolution of disapproval of a prospective U.S. advanced arms sale to Saudi Arabia. (61 Senate cosponsors)

10/85 COSPONSORED DID NOT COSPONSOR S.J.Res. 223, a resolution disapproving an arms sale to Jordan. (74 cosponsors)

2/19/86 VOTED YEA NAY DID NOT VOTE on ratification of the Genocide Convention treaty. Yea vote desired. (Passed: 83-11 with 6 not voting, 2/3 of Senators present and voting necessary for advise and consent to treaties)

5/6/86 VOTED YEA NAY DID NOT VOTE on S.J.Res. 316, a resolution disapproving an arms sale to Saudi Arabia. (Passed 73-22)

6/5/86 VOTED YEA NAY DID NOT VOTE on resolution to override presidential veto of Saudi missile sale resolution of disapproval. (Failed 66-34; 2/3 of Senators present and voting needed to override a presidential veto)

1986 SAUDI MISSILES YEA — NAY

*

דמיפות: מ י ד י	שגרירות ישראל / וושינגטון טופס פרוק	זק: 1
סוג: ש מ ו ר		פתוך: —
תאריך וזמן חבור: 11.7.88 - 17:30	אל: ראובן קוקולביץ - עוזר מנכ"ל משהבי"ט מזכ"צ שהבי"ט	
פס' פרוק: הפסד: 6 + 19	דע: סמנכ"ל צפי"א ופרי"ן, סמנכ"ל מז"ח, גל"ה מקשי"ח-משהבי"ט, רמשי"ן, נספח צה"ל	
217 181 19	כאת: קצין קישור לקונגרס	

הקונגרסמן דיויד אובי, הרוגים בשטחים

- האלוף מצנע נפגש עם אובי ב-9.6 והשיחה הייתה קשה למדי (ראו-נא שלנו 258 מה-10.6). בין היתר, מסר אובי שהוא ביקש את ה-GAO לערוך מחקר על התנהגות צה"ל בשטחים. על סמך נייר שהכין ה-CIA, גם בקש מאתנו פרטים אודות נסיבות הריגתם של ילדים וטף בשטחים למן פרוץ האינתיפאדה עד סוף חודש פברואר. כפי שתראו מהרשימה הרצ"ב, הפרטים לקויים, אך ברור שאובי התכוון לכל ילד מגיל 14 ומטה שנהרג בתקופה זו. הנושא עלה מחדש בשיחת השגריר עם אובי ב-16.6 (מברקנו 506 מה-21.6).
- למרות תזכורות מכאן ופניה מסמנכ"ל מז"ח במשה"ח למר חיים ישראלי במשהבי"ט טרם התקבל המידע המבוקש.
- טבטחוביים.
- לאור מרכזיותו של אובי בנושאים/החירונים לנו, מן הראוי שנחן לו תשובות לשאלותיו.

יוסף למדן

3 3 2
 1 1 1 2 1
 2 1 1 2 1

תפוצה: 2

דחיות: כחול לבק	שגרירות ישראל / וושינגטון טופס פרוק 15	דף: _____
סוג: בלמ "ט		כתוב: _____
תאריך וזמן מעור: 1500 11 יולי 88		אל: יועץ שחב"ט לתקשורת
פס' פרוק: _____		דע: מעפ"א, מע"ת, ניר יורק
הפסרד: _____		כאת: ורשנגטון/ ירסי גל
מ 29	199	

פרשת השחיתות בפנטגון

שהוכרקה ע"י ניר-יורק

NYT

השדמה לבכס לכתבתו של מיכאל רונינס חירום ב-

בעניין מעורבות החברות הישראליות בחקירת השיחחות.

אנו מוצפים כאן בשאלות לגבי החברות המוזכרות.

י. ירסי גל.

1 ארטיקל
 2 גרסא
 3 היין
 3 גל
 3 מל
 2 שמה
 הסברה
 2

תפוצה:

Reagan 'Dismayed' by Senate Vote

Lawmakers Would Strip Maverick Missiles From Kuwait Arms Deal

By David B. Ottaway
Washington Post Staff Writer

The White House said Friday that President Reagan was "dismayed" by a Senate vote Thursday that could kill a proposed \$1.9 billion arms package for Kuwait and that he has expressed "regret" that Saudi Arabia decided to turn to Britain to buy arms and military facilities that U.S. officials said could be worth \$30 billion.

An unusually strong White House statement said a Senate vote to ban sale of Maverick ground-to-air missiles to Kuwait was a "precipitous action" that had been taken "in a matter of minutes" without committee hearings. It said the action was "unfortunate and damaging to U.S. foreign policy interests."

Meanwhile, White House spokesman Marlin Fitzwater said the British-Saudi arms deal was "a \$30 billion loss that American companies might well be fairly upset about We do regret that they have had to turn to Great Britain."

The British government announced Friday that it had signed a "formal understanding" with Saudi Arabia to build air bases and sell jet fighters and naval vessels. It refused to disclose the value of the deal, but British industry sources cited by the London press put it at \$12 billion to \$25 billion.

The agreement was signed secretly last Sunday in Bermuda by British Defense Minister George Younger and his Saudi counterpart, Prince Sultan Bin Abdul Aziz, according to British press reports.

The reports said that, under contracts expected to be signed, the

Saudis would purchase about 50 more Tornado combat aircraft, 60 Hawk trainer planes, 50 Black Hawk helicopters and about six minesweepers. Britain also would build two air bases and provide related facilities. Saudi Arabia already has agreed to buy 72 Tornados.

Fitzwater blamed Congress for the Saudi decision to turn to Britain, saying Congress had been "the reluctant party" in refusing to approve administration requests for several proposed arms sales to Saudi Arabia in the last two years.

"Our relations with Saudi Arabia are very good," he said. "We have provided them with arms in the past. We undoubtedly will in the future. They're a close ally in the gulf, and we would like to do business with them."

The White House statement on the pending Kuwaiti arms deal said the Maverick missiles were "an in-

tegral part" of the package whose main item is 40 F18 Hornets to be delivered between 1991 and 1994.

"Congress has repeatedly asked what the gulf states are doing for their own defense," the White House statement said. "Kuwait has answered that they wish to do more and have indicated their preference to work with us in doing so," it added. "Yet some in the Senate apparently wish to reject this request and have Kuwait turn elsewhere."

U.S. officials said Kuwait and the administration agree that the package had to be "a total one" and probably would be withdrawn if Congress bans the sale of the Mavericks.

Congress has 30 days starting from formal notification of the sale Thursday to pass a resolution of disapproval that could kill the sale if there are enough votes to override a veto.

✓
182
162 2/2

✗

** ירצא

שמור

**

**

**

הרזם: 7,6167

אל: רוש/267

מ-: המשד, תא: 100788, זח: 1454, זח: מ/מ/ט:ג:ש:מ

תח: @ גט: מצמא

נז: @

שמור/מיוזי

הציר רושינגטון

דני בלון, רושינגטון

גורדי זאקס

מעיקרי שיחה עימו:

1. סיכורי בוש טרניס. כל אחד מהצדדים זקוק ל-270 קולות בגוף הבורד, לרובליקנים מובטחים (עפ"י חשבונת) 218 ואילו לדמוקרטים רק 80. עם זאת הם מצנים למאבק צמוד.

2. לקראת המצע ינסו מאוד לחדד את ההבדלים בין שני המחנות, בעיקר בתחום הכלכלי וגם 'יטפלו אישית' בדוקקיס בנסיון לשבור את מיתוס הצלחותיו במסאצ'וסטס. לענין זה ירחמו כל כובעי המפלגה ובראשם הנשיא ריגן. ינסו לקשור את דוקקיס לקארטר הזכור לאמריקנים כנשלון וכממסיון ויניצו את הטמא: 'אם חיבבת את קרטס בודאי תאהב את דוקקיס'.

3. נכון שג'ים נייקר הוא המועמד להיות מזכיר המדינה אבל זה עוד לא סופי כפי שגם מועמדות דול לסגנות אינה סופית. דול כנשל כבר פעמים אחדות בחירתו לתפקידים שונים ואין זה מוסף לתדמיתו, מאידן, כלל לא ברור שבוש, אם יהיה נשיא, יוותר להלוטין על שרותיו של שולץ שאותו הוא מעריך מאוד ויתכן שיבקש להטיל עליו תפקידים

[Faint, illegible text, possibly bleed-through from the reverse side of the page]

משרד החוץ-מחלקת הקשר

מיוחדים אולי אפילו בנושא הישראלי ערבי.

4. הרעדה המועצה לעניני מז"ח שליד בוש מאוזנת היטב למרות שדו"ק מחמ"ד כטיסקו מנסים למשוך לפעמים לכיוונים לא נוחים, הם מספקים לבוש ניירות וכל הטייטות הנוגעות למצע תהינה מוכנות בשבוע השלישי של יולי, אין לנו מה לדאוג המצע יהיה נוח לישראל ומקובל על כל מנהיגיה, מאידך הוא מציע לנו לדאוג למה שעלולים אנשי ג'קסון לעשות בעידה באטלנטה בנושאים הישראליים והמלשתינאים.

מנהל מצפ"א

ת.פ.צ

תפ: שהח,רהמ,מנכל,ממנכל,בירן,מצמא,ר/מרכז,ממד

דחיפות: מ י ד י	שגרירות ישראל / וושינגטון טופס פרוק	קף: $\frac{1}{3}$
סוג: ב ל מ " ס		כתוב: 3
תאריך וזמן תעבור: 9.7.88 - 12:10		אל: יועץ שהביט לתקשורת
כס' פרוק:		דצ: מצפ"א, מע"ת
הפסד: 179		פאת: עתונות
MG 160		

פרשת השחיתות בפנטגון .

להלן מתוך ה"וושינגטון פוסט" מהיום (9.7.88) .

ההתייחסות לחברת מזל"ט, צבי שילר ושמוחבי מופיעה בסוף הכתבה. כך גם בדיווחי העתונות האחרת .

ג'וסי גל

ש ה מ 2
 ש ה מ 3
 ש ה מ 3
 ש ה מ 1
 ש ה מ 2
 ש ה מ 1
 ש ה מ 2

תפוצה:

Paisley's Pentagon Acts Checked

*Fraud Probe Includes
Days as Navy Official*

By Caryle Murphy
and Michael Isikoff
Washington Post Staff Writers

Federal prosecutors are investigating whether Melvyn R. Paisley, as chief of Navy research, helped steer a multibillion-dollar Navy aircraft contract to a team that included McDonnell Douglas Corp. before he became a \$200,000-a-year consultant to the company, according to court documents and industry sources.

A search warrant, executed at Paisley's McLean home June 14 and made public yesterday, shows that investigators sought documents relating to Paisley's efforts when he was assistant secretary of the Navy "to obtain" the Navy's highly secret Advanced Tactical Aircraft (ATA) contract for a team that included McDonnell Douglas and General Dynamics Corp. The contract for the ATA, a light carrier-based bomber, was awarded to that team in late 1987 and is estimated to be worth more than \$35 billion.

The warrant provides new details showing that the government—in addition to examining Paisley's activities after he left the Navy to become a consultant—is also focusing on whether Paisley used his Pentagon position to steer contracts to favored defense companies.

Federal investigators are attempting to determine whether Paisley received bribes or gratuities "in the form of checks, gifts and other forms of remuneration, or to his wife, Vicki," from McDonnell Douglas, General Dynamics and Pratt & Whitney while he worked at the Pentagon, according to parts of the search warrant filed by Paisley's attorneys in U.S. Magistrate's Court in Alexandria.

Robert Plotkin, one of Paisley's

See PROBE, A8, Col. 1

■ *Imprisoned ex-Marine named as
informer in probe.* Page A8

178
160 2/3

Paisley's Acts as Navy Official Probed

PROBE, From A1

lawyers, said yesterday that his client did not steer the ATA contract to the McDonnell Douglas team and "I don't believe they found any document in [Paisley's] office or home indicating that he did." Plotkin said Paisley did nothing improper while working at the Pentagon or after he left the government.

Paisley became Navy research chief in December 1981 and left the post on March 27, 1987. Five days later, he set up Paisley Associates Inc., a consulting firm whose Watergate offices also were searched June 14.

After leaving the government, Paisley signed consulting contracts worth more than \$1 million, including \$200,000-a-year arrangements with Pratt & Whitney and Martin Marietta Corp. as well as McDonnell Douglas, according to industry sources.

Paisley is a key figure in the federal investigation of alleged fraud and corruption in military contracting.

Investigators are examining whether sensitive procurement documents flowed from the Pentagon to consultants who allegedly sold the documents for enormous sums to defense firms seeking Pentagon contracts.

The warrant said agents searched Paisley's home for internal Navy studies of the ATA and other Navy documents he may have obtained after leaving the government.

In addition, sources say, an internal investigation by one of Paisley's 10 defense clients has found indications he may have maintained lobbying contacts with Navy officials after he left office—a possible violation of federal conflict of interest laws. Federal law bars former senior officials for one year from lobbying their former agency on behalf of private clients.

Plotkin confirmed that Paisley had consulting contracts with McDonnell Douglas and other defense contractors but said his client did not negotiate those arrangements while he was at the Pentagon.

Plotkin said Paisley's contacts with Defense Department officials after he left government does not mean he was lobbying them. Plotkin said the law does not prohibit former officials from meeting ex-colleagues, but simply restricts the nature of those contacts.

McDonnell Douglas officials have

denied receiving any internal ATA documents from Paisley, insisting the company won the competition with a superior bid.

A highly placed industry source said crucial decisions that could affect a company's ability to compete for the ATA contract were made during Paisley's tenure as Navy research chief. These decisions, the source said, included matters as fundamental as "the design of the aircraft, the design of the engine, the mating of the engine to the aircraft and the performance characteristics."

In a statement, a General Dynamics spokesman said the firm "states unequivocally that it knows of no payment of bribes" by General Dynamics or its employees to Paisley or his wife.

Federal agents searched Paisley's home for documents "relating to contacts between Paisley and Gaines, Rumpf, Cohen, Levine, Cole, Berman, or any other [federal] employees working for DOD [Department of Defense] agencies, for the period 1987 through 1988," the warrants made public yesterday said.

The DOD officials are not further identified. According to one source, "Rumpf" is Richard L. Rumpf, who was Paisley's principal deputy assistant secretary for research, engineering and systems. When Paisley left his job, Rumpf became acting assistant secretary until Dec. 22 when a permanent replacement was appointed, according to a Navy spokesman. Rumpf did not return a reporter's call.

James Gaines, deputy assistant Navy secretary for acquisition management, is a long-time Paisley associate from the 1970s when both worked for the Boeing Corp. His Pentagon office was searched June 14 and he has been suspended from his duties.

The warrant authorized seizing documents "pertaining to various paintings from Paisley to Gaines" as well as to Western Art Print Co. and a painting entitled "Lonesome Whistle." The agents were also told to look for any documents "pertaining to any other form of gratuities from either Paisley or [William] Galvin to Gaines, including money to Gaines' companies, entertainment tickets, and tires."

Galvin, a former Paisley business associate and a defense consultant for several major contractors, is also under investigation.

Asked if Gaines received paintings from Paisley, Gaines' lawyer, Michael Schatzow, said, "I think the

literal answer to that question is no." He declined to say whether Paisley might have paid for paintings that went to Gaines.

Asked about other possible "gratuities" referred to in the warrant, Schatzow said Gaines and Paisley "are close friends of many years' standing and no one should be shocked or surprised to find that in the course of that long friendship Mr. Gaines and his family have given presents to Mr. Paisley and his family and Mr. Paisley and his family have given presents to Mr. Gaines and his family."

The warrant showed federal agents sought Paisley's personal financial records, calendars, and documents relating to work by his companies—Paisley Associates Inc., and CUE International—for several major defense firms during 1981 to 1988.

Among the firms listed were: BDM, Ball Aerospace, EMS, Martin Marietta, McDonnell Douglas, Norden, Pocal, Unisys, United Technologies Corporation and Whittaker.

The warrant extracts became public yesterday when Paisley's attorneys sought permission from U.S. Magistrate W. Curtis Sewell to read the sealed affidavit justifying the search of Paisley's home.

Sewell, over objections of federal prosecutor Joseph J. Aronica, ordered the affidavit released only to Paisley's attorney, E. Lawrence Barcellona, so he could provide Paisley with "meaningful representation."

Sewell barred Barcellona from disclosing the affidavit's contents to Paisley or anyone else. Sewell said revealing the affidavit to Paisley "would likely adversely affect the investigation . . ."

Sewell delayed releasing the affidavit to Barcellona until July 15 to allow a government appeal, which Aronica promised.

Agents also sought documents relating to Paisley and a firm called Mazlat and two individuals, including one named "Schiller." An Israeli company named Mazlat has a contract to supply the Navy with an unmanned surveillance aircraft; a spokesman for the Israeli embassy here said Mazlat is run by an Israeli named Zvi Schiller.

Federal agents apparently drew up a list of documents to be seized from the Paisley home based on conversations overheard during wiretaps on Paisley's phones, which began in June 1987.

Staff writers Ruth Marcus and Joe Pichirallo contributed to this report.

778
160
3/3